

O

C

E

หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Education)

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลิตโดย

มูลนิธิช่วยเหลือเด็กชายแดนจังหวัดตาก โครงการพลังร่วมชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SEEDS)
สนับสนุนโดย Pestalozzi Children's Foundation (PCF)

คำนำ

โครงการพลังร่วมชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนระหว่างวัฒนธรรม (Interculture Education: ICE) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ให้ความสำคัญกับบริบทและวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนทุกคน และสามารถบูรณาการได้กับทุกสาระวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้าน อัตลักษณ์ ความเชื่อ วิถีวัฒนธรรม จนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็มีความพร้อมในการเรียนรู้การให้ความเคารพ ยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถสื่อสาร อธิบายตัวตนได้อย่างมั่นใจและเหมาะสม โดยมีแนวคิดการสอนมาจากการกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาการศึกษา ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ได้มาจากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก UNCRC (มาตรา 2 ข้อ 28, 29 และ 30) ร่วมด้วยเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ 4.7 (SDG 4.7) มาตรฐานเหล่านี้ได้กำหนดให้การศึกษาต้องดำเนินการในลักษณะที่ส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความสงบสุขและความอดทนอดกลั้น และเคารพซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวมถึงการศึกษาด้านสิทธิเด็ก ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและสร้างรากฐานของวัฒนธรรมเพื่อสันติภาพและการไม่ใช้ความรุนแรง และเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ นอกจากนี้ทางโครงการฯ ได้นำหลักการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ (Active Learning) รวมถึง gender (เพศสภาพ) มาปรับประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม บทบาทของครูมีหน้าที่เอื้ออำนวยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จโดยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ในเชิงบูรณาการด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปความรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และด้านทักษะ/กระบวนการนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

หลักสูตรและแผนการสอนเล่มนี้ได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย หวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนต่อไป

คณะผู้จัดทำ

เนื้อหา	หน้า
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น I ตัวตนและความเกี่ยวพัน	1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	3
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	4
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2 ทบทวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของตนเอง	11
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3 ระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	18
ใบความรู้ ชั้น I ตัวตนและความเกี่ยวพัน	25
ใบความรู้ที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	26
ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์	27
ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่	28
ตัวอย่างแผนที่ชุมชน	29
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น I-YOU ความเหมือนและความต่าง	30
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	32
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม	33
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์	40
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรม และเพศ	47
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.4 ความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม	54
ใบความรู้ ชั้น I-YOU ความเหมือนและความต่าง	62
ใบความรู้ที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม	63
ใบความรู้ที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์	64
ใบความรู้ที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติ	65
ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์	67
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น YOU สิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบ	68
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	70
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.1 วิธีการปกป้องคุ้มครองตามหลักสิทธิมนุษยชน	71
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.2 การวิเคราะห์ศักยภาพตนเอง	78
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3 ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชน	88
ใบความรู้ ชั้น YOU สิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบ	95
ใบความรู้ที่ 3.1 หลักสิทธิมนุษยชน	96
ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัด ความชอบ	134

	หน้า
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น YOU-WE การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม	135
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	137
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1 ผลกระทบที่ได้รับจากถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา	138
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2 ระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติ: บันทึกความทรงจำ CD Print	146
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3 การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา	154
ใบความรู้ ชั้น YOU-WE การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม	169
ใบความรู้ที่ 4.1 การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ	170
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น WE สันติภาพและความขัดแย้ง	173
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	175
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1 ภารกิจร่วมภารกิจเรา	176
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2 การเตรียมการนำเสนอผลงาน	199
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.3 การนำเสนอผลงานและการประเมินผล	206
ใบความรู้ ชั้น WE สันติภาพและความขัดแย้ง	211
ใบความรู้ที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี	212
ใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น	217

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้น 1

ตัวตนและความเกี่ยวพัน

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชา สังคม+สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
I	ตัวตนและ ความเป็น เจ้าของ (ความ เกี่ยวพัน)	ความเป็นตัวตนที่มี ความเกี่ยวพันกับ อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาของตนเอง ตั้งแต่ระดับปัจเจก บุคคล ชุมชน ชาติพันธุ์ เพศวิถี ตลอดจนประเด็น วัฒนธรรมของแต่ละ โรงเรียน	ม.2	ม.2 1. อธิบายขั้นตอนการ ประกอบสร้าง อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรม ของแต่ละโรงเรียน) ได้ 2. อภิปรายประโยชน์ และระบุความสำคัญ ของอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาตลอดจนเพศวิถี ของตนเอง (ประเด็น วัฒนธรรมของแต่ละ โรงเรียน) ได้	1. ขั้นตอนการ ประกอบสร้าง อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม 2. ทบทวนการ ประกอบสร้าง อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาของตนเอง อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาของตนเอง 3. ระบุความสำคัญ ของแผนที่ อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม	7	1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกอบสร้าง อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาของตนเอง 2. ประโยชน์และ ความสำคัญของ อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาตลอดจนเพศ วิถีของตนเอง	1. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ขั้นตอนการประกอบ สร้าง อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความ เป็นมาของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของ แต่ละโรงเรียน) ได้ 2. ผู้เรียนสามารถ อภิปรายประโยชน์ ของอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ความ เป็นมาตลอดจนเพศวิถี ของตนเอง (ประเด็น วัฒนธรรมของแต่ละ โรงเรียน) ในมิติทาง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติ	1. ผู้เรียนมีความ ตระหนักใน อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ของตนเอง 2. ผู้เรียนเกิดการ ยอมรับตนเองใน ประเด็นของเพศวิถี

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ตัวตนและความเกี่ยวพัน

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

จำนวน 7 ชั่วโมง

1. อธิบายขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเองได้ (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)
2. อภิปรายประโยชน์และระบุความสำคัญของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

ความคิดรวบยอด

ตระหนักในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง สามารถอธิบายเรื่องราวได้อย่างชัดเจนและเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง

สาระการเรียนรู้

1. การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง
2. ประโยชน์ของการระบุความสำคัญของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนเพศวิถีของตนเอง

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (K)
2. ประโยชน์และความสำคัญของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนเพศวิถีของตนเอง (K)
3. ผู้เรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้ (S)
4. ผู้เรียนสามารถอภิปรายประโยชน์ของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ในมิติทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติ (S)
5. ผู้เรียนมีความตระหนักในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (A)
6. ผู้เรียนเกิดการยอมรับตนเองในประเด็นของเพศวิถี (A)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1

ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์

ทางวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อธิบายขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ละประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนตนเองในช่วงเวลาต่างๆ ของชีวิตรวมถึงบุคลิก ลักษณะ และความคิดเห็นของตนเอง
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลม และแจก ดินสอ กระดาษ ให้กับทุกคน
2. ผู้สอนอธิบายวิธีการและขั้นตอนการทำกิจกรรม กระดาษพิเศษ โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ให้ทุกคนแนะนำตัว ชื่อภาษาไทย ชื่อภาษาถิ่น
 - 2.2 ให้พับกระดาษออกเป็น 4 ช่อง จากนั้นเขียน 1-4 ตามช่องที่ได้พับ
 - 2.3 ผู้สอนถามคำถาม เช่น ช่องที่ 1 ชื่อเพื่อนที่เราอยากรู้จักมากที่สุด 1 คน ช่องที่ 2 ให้ถาม วัน เดือน ปีเกิด ช่องที่ 3 ให้ถามมีพี่น้องกี่คนเป็นคนที่เท่าไร ช่องที่ 4 ให้ถามว่าวิชาไหนที่ชอบเรียนมากที่สุด
3. เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้อง
4. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้โดยผู้สอนสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก ใบความรู้ที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เช่น ก่อนที่จะมาเป็นเราในวันนี้เรามีองค์ประกอบหลายอย่างที่หล่อหลอมให้เรานั้นมีความสมบูรณ์ ทั้งชื่อ วันเดือนปีเกิด จำนวนพี่น้อง รวมถึงสิ่งที่เราชอบซึ่งตรงกับเรื่องที่เราเรียนในวันนี้

ขั้นสอน

1. ผู้สอนชี้แจง เรื่องขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนจะได้มา ทบทวนตนเองในช่วงเวลาที่ผ่านมา
2. ให้ผู้เรียนเลือกที่นั่งในมุมที่คิดว่าสบาย ปลอดภัย มีความสุข (ในมุมที่ทำกิจกรรม) เมื่อทุกคนได้ที่นั่งแล้วให้นั่งในท่าที่สบาย ผ่อนคลายที่สุด และค่อยๆหลับตาลง จากนั้นผู้สอนเปิดเสียงดนตรีคลอเบา ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ผ่อนคลายพร้อมที่จะได้ทบทวนช่วงเวลาที่ผ่านมา
3. ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่การทบทวนตัวเอง โดยอาจมีข้อความนำความรู้สึก *** ดังนี้***
“ให้ทุกคนนั่งในท่าที่ผ่อนคลายที่สุด ปล่อยวางความรู้สึกที่มันผ่อนคลายทุกส่วนของร่างกาย รู้สึกสบาย ผ่อนคลายที่หัว ผ่อนคลายที่ไหล่ ผ่อนคลายที่แขนขา หายใจเข้าลึก ๆ แล้วค่อย ๆ ผ่อนลมหายใจออกยาว ๆ ให้ทุกคนรู้ว่าตอนนี้เราอยู่ที่ไหน เราเป็นใคร เรากำลังทำอะไร เราเรียนอะไร เป้าหมายในชีวิตของเราคืออะไร หายใจเข้าลึก ๆ หายใจออก หายใจเข้าลึก ๆ หายใจออก หายใจเข้าลึก ๆ หายใจออก คิดถึงวัฒนธรรมที่โรงเรียนได้เลือกมีสัญลักษณ์ภาพเป็นอย่างไร มีขั้นตอนการทำ/สร้างที่ขั้นตอน แต่ละขั้นนั้นมีความสำคัญอย่างไร หายใจเข้าลึก ๆ ในช่วงเวลานั้น ค่อย ๆ ออกจากจุดนั้นถอยออกมา ตอนนี้ทุกคนกลับมาอยู่ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่ที่เราได้นั่ง จุดนี้เรามีความสุขกับทุกช่วงเวลาของชีวิตยิ้มให้กับชีวิตของเรา ค่อย ๆ ลืมตา ค่อย ๆ ลืมตา”
4. ผู้สอนจัดวางอุปกรณ์ สีไม้ สีเมจิก กระดาษสี กรรไกร กาว ดินสอ ไม้กลางห้องให้กับทุกคน
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึก ใบงานที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม พร้อมกับเดินไปหยิบ ดินสอ อุปกรณ์ที่ได้เตรียมไว้ให้กลางห้อง จากนั้นวาดภาพหรือเขียนสิ่งที่ได้ทบทวนตัวเอง โดยแบ่งดังนี้ ข้อที่ 1 วัฒนธรรมที่โรงเรียนได้เลือกมีสัญลักษณ์ภาพเป็นอย่างไร ข้อที่ 2 มีขั้นตอนการทำ/สร้างที่ขั้นตอน ข้อ 3 แต่ละขั้นนั้นมีความสำคัญอย่างไร
6. ให้ทุกคนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนกันว่าสิ่งตัวเองได้ทบทวนและวาดลงในใบงาน สัญลักษณ์ที่สื่อถึงวัฒนธรรมตามประเด็นที่โรงเรียนเลือก วัฒนธรรมที่โรงเรียนได้เลือกมีสัญลักษณ์ภาพเป็นอย่างไร มีขั้นตอนการทำ/สร้างที่ขั้นตอน แต่ละขั้นนั้นมีความสำคัญอย่างไร ให้เห็นถึงการประกอบสร้างวัฒนธรรมของตนเอง
7. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1

ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์

ทางวัฒนธรรม

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่ามีใครอยากนำเสนอให้กับเพื่อนในกลุ่มใหญ่หรือไม่ (ถ้าไม่มี) ผู้สอนใช้วิธีการสุ่ม 1-2 คน

2. ผู้สอนสรุปกระบวนการและเนื้อหาการเรียนรู้ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนรู้ว่าในแต่ละวัฒนธรรมนั้นจะมีขั้นตอนการสร้างที่แตกต่างกันออกไป เช่น พิษผักพื้นบ้าน จะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ การคัดเมล็ดพันธุ์ การเตรียมพื้นที่ การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยว ฯลฯ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะให้การปลูกพืชผักพื้นบ้านนั้นได้กินและได้ผลผลิตมากที่สุด จากการทำได้ทบทวนตนเองผ่านฉากภาพความฝันเพื่อให้ผู้เรียนนั้นได้คิดทบทวนตนเองในช่วงเวลาที่ผ่านไป และรู้จักตนเองอยู่กับตนเองมากขึ้น

อุปกรณ์

1. กระดาษ

2. เทปขาว

3. กรรไกร

4. สี

5. ดินสอ

6. เชือก

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำพูดที่ใช้ในกิจกรรมทบทวนตัวเอง
จะต้องไม่กระทบต่อสภาพจิตใจ
ของผู้เรียน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1

ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์

ทางวัฒนธรรม

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบ สร้างอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม	ภาพวาดฉากภาพ ความขั้นตอนการ ประกอบสร้าง อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม	1. ให้ผู้เรียน แลกเปลี่ยนฉากภาพ กับเพื่อนที่จับคู่ 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 1.1	เกณฑ์ - วาดภาพสื่อความหมาย และสามารถอธิบายภาพได้ อย่างครบถ้วนให้ 3 คะแนน - วาดภาพสื่อความหมายได้ และสามารถอธิบายได้ บางส่วน ให้ 2 คะแนน - วาดภาพได้แต่ไม่สื่อ ความหมายและไม่สามารถ อธิบายได้ให้ 1 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดงพฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การ ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1

ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์

ทางวัฒนธรรม

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ (พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2

ทบทวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 3 ชั่วโมง

อธิบายขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ละประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อเรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (ตนเอง ครอบครัว ชุมชน ชนเผ่า ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)
2. เพื่อเรียนรู้ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้เรียนยืนเป็นวงกลม จากนั้นผู้สอนอธิบาย “เกม ใครมาก่อน ใครมาหลัง” ซึ่งเกมนี้จะให้ผู้เรียนเรียงลำดับตามวันเกิดของตนเองว่าใครเกิดก่อน ใครเกิดหลัง โดยการยืนเรียงลำดับหน้ากระดาน
2. ให้ผู้เรียนทำตามคำสั่งของผู้สอน จากนั้นผู้สอนสุ่มถามว่าทำถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกให้เรียงใหม่โดยให้โอกาสสองครั้งในการแก้ตัว
3. เมื่อผู้เรียนเรียงลำดับวันเกิดได้ถูกต้องแล้วผู้สอนถามผู้เรียนว่าได้เรียนรู้อะไรจากกิจกรรม
4. ผู้สอนเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาตามประเด็นที่โรงเรียนเลือก โดยเกม ใครมาก่อน ใครมาหลัง เป็นการเรียงลำดับวันเกิดของตนเองผู้เรียนได้รู้ว่าเพื่อแต่ละคนเกิดวันไหน ซึ่งการเรียงลำดับนี้จะนำไปสู่การเรียนรู้ลำดับเหตุการณ์ในขั้นต่อไป

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนนับ 1-2-3 เพื่อแบ่งกลุ่ม (ถ้าผู้เรียนน้อยให้อยู่กลุ่มเดียวกัน) เมื่อนับเสร็จแล้วให้คนที่นับเลขเดียวกันอยู่ด้วยกัน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาตามประเด็นตามที่แต่ละโรงเรียนเลือกตั้งตารางต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2

บทบาทการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

ประวัติศาสตร์ความเป็นมา	โรงเรียน
เตหน้า	โรงเรียนบ้านห้วยกระทิง และโรงเรียน ตชด. ท่านผู้หญิงทวี มณี นุตร
จักสาน-ทอผ้า	โรงเรียนบ้านสี่หลิ่ง โรงเรียนบ้านสามหมื่นห้องเรียนสาขาบ้านห้วย ขนุน และ Morning glory 2
พืชผักพื้นบ้าน	โรงเรียนบ้านแม่กุดสามท่า และโรงเรียนบ้านป่าไร่เหนือ
ระบำเกลิยวเชือก	โรงเรียนบ้านพะเต๊ะ
อาหารและขนมพื้นบ้าน	Morning glory 1
ห้องภูมิปัญญา	โรงเรียน ตชด. บ้านถ้ำเสือ
ข้าวม้ง	โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 3
รำตง รำกระทบไม้ไผ่ และ ฮิปฮอป	ศูนย์การเรียนรู้ชูแม่คี

3. ผู้สอนแจกอุปกรณ์ให้กับทุกกลุ่ม ปากกาเมจิก กระดาษฟลิปชาร์ท สี เทปกาว ให้ผู้สอน
ครูผู้รู้ หรือผู้ช่วยประกอบตามกลุ่ม เพื่อให้คำปรึกษา

4. ผู้สอนอธิบายความหมายและความสำคัญของการทำลำดับเหตุการณ์โดยใช้ ตัวอย่างลำดับ
เหตุการณ์ พร้อมยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นภาพจริง

5. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มลองมองย้อนกลับไป (ตามประเด็นที่แต่ละโรงเรียนได้เลือก) ว่า
เรื่องราวทางวัฒนธรรมที่โรงเรียนและตัวเองได้เลือกนั้น มีเหตุการณ์อะไรบ้าง มีขั้นตอนการประกอบสร้าง
อะไรบ้าง และส่งผลดี ผลเสียต่อวัฒนธรรม อดีตวัฒนธรรมมีลักษณะเป็นอย่างไร ปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร
ใครมีบทบาทบ้าง ผู้หญิง ผู้ชาย เพศอื่น ๆ มีบทบาทอย่างไร

6. ให้ผู้เรียนเริ่มเขียนจากเส้นตรงก่อน จากนั้นให้ลง เดือน เช่น ม.ค -ธ.ค. เป็นช่วงเวลา
ระยะห่าง จากนั้นน้อยไปหามาก เพื่อคำนวณ เดือน ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียน
ขั้นตอนการประกอบสร้างตัวเองนั้นมีความเป็นมาและมีลำดับเหตุการณ์อย่างไรบ้าง ชื่อเรื่อง ชื่อเหตุการณ์
เดือน ใครมีบทบาทในช่วงเวลานั้น ผู้หญิง ผู้ชาย เพศอื่น ๆ ส่งผลต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมอย่างไร

7. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ได้
เขียนขึ้น ชื่อเรื่อง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เดือน มีพัฒนาการอย่างไรบ้าง และส่งผลดี ผลเสียต่อวัฒนธรรม อดีต
วัฒนธรรมมีลักษณะเป็นอย่างไร ปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร ใครมีบทบาทบ้าง ผู้หญิง ผู้ชาย เพศอื่น ๆ มี
บทบาทอย่างไร

8. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
ผู้เรียนรายบุคคล

9. เมื่อผู้เรียนนำเสนอลำดับเหตุการณ์ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว จากนั้นให้ผู้เรียนวาดลำดับเหตุการณ์ที่ได้นำเสนอลงใน ใบงาน 1.2 ลำดับเหตุการณ์ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปความคิดรวบยอดของกระบวนการเรียนรู้ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ดังนี้

1. ลำดับเหตุการณ์ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สะท้อนให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นถึงเรื่องราว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยผู้สอนยกตัวอย่าง (ประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) เติหน้า ในอดีตอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบสร้างจะเป็นรากไม้และ จะทำเฉพาะคืนพระจันทร์เต็มดวงเพราะเชื่อว่าเสียงจะเพราะ แต่ปัจจุบันนั้นสามารถทำได้ตลอดเวลาและได้นำ เติหน้ามาเชื่อมต่อกับลำโพงเพื่อให้เสียงนั้นมีความไพเราะมากขึ้น

2. ประโยชน์ของการเข้าใจในเรื่องราวขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจะ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมตนเองมากขึ้น

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต/กระดาษ A4

2. เทปขาว

3. สี/ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 1.2 ลำดับเหตุการณ์ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ทุกขั้นตอนต้องเป็นไปอย่างช้า ๆ และมีผู้สอน คอยให้คำแนะนำ
2. ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกคนในการทำ กิจกรรม
3. ให้คำนึงถึงการนำเสนอผลงานที่หลากหลาย และสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2

ทบทวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงาน 1.2 ลำดับเหตุการณ์ขั้นตอน การประกอบสร้าง อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	การตอบ คำถาม	1.ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ลำดับเหตุการณ์ที่เขียน 2.ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 1.2	เกณฑ์ - เรียงลำดับเหตุการณ์ สำคัญได้ถูกต้องครบถ้วน ให้ 3 คะแนน - เรียงลำดับเหตุการณ์ สำคัญได้บางส่วน ให้ 2 คะแนน - เรียงลำดับเหตุการณ์ สำคัญไม่ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละ คน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อ วัดและจดบันทึก ความ ตั้งใจในการเรียน การตอบ คำถาม การให้ความ ร่วมมือกับเพื่อนและ ผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2

ทบทวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อภิปรายประโยชน์และระบุความสำคัญของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ประโยชน์ของการระบุความสำคัญของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนเพศวิถีของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความสำคัญของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนยืนเป็นวงกลมจากนั้นผู้สอนแจกกระดาษ A4 ให้กับผู้เรียนคนละ 1 แผ่น
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนวาดสถานที่สำคัญที่อยู่ในชุมชนที่ผู้เรียนรู้จักมาคนละ 1 อย่าง
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อนเกี่ยวกับสถานที่สำคัญที่ได้วาดลงในกระดาษ A4 ของตนเอง
4. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงว่าสถานที่สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนได้วาดออกมานั้นเป็นสิ่งที่ชุมชนให้ความสำคัญและสืบทอดกันมาอย่างยาวนานซึ่งตรงกับสิ่งที่จะเรียนรู้ในวันนี้คือ ระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่จะให้ผู้เรียนได้เขียนแผนที่ออกมาและกำหนดว่าสถานที่สำคัญในชุมชนที่ผู้เรียนได้วาดนั้นอยู่ตรงไหนบ้าง

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมโดยสลับหญิงชาย จากนั้นให้ผู้เรียนนับ 1 2 3 นับจนกว่าจะครบทุกคน แล้วให้ไปนั่งตามกลุ่ม 1 2 3
2. ผู้สอนอธิบายกิจกรรมที่จะเรียนรู้โดยใช้ ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่ รวมถึงอธิบายขั้นตอนและวิธีการการทำกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน

3. ผู้สอนแจกอุปกรณ์ให้แก่ผู้เรียนทุกกลุ่มประกอบด้วย กระดาษฟลิปชาร์ต กรรไกร ปากกาเคมี ไม้บรรทัด ดินสอ ยางลบ สี
4. ให้ผู้เรียนช่วยกันวาดแผนที่ผู้รู้ โดยเริ่มจาก กำหนดทิศของหมู่บ้าน ต่อด้วยวาดถนนในหมู่บ้าน จากนั้นวาดสถานที่สำคัญในชุมชน เช่น วัด โบสถ์ โรงเรียน บ้านผู้นำชุมชน แหล่งเรียนรู้ ฯ (บ้านผู้รู้ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียน) ชื่อ สกุล ผู้รู้ด้านอะไร หญิง ชาย วาดแม่น้ำ วาดป่า วาดพื้นที่ทำกินตามลำดับระบุสถานที่ทางวัฒนธรรมว่ามีความสำคัญอย่างไร ให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำ เมื่อวาดเสร็จแล้วให้ช่วยกันตกแต่งตามที่ชอบ
5. ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันส่งตัวแทนขึ้นมาจับฉลากใครได้ 1 ต้องเริ่มนำเสนอ ก่อน โดยมีเนื้อหาที่จะเป็นในการนำเสนอคือ ชื่อกลุ่ม ชื่อหมู่บ้าน แหล่งเรียนรู้ ชื่อสถานที่ทางวัฒนธรรม มีความสำคัญอย่างไร และแผนที่นั้นมีประโยชน์ของตัวผู้เรียนและชุมชนอย่างไรบ้าง และลงรายละเอียดตามที่ได้วาด
6. ให้ผู้เรียนเดินสำรวจพื้นที่จริงในชุมชนถ้ามีข้อผิดพลาดสามารถปรับแก้ได้ทันทีในแผนที่ที่ได้วาด
7. เมื่อเดินสำรวจเสร็จแล้วผู้สอนบอกให้ผู้เรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลมแล้วสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนความรู้สึกของตนเองโดยมีข้อคำถามดังนี้
 - 7.1 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมแผนที่ผู้รู้
 - 7.2 สิ่งที่น่าสนใจ
 - 7.3 การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
8. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล
9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1.3 ระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ให้ผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาหากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นสรุปบทเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการวาดแผนที่ชุมชนของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าในชุมชนของตนเองนั้นมีแหล่งเรียนรู้อะไรบ้างแต่ละพื้นที่นั้นอยู่ตรงไหน ผู้รู้คือใคร โดยผู้เรียนสามารถที่จะระบุได้ว่าแผนที่นั้นมีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างไรบ้างกับตัวผู้เรียนและชุมชนของตนเองเมื่อผู้เรียนต้องการศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของตนเองก็สามารถที่จะใช้แผนที่ที่วาดขึ้นเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ได้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3

ระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต
2. ปากกาเคมี
3. เทปกาว
4. สีส

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 1.3 ระบุความสำคัญของแผนที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การกำหนดทิศทางของแผนที่ให้ตรงกับความเป็นจริง
2. ควรคำนึงถึงระยะเวลาในการเดินศึกษาชุมชน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 1.3 ระบุความสำคัญของ แผนที่อัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม	การวาดภาพ แผนที่	1.ให้ผู้เรียนนำเสนอ แผนที่ 2.ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 1.3	เกณฑ์ - วาดภาพสื่อความหมายและ สามารถอธิบายภาพได้อย่าง ครบถ้วนให้ 3 คะแนน - วาดภาพสื่อความหมายได้ แต่สามารถอธิบายได้บางส่วน ให้ 2 คะแนน - วาดภาพได้แต่ไม่สื่อ ความหมายและไม่สามารถ อธิบายได้ให้ 1 คะแนน (ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์)
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละ คน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การ ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น 1

ตัวตนและความเกี่ยวพัน

ใบความรู้ที่ 1.1 ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์

: เราเป็น “ตัวเรา” ได้อย่างไร?

มนุษย์รู้จักตัวเองได้เพราะมนุษย์มี “ภาษา” ภาษาเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างตัวตนและวัฒนธรรมของมนุษย์ เรารับรู้สรรพสิ่งในโลกทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมได้ก็เพราะภาษา เราให้ชื่อแก่มัน เช่น ต้นไม้ ทุ่งหญ้า นก ดิน ฟ้า พ่อ-แม่ สวย อัจฉริยะ ดี-เลว เป็นต้น แม้แต่มนุษย์ก็ต้องมีชื่อเพื่อให้คนอื่นเรียก ชื่อเป็นวัฒนธรรมที่เรากำหนดขึ้นเพื่อให้รู้ว่า “มีเรา” พร้อม ๆ กับ “มีคนอื่น” ชื่อทำให้เรารู้ว่าเราแตกต่างจากคนอื่นตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม ชื่อทำให้เราตระหนักถึงตัวตนที่เฉพาะตัว (“ฉันไม่เหมือนและไม่ใช้คนอื่น”) นั่นคือการสร้างอัตลักษณ์ของบุคคล

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม หรือ วัฒนธรรมร่วมของสังคมการเป็น “คนพวกเดียวกัน” “คนบ้านเดียวกัน” “คนวัฒนธรรมเดียวกัน” แสดงถึงการยอมรับวัฒนธรรมมาเป็นอัตลักษณ์ของส่วนบุคคล พร้อมกับการยอมรับเข้าสู่กลุ่มวัฒนธรรมนั้นๆ

ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์

ลำดับเหตุการณ์สำคัญ

บ้านเว่วยกระโทง อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก

เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่
(น้ำท่วมเขตพื้นที่อำเภอแม่สอด และเขตพื้นที่อำเภอแม่ระมาด)

มูลนิธิสิทธธรรมธรรมชาติ มาบเอื้อง
เข้ามาแนะนำให้ชาวบ้านพัฒนาทำนาขั้นบันได

ชาวบ้านถูกเจ้าหน้าที่ยุทธยามแห่งชาติชูปะระวอ
จับกุมในข้อหาข่มขืนพื้นที่ป่า 1 คน

เริ่มมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์
โดยคณะมิชชันนารี

ก่อตั้งหมู่บ้าน

เริ่มมีพืชเศรษฐกิจ
(เกษตรเชิงเดี่ยว)

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
มาเคลื่อนไหวอยู่ในพื้นที่และเข้าชุมชนเพื่อขยายการชาโรด

ก่อตั้งโรงเรียนในชุมชน

มีการก่อตั้งป่าชุมชน
โดยชุมชนเป็นอันดับแรก

ประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติขุนพระทอง

วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มศว แม่สอด จังหวัดตาก
เข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน

ชาวบ้านถูกยึดที่ดิน 8 ไร่

ตั้งบ้านเรือนวัดระฆังช่อแห่งแรกของบ้านเว่วยที่ฝั่งถิ่น
โดยมีวัดในชุมชนเป็นศูนย์กลางไว้บริการคนในพื้นที่

2443 ก่อตั้งหมู่บ้าน

2509 ก่อตั้งหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ (โดยทหารราชการ)

2513 เริ่มมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ โดยคณะมิชชันนารี

2522 องค์กรสังคมนำสิ่งมรดกหลวงศรีสุพรรณ เข้ามาช่วยเหลือเรื่องความเป็นอยู่ของชาวบ้าน

2525 พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มาเคลื่อนไหวอยู่ในพื้นที่และเข้าชุมชนเพื่อขยายการชาโรด

2533 ก่อสร้างอนามัย

2534 ก่อสร้างโรงเรียนในชุมชน

2537 ก่อสร้างถนนเข้าชุมชน

2539 มีการก่อตั้งป่าชุมชน โดยชุมชนเป็นอันดับแรก

2545 เจ้าของที่ทำไม้เข้ายึดที่ดินในชุมชนได้ตัดเก็บไว้

2547 ประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติขุนพระทอง

2548 ชุมชนได้รับบริการติดตั้งเสาอากาศทีวี โดยงบประมาณจากโครงการพลังงานแสงอาทิตย์

2550-2552 พุทธศักราช (พ.ศ.)

2553 ชุมชนร่วมกับสภาคริสตจักรจับพื้กัด GPS เพื่อแบ่งเขตพื้นที่ทำกินพร้อมกับทำโฉนดชุมชนอย่างชัดเจน

2556 มูลนิธิสิทธธรรมธรรมชาติ มาบเอื้อง เข้ามาแนะนำให้ชาวบ้านพัฒนาทำนาขั้นบันได

2557 ประกาศตั้งดอนห้วยหงษ์น้ำปลา

2559 ชาวบ้านถูกเจ้าหน้าที่ยุทธยามแห่งชาติชูปะระวอจับกุมในข้อหาข่มขืนพื้นที่ป่า 1 คน

2560 ชาวบ้านถูกยึดที่ดิน 8 ไร่

ตั้งบ้านเรือนวัดระฆังช่อแห่งแรกของบ้านเว่วยที่ฝั่งถิ่น โดยมีวัดในชุมชนเป็นศูนย์กลางไว้บริการคนในพื้นที่

วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มศว แม่สอด จังหวัดตาก เข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน

บ้านถูกยึดที่ดิน 8 ไร่

ตั้งบ้านเรือนวัดระฆังช่อแห่งแรกของบ้านเว่วยที่ฝั่งถิ่น โดยมีวัดในชุมชนเป็นศูนย์กลางไว้บริการคนในพื้นที่

ชุมชนได้รับการติดตั้งเสาอากาศทีวี โดยงบประมาณจากโครงการพลังงานแสงอาทิตย์

ชาวบ้านถูกเจ้าหน้าที่ยุทธยามแห่งชาติชูปะระวอจับกุมในข้อหาข่มขืนพื้นที่ป่า 1 คน

ประกาศตั้งดอนห้วยหงษ์น้ำปลา

มีโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอยู่ในชุมชน

ราชาข้าวในชุมชนเขตเก่า - ประการสนโอบายป่า นับเป็นอาณาจักรแห่งรัฐ

ตั้งศูนย์สุขภาพเด็กในชุมชนและมีการไปปฏิบัติงาน

ผลิตโดย | โครงการพลังร่วมชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
มูลนิธิชัชวาลิเสด็จเด็กชายแดนจังหวัดตาก ติดต่อสอบถามเพิ่มเติม : 093-150-7294 , E-mail : Esdseeds@gmail.com

ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่

แผนที่มีความสำคัญ คือเป็นเครื่องช่วยในการดำเนินงาน หรือประกอบกิจการต่างๆ มนุษย์รู้จัก ใช้ แผนที่มาตั้งแต่โบราณ ประโยชน์ ของแผนที่ในสมัยนั้น คือใช้เป็น เครื่องแสดงเส้นทางเดิน ถิ่นที่อยู่อาศัย แหล่งอาหารในทางภูมิศาสตร์ถือว่าแผนที่เป็น ศูนย์รวมข้อมูลทางภูมิศาสตร์ มีความสำคัญต่อการศึกษาข้อมูลเพื่อประโยชน์ทั้งทาง เศรษฐกิจ ทางสังคม และทางการเมือง

ประโยชน์ของแผนที่ผู้รู้ แผนที่ผู้รู้เป็นตัวส่งเสริมกระตุ้นความสนใจ และ ก่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้น ใช้เป็นแหล่งข้อมูลของบริบททั่วไปของชุมชน ใช้เป็นเครื่องช่วยแสดงภาพรวมของบ้านผู้รู้ในชุมชน

ตัวอย่างแผนที่ชุมชน

แผนการจัดการเรียนรู้
ชั้น I-You
ความเหมือนและความต่าง

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชา สังคม+สุข ศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
I-YOU	ความ เหมือน และความ ต่าง	ความเหมือนและ ความต่างในความ หลากหลายทาง วัฒนธรรมสามารถ สื่อสารความ เป็นอัตลักษณ์ของ ตัวเองและ เรียนรู้เข้าใจและ เคารพอัตลักษณ์ ของผู้อื่น	ม.2 ส 4.1 ม.2/4 อธิบายความ คล้ายคลึงและ ความแตกต่าง ของวัฒนธรรม ไทยและ วัฒนธรรมของ ประเทศใน ภูมิภาคเอเชีย เพื่อนำไปสู่ ความเข้าใจอัน ดีระหว่างกัน พ 2.1 ม.2/1 วิเคราะห์ ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อเจต คติในเรื่องเพศ	ม.2 1.อธิบายผลกระทบ ของการเป็นสังคม ชาติพันธุ์นิยมได้ 2. อธิบายผลกระทบ ของการเป็นสังคม ชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้ 3. ยกตัวอย่างการ สื่อสารที่นำไปสู่การ ลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ	1. ผลกระทบของ การเป็นสังคม ชาติพันธุ์นิยม 2.ประโยชน์ของ การเป็นสังคม ชาติพันธุ์สัมพันธ์ 3.การสื่อสารที่ นำไปสู่การลด อคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและ เพศ	6	1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ สังคมชาติพันธุ์นิยม 2. สังคมชาติพันธุ์ สัมพันธ์ 3. การสื่อสารที่นำไป สู่การลดอคติต่อ บุคคล วัฒนธรรม และเพศ	1. ผู้เรียนสามารถ อธิบายสื่อสาร ผลกระทบของการ เป็นสังคมชาติพันธุ์ นิยมได้ 2. ผู้เรียนสามารถ อธิบายผลกระทบ ของการเป็นสังคม ชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้ 3. ผู้เรียนสามารถ ยกตัวอย่างการ สื่อสารที่นำไปสู่ การลดอคติต่อ	1. ผู้เรียนสามารถ อธิบาย สื่อสารขั้นตอน ของการเป็นกลุ่ม ชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้ 2. ผู้เรียนสามารถ นำเสนอข้อมูลการ ประยุกต์ใช้แนวคิด ชาติพันธุ์สัมพันธ์และ ความหลากหลายทาง เพศที่ยกตัวอย่างเป็น ชาติสัมพันธ์ได้ 3. ผู้เรียนสามารถ นำเสนอรูปแบบการ สื่อสารอย่างสันติที่ หลากหลายและ สร้างสรรค์พร้อม ยกตัวอย่างประกอบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความเหมือนและความต่าง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

จำนวน 6 ชั่วโมง

1. อธิบายผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม ได้
2. อธิบายผลประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ได้
3. ยกตัวอย่างการสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ

ความคิดรวบยอด

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความเหมือนและความต่างในความหลากหลายทางวัฒนธรรมสามารถสื่อสารความเป็นอัตลักษณ์ของตนเองและเรียนรู้เข้าใจและเคารพอัตลักษณ์ของผู้อื่น

สาระการเรียนรู้

1. ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม ได้
2. ผลประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ได้
3. การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสังคมชาติพันธุ์นิยมสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ (k)
2. การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ (k)
3. ผู้เรียนสามารถอธิบาย สื่อสาร ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม ได้ (S)
4. ผู้เรียนสามารถอธิบายผลประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ได้ (S)
5. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างการสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อ (S)
6. ผู้เรียนสามารถอธิบาย สื่อสารขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้ (A)
7. ผู้เรียนสามารถนำเสนอข้อมูลการประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศ ที่ยกตัวอย่างเป็นชาติสัมพันธ์ได้ (A)
8. ผู้เรียนสามารถนำเสนอรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์พร้อมยกตัวอย่างประกอบ (A)

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อธิบายผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยมได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยมได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เห็นถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล
2. เข้าใจในความเหมือนและความต่างของแต่ละบุคคล
3. เข้าใจผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ผู้สอนมีสีให้ผู้เรียนจับฉลากเพื่อแบ่งกลุ่ม คนที่จับได้สีเดียวกันให้อยู่ด้วยกัน
2. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนขึ้นมาจับฉลากโดยมีหัวข้อวัฒนธรรมคือ จักสาน ทอผ้า เตะหน้า ข้าวมั่ง อาหาร พืชผัก
3. ให้แต่ละกลุ่มบอกว่าวัฒนธรรมได้รับคืออะไร แล้วคิดว่ามีความสำคัญกับกลุ่มเราหรือไม่ ถ้ามีโอกาสอยากเข้าร่วมวัฒนธรรมนั้นหรือไม่
4. ผู้สอนสรุปเชื่อมโยงกิจกรรมที่เรียนรู้ เรื่องผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม โดยถามผู้เรียนว่า รู้สึกอย่างไรจากที่ทำกิจกรรม ตอนที่ได้รับวัฒนธรรมนั้นเรามองว่าอย่างไร มีความอคติต่อวัฒนธรรมนั้นหรือไม่อย่างไร (เหตุการณ์เหล่านี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม) ที่เราจะเรียนรู้กันในวันนี้

ขั้นสอน(40 นาที)

1. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมที่แบ่งกันไว้ แล้วผู้สอนชี้แจงขั้นตอนของการเรียนรู้ และอธิบายเรื่องที่จะเรียนรู้โดยใช้ ใบความรู้ที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยม เสร็จแล้วผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยการเปิดดนตรีที่สนุกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
2. ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอนโดยการจับกลุ่มตามคำบอกของผู้สอน ดังนี้

ลำดับที่	คำถาม
1	ผู้เรียนคิดว่าวัฒนธรรมทุกวัฒนธรรมมีความเท่าเทียมกัน ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
2	ผู้เรียนคิดว่าเพศวิถีจะต้องเป็นเพศหญิงและเพศชายเท่านั้น ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
3	ผู้เรียนคิดว่าการซื้อขายของในเซเว่น ดีกว่าร้านค้าทั่วไป ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
4	ผู้เรียนคิดว่าผู้หญิงต้องทำงานบ้านเท่านั้น ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
5	ผู้เรียนคิดว่าโทรศัพท์ I phone ดีกว่าโทรศัพท์ยี่ห้ออื่นๆ ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
6	ผู้เรียนคิดว่าการทำงานระบบราชการดีกว่าการทำงานเอกชน ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
7	ผู้เรียนคิดว่าระบบการศึกษาของเอกชนดีกว่ารัฐบาล ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
8	ผู้เรียนคิดว่าสังคมปัจจุบันทุกคนต้องเล่น Facebook ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
9	ผู้เรียนคิดว่าการแต่งกายด้วยชุดชนเผ่าไม่น่าทันสมัย ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ
10	ผู้เรียนคิดว่าอาชีพหมอดีกว่าอาชีพอื่น ใช่ ไม่ใช่ อื่นๆ

3. เมื่อจับกลุ่มกันได้แล้ว ผู้สอนถามเหตุผลของผู้เรียน เช่น ทำไมถึงคิดแบบนั้นเพราะอะไร เรามีวิธีการป้องกันไม่ให้ตัวเองเป็นชาติพันธุ์นิยมได้หรือไม่ โดยผู้สอนจะสุ่มถามข้อละ 1-2 กลุ่มตามความเหมาะสม เมื่อสุ่มถามเสร็จแล้วสามารถเริ่มคำถามข้อต่อไปได้เลย (ทำแบบนี้จนกว่าจะครบทุกคนถาม)

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมแล้วให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยใช้แนวคำถามชวนคุย ดังนี้

4.1 ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรจากที่ได้ทำกิจกรรม

4.2 กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มีประโยชน์กับตัวผู้เรียนอย่างไรบ้าง

4.3 ผู้เรียนเข้าใจเข้าใจผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยมอย่างไร

พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทุกคนโดยไม่บังคับ (ผู้สอนให้ผู้เรียนยืนเป็นวงจากนั้นให้ผู้เรียนนับเลขแต่เลข 3 7 และ 9 ให้ตบมือ ผู้เรียนคนไหนทำผิดให้นำเสนอ)

5. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม จากนั้นอธิบายวิธีการทำ ในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

7. เมื่อผู้เรียนทำเสร็จแล้วให้จับคู่และแลกเปลี่ยนกับเพื่อนถึงคำตอบที่ได้เขียนโดยไม่ให้แก้ไข

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ ผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยม ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเห็นถึงพฤติกรรมทางสังคมที่มีความเหมือนและความต่างอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนที่จะนำไปสู่ผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยม ชาติพันธุ์นิยมเป็นกลุ่มคนที่มองว่าวัฒนธรรมของตนเองนั้นดีและมีคุณค่าโดยมองว่าวัฒนธรรมอื่นนั้นด้อยกว่าวัฒนธรรมของตนเอง โดยผู้สอนยกตัวอย่างตามคำถามที่ได้เรียน เช่น คนส่วนมากมองว่าการทำงานระบบราชการนั้นดี เป็นงานที่มั่นคง มีสวัสดิการที่ดี และมองว่าการทำงานเอกชนเป็นงานที่ไม่มั่นคง ส่งผลกระทบทำให้เกิดการแข่งขันที่สูงในการสอบเข้ารับราชการและมีการใช้เส้นสายในสังคมมากขึ้น
2. ประโยชน์ของการเข้าใจผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยม ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เปิดใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น และตระหนักถึงผลกระทบของการเป็นชาติพันธุ์นิยมมากขึ้น

อุปกรณ์

ดนตรีบรรเลงประกอบ

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ 2.1 ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ไม่ควรใช้คำสิ่งที่เป็นเรื่อง
อ่อนไหว

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็น สังคมชาติพันธุ์นิยม	การตอบ คำถาม	1. ให้ผู้เรียน แลกเปลี่ยนคำตอบ กับเพื่อน 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 2.1	เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถอธิบาย ได้ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ครบถ้วน แต่สามารถอธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบแต่ไม่ สามารถอธิบายได้ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การสังเกต พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การ ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อธิบายประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ทราบเหตุผลของความแตกต่างในการใช้ชีวิตประจำวัน
2. เข้าใจและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างได้
3. เข้าใจประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นทีม ทีมละ 5-10 คน และแจกกระดาษ A4 ให้กับแต่ละกลุ่ม
2. ให้ผู้เรียนกอดคอกัน แต่ละทีมจะต้องยืนอยู่บนกระดาษ A4 แผ่นเล็ก ๆ เท่านั้น ห้ามมีอวัยวะส่วนใดแตะพื้นด้านนอกเป็นอันขาด
3. แต่ละรอบ กระดาษ A4 จะมีขนาดเล็กลงเรื่อย ๆ คนในทีมต้องช่วยกันพยุงตัวให้อยู่ในกระดาษ A4 ให้ได้ ทีมไหนอยู่รอดเป็นทีมสุดท้ายจะเป็นฝ่ายชนะ
4. ผู้สอนสรุปกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง ผลกระทบที่ส่งผลต่ออคติต่อบุคคล วัฒนธรรม โดยใช้ ใบความรู้ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ ผู้สอนถามผู้เรียนว่าจากที่ได้ทำกิจกรรมผู้เรียนรู้สึกอย่างไร เห็นอะไรจากกิจกรรม ถ้าเราเข้าใจในความเหมือนความต่างและประโยชน์ของมันจะทำให้เราสามารถชนะเพื่อนได้ ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่เราจะเรียนในวันนี้

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนับ 1-3 เพื่อแบ่งกลุ่ม ผู้สอนให้คนที่นับเลขเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน
2. ผู้สอนแจกอุปกรณ์ให้กับผู้เรียนแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เกมบันไดงูชาติพันธุ์จังหวัดตาก กระดาษ A4 และหนังสือที่มีเลขหน้า 1 เล่ม แทนลูกเต๋า
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนพับกระดาษ A4 เป็นรูปอะไรก็ได้ที่สื่อถึงความตนเอง พร้อมกับอธิบายวิธีการเล่นให้กับผู้เรียน

3.1 วิธีการเล่นเกมบันไดงู

3.1.1 ให้ผู้เล่นทอยลูกเต๋า หรือเปิดหนังสือเรียนที่มีตัวเลข

3.1.2 ให้ผู้เล่นเดินไปตามช่อง ตามแต้มบนลูกเต๋า หรือตัวเลขที่ได้

3.1.3 หากตกช่องที่มีเลขที่ไม่มีคำสั่ง ให้ผู้เล่นจับการ์ดการเรียนรู้วัฒนธรรม และอ่านให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง

3.1.4 หากตกช่องที่มีคำสั่ง โดยช่องที่มีคำสั่งจะไม่มีตัวเลขแต่จะมีภาพและคำสั่งให้ปฏิบัติตามที่เขียนไว้ ผลัดกันทำเช่นนี้จนกว่าจะไปถึงเส้นชัย คือ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม

4. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มเป่ายี่ฉุบคนที่ชนะให้เริ่มเล่นก่อน จากนั้นค่อยให้คนที่แพ้เล่นถัดไป และให้ทำตามกติกาที่ได้กำหนดไว้เล่นจนกว่าจะมีผู้ชนะ เมื่อได้ผู้ชนะของแต่ละกลุ่มแล้วให้ผู้ชนะของแต่ละกลุ่มมาแข่งกันอีกทีจนกว่าจะได้ผู้ชนะ

5. เมื่อเล่นเสร็จแล้วผู้สอนให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม จากนั้นถามผู้เรียนโดยใช้วิธีการสุ่มถามโดยมีคำถาม คือ จากกิจกรรมผู้เรียนเห็นอะไรบ้าง ในจังหวัดตากมีกี่ชาติพันธุ์ แต่ละชาติพันธุ์มีความเหมือนและความต่างกันอย่างใด จากกิจกรรมผู้เรียนคิดว่าตนเองมีความเหมือนและความต่างของชาติพันธุ์และเพศอื่น ๆ อย่างไม่ ผู้เรียนคิดว่าตนเองเป็นชาติพันธุ์นิยมหรือชาติพันธุ์สัมพันธ์ ผู้เรียนคิดว่าการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์มีประโยชน์กับเราอย่างไรบ้าง

6. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำ ใบงานที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ จากนั้นอธิบายวิธีการทำ ในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ดังนี้

เกมบันไดงูชาติพันธุ์จังหวัดตาก เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สะท้อนให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความเหมือน ความต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในพื้นที่จังหวัดตาก อีกทั้งยังเป็นสื่อที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์นิยมคือ คนที่รู้และเข้าใจในวัฒนธรรมตนเองและคิดว่าวัฒนธรรมของตนเองนั้นดีที่สุด ส่วนคนที่เป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ที่คิดว่าวัฒนธรรมของตนเองนั้นดีแต่ไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น ๆ ถ้าผู้เรียนเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์จะทำให้ผู้เรียนนั้นไม่มีอคติต่อบุคคลและวัฒนธรรมและไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.2

ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. คำถามควรเหมาะกับบริบทผู้เรียน
2. ในช่วงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นควรเป็นคำถามที่ไม่กระทบต่อจิตใจของผู้เรียน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็น สังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์	การตอบ คำถาม	1.ให้ผู้เรียนเขียน ประโยชน์ของการ เป็นชาติสัมพันธ์	ใบงานที่ 2.2	เกณฑ์ เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถ อธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ ครบถ้วนแต่สามารถ อธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบแต่ ไม่สามารถอธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การสังเกต พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การ ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่าน เกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ (พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

ยกตัวอย่างการสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

1. การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ
2. การสื่อสารที่นำไปสู่การสร้างอคติต่อบุคคลและวัฒนธรรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี
2. เข้าใจการสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นแถวตอนลึกกลุ่มละ 4-5 ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน
2. ให้ทุกคนหันหน้าไปทางแถว ส่วนหัวแถวจะถูกกำหนด ให้ทำท่าทางตามคำบอก
3. ผู้เล่นหัวแถวสะกิดให้ผู้เล่นคนต่อไปหันหน้ามาเพื่อสอนทำให้ผู้เล่นคนที่ 2 รู้
4. ผู้เล่นคนที่ 2 ก็จะสะกิดเรียนผู้เล่นคนต่อไปให้หันมาทำตามต้องการ ทำเช่นนี้ไปจนถึงหางแถว
5. ผู้เล่นคนสุดท้ายวิ่งออกมาหน้าแถว พร้อมทั้งพูดข้อความที่ได้รับจากทำไปนั้น กลุ่มไหนทำได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงมากที่สุดถือว่าชนะ
6. ผู้สอนสรุปกิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียน โดยถามผู้เรียนว่าจากที่ทำกิจกรรมผู้เรียนรู้สึกอย่างไร ผู้เรียนเห็นอะไรบ้าง ผู้เรียนคิดว่าในการทำกิจกรรมมีการใช้ทักษะการสื่อสารด้านใดบ้าง ให้ผู้เรียนได้ตอบ ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่เราจะได้เรียนในวันนี้คือ การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ ถ้าเรามีทักษะการสื่อสารที่ดีอาจช่วยลดเกิดการอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศได้

ชั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งตามกลุ่มที่ได้แบ่งกันไว้ (นั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน)
2. ผู้สอนอธิบายเรื่องการสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติ โดยใช้ใบความรู้ที่ 2.3
3. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ท ปากกาเคมี ให้กับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มลองเขียนรูปแบบการสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติที่ผู้เรียนรู้จักว่ามีวิธีแต่ละวิธีเป็นอย่างไร
5. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มนำเสนอรูปแบบการสื่อสารที่ได้เขียน พร้อมยกตัวอย่างท่าทางประกอบอย่างสร้างสรรค์
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้สึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมโดยใช้คำถาม ดังนี้
 - 6.1 ผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไรที่ได้ทำกิจกรรม
 - 6.2 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม
 - 6.3 การสื่อสารที่ดีเป็นประโยชน์ กับตัวเรา และคนอื่นอย่างไร
7. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล
8. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคลวัฒนธรรมและเพศ จากนั้นอธิบายวิธีการทำ ในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย
9. เมื่อผู้เรียนทำเสร็จแล้วให้จับคู่และแลกเปลี่ยนกับเพื่อนถึงคำตอบที่ได้เขียนโดยไม่ให้แก้ไข

ชั้นสรุปทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคลวัฒนธรรมและเพศ ดังนี้

1. กิจกรรมการสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สะท้อนให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นรูปแบบการสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติโดยผู้สอนยกตัวอย่าง เรื่องราวที่ผู้เรียนได้นำเสนอที่อยู่ในชุมชน ให้ผู้เรียนรู้ถึงข้อดีของการสื่อสารคือเราต้องมีความเป็นมิตรจะแสดงออกผ่านน้ำเสียงและสีหน้า หากคู่สนทนา รู้สึกถึงความเป็นมิตรเขาจะเปิดใจที่จะรับฟัง และให้เกียรติคู่สนทนา เช่น สบตา ตั้งใจฟัง ถ้าเรามีการสื่อสารที่ไม่ดี เช่น การตะคอก การใส่ร้าย หรือนินทา เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความขัดแย้งและก่อให้เกิดความรุนแรงและการอคติได้ ดังนั้นหากเรามีการสื่อสารที่ดีก็อาจนำไปสู่การลดการอคติและสามารถอยู่ร่วมกันได้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.3

การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ

2. ประโยชน์ของการเข้าใจในการสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและมีวิธีการสื่อสารที่หลากหลายโดยไม่ก่อให้เกิดความอคติ

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต
2. ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติ

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคลวัฒนธรรมและเพศ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. คำถามต้องไม่อ่อนไหวเกินไปและต้องคำนึงถึงวัยของผู้เรียนด้วย
2. การรักษาเวลาในการพูดคุยแลกเปลี่ยน
3. กำชับเรื่องกติกาว่าเวลาอีกคนหนึ่งพูดให้อีกคนหนึ่งฟังเท่านั้นคำถามชวนคุยเพื่อถอดบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.3
การสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล
วัฒนธรรมและเพศ

การวัดประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การ ลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ	การตอบ คำถาม	1.ให้ผู้เรียน แลกเปลี่ยนคำตอบ กับเพื่อน 2.ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 2.3	เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถอธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ครบถ้วนแต่ สามารถอธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบแต่ไม่ สามารถอธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบให้ 0 คะแนน
ใบงานที่ 2.3 การสื่อสาร ที่นำไปสู่การสร้างอคติ ต่อบุคคลและวัฒนธรรม	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การ ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 1 ชั่วโมง

อธิบายขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียนรู้ความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรม
2. เพื่อเรียนรู้ขั้นตอนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้เรียนยืนเป็นวงกลม ผู้สอนนำภาพวัฒนธรรม เช่น เครื่องดนตรีเตหน่า จักสาน ทอผ้า รำตง ระบายเกลียวเชือก ฯลฯ วางไว้ตรงกลางวง
2. ให้ผู้เรียนหยิบภาพวัฒนธรรมมาคนละ 1 ภาพ จากนั้นผู้สอนถามคำถามผู้เรียนดังนี้
 - 2.1 ภาพนี้คือภาพอะไร
 - 2.2 ภาพที่ได้ในวัฒนธรรมของตนเองมีหรือไม่ ถ้ามีเหมือนหรือต่างจากเราอย่างไร
 - 2.3 วัฒนธรรมในภาพมีคุณค่าอย่างไรบ้าง
 - 2.4 ภาพวัฒนธรรมที่เราได้นั้นมีวิธีการขั้นตอนการทำ/สร้างอย่างไร
3. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงเรื่องความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ตามความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน โดยในกลุ่มจะต้องมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
2. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี ให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นผู้สอนอธิบายความเหมือนความต่างโดยใช้ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์

3. ผู้สอนให้โจทย์แต่ละกลุ่มในการคิดและเขียนความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม และปัจจัยที่นำไปสู่การอคติทางวัฒนธรรม ดังนี้

โรงเรียน	ประเด็นทางวัฒนธรรม	ประเด็นความเหมือนและความต่าง
โรงเรียนบ้านห้วยกระทิง โรงเรียนตชด. ท่านผู้หญิงมณีมิตร	เตหน้า	1. อุปกรณ์ในการทำเตหน้า 2. รูปทรงของเตหน้า 3. วิธีการเล่น 4. เสียง 5. โอกาสในการใช้
โรงเรียนบ้านป่าไร่เหนือ โรงเรียนบ้านแม่กีดสามท่า	พืชผักพื้นบ้าน	1. เมล็ดพันธุ์ 2. วิธีการปลูก 3. การดูแลรักษา 4. การเก็บเกี่ยว 5. การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์
โรงเรียนบ้านสี่หลิ่ง โรงเรียนสามหมื่น ห้องเรียนสาขา บ้านห้วยขนุน Morning Glory School 2	จักสาน-ทอผ้า	1. อุปกรณ์ในการทำและจักสาน 2. วิธีการทอ/วิธีการจักสาน 3. ลายผ้า/ลวดลาย 4. การดูแลรักษา 5. โอกาสในการใช้
โรงเรียนบ้านพะเต๊ะ	ระบำเกลิยวเชือก	1. อุปกรณ์ 2. ดนตรีประกอบ 3. ท่าเต้น 4. เครื่องแต่งกาย 5. โอกาสในการเล่น
โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 3	ข้าวมัด	1. เมล็ดข้าว 2. พื้นที่ปลูก 3. วิธีการปลูก 4. การเก็บเกี่ยว 5. พิธีกรรมกินข้าวใหม่

ทางวัฒนธรรม

Morning Glory School1	อาหารและขนมพื้นบ้าน	1. วัตถุประสงค์ 2. อุปกรณ์ 3. วิธีการทำ 4. รูปทรง/สี/รสชาติ 5. โอกาสในการทำ
ศูนย์การเรียนรู้ ชูแมคี	รำตง-รำกระทบไม้ไผ่-ฮิปฮอป	1. อุปกรณ์ 2. การแต่งกาย 3. ท่าเต้น 4. ดนตรีประกอบ 5. โอกาสในการเล่น
โรงเรียน ตชด. บ้านถ้ำเสือ	ห้องภูมิปัญญา	1. อุปกรณ์ที่จัดวาง 2. รูปแบบในการจัดวาง 3. สื่อในการเรียนรู้ห้องภูมิปัญญา 4. กิจกรรมการเรียนรู้ 5. โอกาสในการเรียนรู้

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนส่งตัวแทนนำเสนอประเด็นความเหมือนความต่างทางวัฒนธรรมว่ามีความเหมือนและต่างจากของพื้นที่อื่นอย่างไร และวิธีการทำ/ประกอบสร้างของตนเองนั้นมีความเหมือนหรือแตกต่างจากพื้นที่อื่นอย่างไร

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมแล้วให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยใช้แนวคำถามชวนคุย ดังนี้

5.1 ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรจากที่ได้ทำกิจกรรม

5.2 กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้แสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความต่างตามประเด็นวัฒนธรรมอย่างไรบ้าง

5.3 ยกตัวอย่างความเหมือนความต่างประเด็นทางวัฒนธรรมของตนเอง

6. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำ ใบงานที่ 2.4 ความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม จากนั้นอธิบายวิธีการทำ ในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนสรุปกระบวนการเรียนรู้ความเหมือนความต่างทางวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมหนึ่งให้ผู้เรียนเข้าใจในความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆ โดยผู้สอนยกตัวอย่างประเด็นทางวัฒนธรรม พืชผักพื้นบ้าน แต่ละพื้นที่นั้นจะมีรูปแบบ การปลูก การประกอบสร้างแตกต่างกันออกไป หากผู้เรียนเข้าใจความเหมือนและความต่างของการประกอบสร้างทางวัฒนธรรมจะทำให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมมากขึ้น

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต
2. เทปขาว
3. ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.4 ความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ไม่ควรใช้ประเด็นความเหมือนและความต่างที่เป็นประเด็นอ่อนไหวที่มีผลต่อความรู้สึก

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.4
ความเหมือนและความต่างของประเด็น
ทางวัฒนธรรม

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.4 ความเหมือนและความ ต่างของประเด็นทาง วัฒนธรรม	การตอบ คำถาม	1. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน คำตอบกับเพื่อน 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 2.4	เขียนคำตอบได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถอธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ครบถ้วนแต่ สามารถอธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบแต่ไม่สามารถ อธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อ วัดและจดบันทึก ความ ตั้งใจในการเรียน การตอบ คำถาม การให้ความ ร่วมมือกับเพื่อนและ ผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกตพฤติกรรม รายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.4
 ความเหมือนและความต่างของประเด็น
 ทางวัฒนธรรม

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น I-You

ความเหมือนและความต่าง

ใบความรู้ที่ 2.1 ผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม

ชาติพันธุ์นิยม หรือ Ethnocentrism หมายความว่าทัศนคติที่เชื่อว่าวัฒนธรรมของตัวเองเป็นใหญ่ คือ ความเชื่อที่ว่ากลุ่มชาติพันธุ์ของตัวเองมีวัฒนธรรมที่ดีกว่าของคนชาติอื่นหรือวัฒนธรรมของคนชาติอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ความหมายในความรู้สึกของการถูกดูถูกเพราะเชื่อว่าวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ของตัวเองเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และวัฒนธรรมของกลุ่มชาติอื่นที่ทำแตกต่างไปจะผิดหมด โดยแบ่งเป็นสามรูปแบบดังนี้

เกิดการปฏิเสธ Denial การปฏิเสธสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ถูกกันออกไป ในกรณีที่มีการปฏิสัมพันธ์และการติดต่อกัน

เกิดการต่อต้าน Resistance บุคคลประเภทที่สองนี้สังเกตเห็นความแตกต่างแต่มองว่าความแตกต่างเป็นสิ่งที่คุกคามหรือน่ากลัว

เกิดการลดทอน Minimization ประเภทสุดท้ายของชาติพันธุ์นิยม คือ ความพยายามที่จะรักษาความแตกต่างของสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของตนเองโดย ซ่อน ความแตกต่างและเน้นความเหมือน

ใบความรู้ที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชาติพันธุ์สัมพันธ์ หมายถึงคนที่รู้ในเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมและมีความอ่อนไหวต่อวัฒนธรรมอื่น แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถแยกแยะและสร้างระยะกับบริบททางวัฒนธรรมทุก ๆ วัฒนธรรมหรือแม้แต่ของตนเองด้วย กล่าวคือเป็นบุคคลที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองอย่างดีแต่ไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะคิดใคร่ครวญวัฒนธรรม ค่านิยมและมุมมองที่มีต่อโลกของตนเองให้เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมอื่นบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางวัฒนธรรมของตนเองและก็เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมของตนเองด้วยเช่นกัน

ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. มีความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ประวัติความเป็นมา และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
2. มีความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์พัฒนาการของความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์ ความขัดแย้งและการพัฒนาโดยสามารถบูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการวิจัย วิเคราะห์ มีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม
3. สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านชาติพันธุ์สัมพันธ์ และสามารถเผยแพร่ แลกเปลี่ยนความรู้กับนักวิชาการ ผู้กำหนดนโยบาย ประชาชนชาวบ้าน เพื่อก่อให้เกิดความเคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม แสวงหากการดำรงไว้ซึ่งประเพณี วัฒนธรรมอันดีงาม คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการพัฒนาที่ยั่งยืน

ใบความรู้ที่ 2.3 การสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติ

ประเภทของการสื่อสาร

เมื่ออยู่ร่วมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Direct Communication การสื่อสารแบบตรงไปตรงมา เน้นคำพูดที่กระชับ ตรงประเด็น มุ่งเน้นความต้องการหรือเป้าหมายเป็นหลัก (focus on target)

2. Indirect Communication การสื่อสารทางอ้อม มักเริ่มต้นด้วยการทักทาย พูดจาปราศรัยเรื่องทั่วไปก่อน แล้วค่อยๆ โน้มเข้าหาประเด็นที่ต้องการสื่อสาร วิธีการนี้ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างคนที่สื่อสารกัน (focus on relation)

แต่ขณะเดียวกันเมื่อคนเราอยู่ร่วมกันในสังคมที่กว้างขึ้น ย่อมมีวิธีการสื่อสารและรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของรูปแบบการสื่อสาร อาจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ หรือ กาลเทศะ บุคลิกของแต่ละคน หรือพื้นหลังของวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกัน รวมทั้งเจตนาในการสื่อสารนั้นๆ ด้วย เช่น ต้องการสื่อสารเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนต้องการ, เพื่อสร้างความเข้าใจ, เพื่อสร้างความสัมพันธ์ หรือ สื่อสารเพื่อแสดงอำนาจ เป็นต้น โดยสรุปได้ 9 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. Self-Approving มั่นใจตนเอง

เป็นบุคลิกของคนที่มีความมั่นใจในตนเองสูง เชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของตนเอง เป็นคนกล้าตัดสินใจ ชอบเป็นผู้นำ เป็นคนพูดตรงไปตรงมา แต่อาจไม่ชอบรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. Aggressive Communication สื่อสารแบบก้าวร้าว ดุดัน

คนประเภทนี้ใช้คำพูดสั้นๆ กระชับแต่ดุดัน บางครั้งก็เป็นการแสดงออกแบบก้าวร้าวเมื่อไม่พอใจ หรือเห็นว่าความคิดของตนเองถูกกว่า ต้องการเอาชนะและไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้

3. Talkative-Dramatic คนช่างพูด

เป็นคนที่ใช้คำพูดในการสื่อสารเป็นหลัก ช่างพูด หรือพูดมาก เจ้าบทเจ้ากลอน ชักแม่น้ำทั้งห้ามาพูด หรือบางทีก็อาจจู้จี้จ๋ายใจจนคนอื่นรำคาญ แต่หากพูดโดยไม่ใช้อารมณ์ ก็จะเป็นคนที่สื่อสารทางอ้อม สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้

4. Helping ช่วยเหลือเกื้อกูล

เป็นประเภทที่รักษาน้ำใจฝ่ายตรงข้ามก่อน ด้วยการอาสาให้ความช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือร่วมมือกับผู้อื่น คนประเภทนี้มักเป็นที่รักใคร่ ใครๆ ก็อยากคบหาสมาคม

5. Altruistic เห็นแก่ผู้อื่น

คนประเภทนี้รับฟังความเห็นและความต้องการของผู้อื่นเป็นหลัก มีความเสียสละสูงในสังคมแต่บางครั้งอาจเป็นคนไม่กล้าแสดงออกและอาจถูกเอาเปรียบได้เพราะเอาแต่ยอมคนอื่น

6. Needy-Dependent แล้วยแต่ผู้อื่น

ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ต้องคอยปรึกษาและขอความเห็นจากผู้อื่นตลอดเวลา

7. Assertive - Controlling แน่วแน่- ชอบออกคำสั่ง

มีคนที่มีความคิดแน่วแน่ แต่ชอบออกคำสั่งต่อผู้อื่น มีความเป็นผู้นำ แต่ถ้ามากเกินไปก็จะกลายเป็นคนบ้าอำนาจ ต้องการสื่อสารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ตนเองต้องการ

8. Distance รักษาระยะห่าง

ต้องศึกษาหาข้อมูลก่อนที่จะสื่อสารกับผู้อื่น หรือเป็นคนที่มักถอยออกห่างจากกลุ่มหรือวงสนทนาเมื่อเห็นว่าเริ่มมีความขัดแย้ง หรือไม่เอาด้วยเลยหากความเห็นไม่ตรงกันเป็นต้น

นอกจากแปดข้อที่กล่าวมาแล้ว ยังมีอีกหนึ่งการสื่อสาร คือ Body expression การแสดงออกทางกายหรือภาษากาย สามารถสื่อสารได้หลายรูปแบบ ทั้งอารมณ์ ความรู้สึก เช่น ยิ้ม หัวเราะ หรือปรบมือ เมื่อชอบหรือเห็นด้วย หรือแสดงออกถึงความไม่พอใจด้วยการทำท่าสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ชูกำปั้น ทำท่ามือปาดคอ หรือการชกนักรบแบบฝรั่งเป็นต้น รวมถึงการเสียบใส่คู่สนทนา ก็ถือเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่งด้วยเช่นกัน ทั้งนี้คนเราอาจมีบุคลิกในการสื่อสารได้หลายรูปแบบในคนเดียววัน หรืออาจนอกเหนือจากที่กล่าวมาก็ได้

การสื่อสารที่นำไปสู่การลดการอคติ มีรูปแบบดังต่อไปนี้

1. การเป็นผู้ฟังที่ดี การฝึกเป็นผู้ฟังที่ดี เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการฝึกสื่อสาร หากเราฝึกฟัง โดยการมีสติอยู่กับปัจจุบัน ตั้งใจฟังคนตรงหน้าอย่างตั้งใจ และจริงใจ ไม่พูดแทรก จะทำให้คู่สนทนา รู้สึกว่าเราใส่ใจ และอยากที่จะเล่า และเราเองก็จะรับรู้สารสำคัญที่เขาต้องการสื่อ

2. การเปิดใจ การสื่อสารที่ดีจะเกิดขึ้นได้นั้น เราต้องเปิดใจที่จะรับฟังมุมมองหรือความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

3. การถามคำถาม เป็นการแสดงถึงความสนใจในการฟัง และช่วยในการเช็คความเข้าใจในเนื้อความ หรือเข้าใจรายละเอียดที่เพิ่มขึ้น

4. ความเป็นมิตรจะแสดงออกผ่านน้ำเสียงและสีหน้า หากคู่สนทนา รู้สึกถึงความเป็นมิตร เขาจะเปิดใจที่จะรับฟัง และเสนอความเห็น/ตอบอย่างจริงใจ ไม่ปิดบัง

5. การให้เกียรติคู่สนทนา การให้เกียรติคู่สนทนา เช่น สบตา ตั้งใจฟัง หลีกเลี่ยงการรับโทรศัพท์ในขณะที่คุยกับผู้อื่น

ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์

ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์ การขยายตัวของวัฒนธรรม และชาติพันธุ์ มีผลทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์ เมื่อชาติพันธุ์ขยายตัวมาอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน อาจทำให้เกิดการยืมวัฒนธรรม และการผสมกลมกลืนของชาติพันธุ์ และวัฒนธรรมได้ ดังนั้น ความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ จะส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีได้ สาเหตุของการแบ่งแยกระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ พอจะสรุปได้ 5 ลักษณะ

1. เกิดจากการแบ่งแยกโดยวัฒนธรรมชนชั้น

ในสังคมบางสังคมมีการแบ่งชนชั้น และคนที่อยู่ในชนชั้นต่ำที่สุด จะถือเป็นกลุ่มชน ที่อยู่นอกระบบสังคมนั้น เช่น จัณฑาลในอินเดีย เป็นต้น ปัจจุบัน ทั้งประเทศอินเดียได้ออกกฎหมายยกเลิกชนชั้นจัณฑาล แต่ในทางปฏิบัติก็ยังมีกีดกันอยู่ความแตกต่างภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียว กันนี้ ถือเป็นรูปแบบของความแตกต่างทางชาติพันธุ์รูปแบบหนึ่ง

2. เกิดจากการแบ่งแยกจากลักษณะทางภูมิศาสตร์

กลุ่มชนที่มีชาติพันธุ์ต่างจากคนส่วนใหญ่ และตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณที่ห่างไกล เช่น ชาวเขา มักจะถูกตัดขาดจากสังคมพื้นราบ โดยไม่ได้รับข่าวสารอย่างสม่ำเสมอจากคนพื้นราบ ในส่วนกลาง

3. เกิดจากการผนวกดินแดน

การขยายอาณาเขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยการผนวกดินแดนเพิ่ม อาจเกิดจากการตกลงกันตามสนธิสัญญา หลังจากชนะสงคราม ตัวอย่างของการตกลงตามสนธิสัญญาคือ กรณีสหรัฐอเมริกาซื้อดินแดนซึ่งปัจจุบันคือรัฐในภาคตะวันออกเฉียงใต้บางรัฐจึงทำให้เกิดความแตกต่างทางชาติพันธุ์

4. เกิดจากการย้ายถิ่น

ความแตกต่างทางชาติพันธุ์ อาจมีสาเหตุมาจากการที่คนจำนวนหนึ่งอพยพ ย้ายถิ่นเข้าไปอยู่ในสังคมอื่น โดยที่คนกลุ่มนี้ มีลักษณะทางวัฒนธรรมแตกต่างจากคนในสังคมที่ตนย้ายเข้าไปอยู่

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้น You

สิทธิมนุษยชน
และความรับผิดชอบ

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัด วิชาสังคม+ สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
YOU	สิทธิ มนุษยชน และความ รับผิดชอบ	สิทธิและหน้าที่ของ ปฎิญญาว่าด้วย สิทธิมนุษยชนและ อนุสัญญาว่าด้วย สิทธิเด็ก สามารถ ประยุกต์ใช้ด้วย ความคำนึงสิทธิ และความ รับผิดชอบต่อ บทบาทหน้าที่ของ ตนเองและเคารพ ให้เกียรติผู้อื่น	ม.2 ส 4.1 ม.2/1 อธิบายและ ปฏิบัติตนตาม กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับ ตนเอง ครอบครัว ชุมชนและ ประเทศ ส 4.1 ม.2/2 เห็นคุณค่าใน การปฏิบัติตน ตามสถานภาพ บทบาท สิทธิ เสรีภาพหน้าที่ ในฐานะพล เมืองดีตามวิถี ประชาธิปไตย	ม.2 1. เสนอวิธีการปกป้อง คุ้มครองตนเองหรือผู้อื่น จากการละเมิดตามสิทธิ มนุษยชนและสิทธิความ หลากหลายทางเพศ 2. วิเคราะห์ศักยภาพของ ตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทาง วัฒนธรรมของแต่ละ โรงเรียน) 3. ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิ มนุษยชนและเห็นคุณค่า ในการปฏิบัติตนตาม สถานภาพ บทบาท สิทธิ เสรีภาพหน้าที่ในฐานะ พลเมืองดีตามวิถี วัฒนธรรมและวิถี ประชาธิปไตย	1. วิธีการปกป้อง คุ้มครองตามหลัก สิทธิมนุษยชน 2. การวิเคราะห์ ศักยภาพตนเอง 3. ปฏิบัติตนตาม หลักสิทธิ มนุษยชน	7	1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชนและ สิทธิความหลากหลาย ทางเพศในระดับ ประเทศ 2. ผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับรูปแบบ การละเมิดตามสิทธิ มนุษยชนและสิทธิ ความหลากหลาย ทางเพศ 3.การวิเคราะห์ ศักยภาพของตนเอง	1. ผู้เรียนสามารถเสนอ วิธีการปกป้องคุ้มครอง ตนเองหรือผู้อื่นจากการ ละเมิดตามสิทธิมนุษยชน และสิทธิความหลากหลาย ทางเพศ 2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น (บนฐานของประเด็น ทางวัฒนธรรมของแต่ละ โรงเรียน) 3.ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตน ตามหลักสิทธิมนุษยชนและ เห็นคุณค่าในการปฏิบัติตน ตามสถานภาพ บทบาท สิทธิเสรีภาพหน้าที่ในฐานะ พลเมืองดีตามวิถีวัฒนธรรม และวิถีประชาธิปไตย	ผู้เรียนมีความ ตระหนักในการ ปกป้องสิทธิเสรีภาพ ของตัวเองและไม่ ละเมิดสิทธิ เสรีภาพ ของผู้อื่นในฐานะ พลเมืองดีตามวิถี ประชาธิปไตย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

สิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบ

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

จำนวน 7 ชั่วโมง

1. เสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่นจากการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ
2. วิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)
3. ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชนและเห็นคุณค่าในการปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิเสรีภาพหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีตามวิถีวัฒนธรรมและวิถีประชาธิปไตย

ความคิดรวบยอด

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิทธิและหน้าที่ของปฎิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก สามารถประยุกต์ใช้ด้วยความคำนึงสิทธิ ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองและเคารพให้เกียรติผู้อื่น

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศในระดับประเทศมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศและความรู้ในการวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง
2. ผู้เรียนสามารถเสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่นจากการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ และสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัดตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)
3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชนและเห็นคุณค่ามีความตระหนักในการปกป้องสิทธิเสรีภาพของตัวเองและไม่ละเมิดสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่นในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

เสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่นจากการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศในระดับประเทศ และเสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่นจากการละเมิดตามสิทธิมนุษยชน

จุดประสงค์ของกิจกรรม

1. เพื่อให้เข้าใจหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชน
2. เสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่นจากการละเมิดตามสิทธิมนุษยชน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนนำการ์ดใบความรู้ที่ 3.1 เรื่องหลักสิทธิมนุษยชน วางไว้ตรงกลางห้องโดยที่แบ่งออกเป็น 2 ชุด หรือตามความเหมาะสมซึ่ง 1 ชุดจะประกอบด้วยการ์ดความรู้ทั้ง 5 ด้าน คือ การ์ดความรู้สิทธิพลเมือง การ์ดความรู้สิทธิทางการเมือง การ์ดความรู้สิทธิทางเศรษฐกิจ การ์ดความรู้สิทธิทางสังคม และการ์ดความรู้สิทธิทางวัฒนธรรม

2. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มตามการ์ดความรู้และให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจับกลุ่มการ์ดความรู้ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือที่คิดว่าเป็นการ์ดที่ต้องอยู่ในกลุ่มเดียวกันโดยที่ทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการจัดวาง

3. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการจับกลุ่มการ์ดของตนเองโดยให้กลุ่มที่ยังไม่ได้นำเสนอมาร่วมแลกเปลี่ยนด้วยว่า การจับกลุ่มการ์ดความรู้ถูกต้องหรือว่าการจัดวางการ์ดอาจอยู่ในหลายกลุ่ม ผู้สอนช่วยตรวจสอบความถูกต้อง ทำสลับกันจนครบทั้ง 2 กลุ่ม หรือตามความเหมาะสม

4. สุ่มให้ผู้เรียนหยิบการ์ดใบความรู้ที่ 3.1 เรื่อง หลักสิทธิมนุษยชนที่จับกลุ่มไว้มาอ่านให้เพื่อนฟัง มีเงื่อนไขว่าเพื่อนห้ามจดลงในกระดาษ

5. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลม ผู้สอนสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในประเด็นหลักสิทธิเด็ก

- 5.1 ความรู้สึกของตนเอง รู้อย่างไรบ้างกับการได้เรียนรู้
- 5.2 สิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากตนเองและผู้อื่น
- 5.3 แนวทางในการนำไปประยุกต์หรือปรับใช้กับตนเองและสังคม
- 5.4 สิทธิอะไรที่ได้รับแล้วและสิทธิอะไรที่ตนเองขาด

ขั้นสอน

1. ผู้สอนเตรียมสถานการณ์ไว้ตามจุดต่าง ๆ ของห้องหรือตามความเหมาะสม
2. ให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจสถานการณ์ว่าเป็นการละเมิดหรือขัดต่อหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนหรือไม่อย่างไร
3. ผู้นำกิจกรรมขีดเส้น หรือติดเทปขาวแบ่งฝั่งไว้บนพื้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกฝั่งได้ ใช้วิธีให้ผู้เรียนยกมือ หรือชูป้ายสีต่างกัน 2 สี ขึ้นอยู่จำนวนและลักษณะของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเลือกว่าสถานการณ์ต่อไปนี้ ละเมิดหรือขัดต่อหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนหรือไม่โดยการถามตอบทีละคำถาม
 - 3.1 การเรียกชื่อชนเผ่าหนึ่งว่า ยาง
 - 3.2 คนพิการใช้บริการรถไฟฟ้าไม่ได้เพราะไม่มีลิฟต์และไม่มีทางเลื่อนสำหรับรถเข็น
 - 3.3 พ่อแม่สามารถดู ด่า ตี กักขัง หรือทารุณลูกตนเองอย่างไรก็ได้
 - 3.4 โรงพยาบาลไม่อนุญาตให้คนไข้ไร้บ้านเข้ามานั่งรอในโรงพยาบาลเพราะแต่งตัวไม่สะอาด
 - 3.5 ครูลงโทษผู้เรียนโดยให้วิดพื้นกลางสนาม 50 ครั้งเวลาเที่ยงวัน
 - 3.6 เรียกเพื่อนผู้เรียนต่างชาติที่มาใหม่ว่า ไอ้ลาว เสี่ยว แม้ว หม่อง
 - 3.7 ประชาชนสามารถรวมกลุ่มกันเป็นชมรม สโมสรหรือหมู่คณะใด ๆ โดยไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย
 - 3.8 เพื่อนมุสลิมไม่ยกมือไหว้พระพุทธรูปที่บ้านเพื่อนชาวพุทธ
4. ให้ผู้เรียนนั่งตามกลุ่มแล้วผู้สอนให้ร่วมกันแลกเปลี่ยนโดยมีประเด็นให้ผู้เรียนว่า หากผู้เรียนจะเสนอให้มีการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในห้องเรียนเกิดขึ้นจะมีข้อเสนอสิทธิมนุษยชนด้านใดบ้าง (สิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สิทธิทางสังคม และสิทธิทางวัฒนธรรม) แล้วนำเสนอในกลุ่มใหญ่เพื่อให้ทุกคนร่วมลงความเห็นว่าจะนำเสนอการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กด้านใดและมีจำนวนกี่ข้อเสนอ

5. ให้ผู้เรียนนำข้อเสนอที่ร่วมกันทำนั้นไปเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อน ครู ได้ลงความเห็นหรือเสนอแนวทางแก้ไขต่อไป
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 3.1 เรื่อง ข้อเสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่น

ขั้นสรุปบทเรียน

เมื่อใดที่เราพบเห็นหรือได้ยินเหตุการณ์ที่ไม่แน่ใจว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ สามารถตั้งข้อสังเกตจากหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชน 5 ข้อเป็นหลักได้แก่

1. สิทธิพลเมือง เกี่ยวพันกับชีวิตและร่างกาย ความมั่นคงในชีวิตและกระบวนการยุติธรรม
2. สิทธิทางการเมือง ทุกคนมีสิทธิในการเลือกวิถีทางการเมืองมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกทางการเมือง
3. สิทธิทางเศรษฐกิจ หมายถึง สิทธิในการทำงานได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรม และการเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่าง ๆ
4. สิทธิทางสังคม การได้รับการศึกษา การดูแลสุขภาพไปจนถึงการสร้างครอบครัว
5. สิทธิทางวัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา การใช้ภาษาท้องถิ่น การแต่งกาย

อุปกรณ์

1. กระดาษ A 4
2. ปากกา/ดินสอ
3. ประเด็นคำถาม/ประเด็นสิ่งที่ต้องสังเกต

สื่อการเรียนรู้

การ์ดใบความรู้ที่ 3.1 เรื่องหลักสิทธิมนุษยชน

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 3.1 เรื่อง ข้อเสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองตนเองหรือผู้อื่น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ควรหาข้อมูลเหตุผลของแต่ละสถานการณ์เพิ่มเติมว่า เหตุใดคำตอบถึงเป็นแบบนั้น เพื่อให้สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจน
2. ควรเลือกเหตุการณ์ที่ผู้สอนเข้าใจดี และควรเลือกอย่างน้อย 8 ข้อ เพื่อให้ได้ความหลากหลายของประเด็น

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 3.1 เรื่องข้อเสนอวิธีการปกป้อง คุ้มครองตนเองหรือผู้อื่น	ข้อเสนอ	1. แลกเปลี่ยนข้อเสนอ 2. ตรวจสอบข้อเสนอ 3. นำเสนอหน้าชั้นเรียน 4. ปรับข้อเสนอ	ใบงานที่ 3.1	อธิบายและบอกแนว ทางการปกป้องคุ้มครอง ได้ให้ 3 คะแนน -อธิบายลักษณะการถูก ละเมิดได้ให้ 2 คะแนน -บอกความหมายและ ความสำคัญของการ ปกป้องคุ้มครองได้ให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่าน เกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	การสังเกต พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อ วัดและจดบันทึก ความ ตั้งใจในการเรียน การตอบ คำถาม การให้ความ ร่วมมือกับเพื่อนและ ผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่าน เกณฑ์

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

วิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเองตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด และตามเพศวิถี ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

วิเคราะห์ศักยภาพของตนเองตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด และตามเพศวิถี

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แจกกระดาษคนละ 10 แผ่นแล้วให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน ถามเพื่อนว่า คุณเป็นใคร เช่น ฉันคือ เจ้าของร้าน ฉัน คือ นักเดินทาง
2. เมื่อเพื่อนตอบคำถามแล้วให้เขียนคำตอบนั้นใส่กระดาษแล้วปะไว้ที่ตัวเพื่อน
3. ถามซ้ำอีกครั้ง คุณเป็นใคร แล้วเขียนคำตอบใส่กระดาษเพิ่มที่ตัวเพื่อน
4. ถามไปเรื่อย ๆ จนตอบครบ 10 แผ่นหรือมากกว่าหรือจนกว่าจะไม่ได้แล้วสลับให้เพื่อนถามเราจนครบ 10 แผ่นเช่นกัน
5. ผู้เรียนสลับคู่ฝ่ายหนึ่งเริ่มถามเพื่อนว่า หากต้องทิ้งความเป็นคุณไป 1 อย่าง คุณจะทิ้งสิ่งใดที่ทิ้งไปแล้วคุณยังเป็นคุณอยู่จากนั้นเอากระดาษแผ่นที่จะทิ้งออก
6. ถามซ้ำไปเรื่อย ๆ จนเหลือกระดาษเพียง 1 แผ่นแล้วสลับกันถามเหมือนเดิมจนเพื่ออีกคนเหลือ 1 แผ่นเช่นกัน
 - 6.1 สิ่งที่เราทิ้งไปมีอะไรบ้างเพราะอะไรถึงเลือกที่จะทิ้งไป
 - 6.2 ความเป็นเรา ที่เราเลือกเก็บไว้เพียงอย่างเดียวคืออะไรและเพราะอะไรถึงเลือกที่จะเก็บไว้
 - 6.3 คุณค่าในความเป็นมนุษย์ คือ คุณค่าที่เมื่อถอดคุณค่า อย่างเช่น สถานะทางสังคม อาชีพ เพศ วัย เชื้อชาติ ทั้งหมดออกไปเราจะเลือกคุณค่าความเป็นมนุษย์ และการมีชีวิตอยู่ ซึ่งคุณค่าที่มนุษย์ทุกคนมีติดตัวอยู่เท่าเทียมกัน นั่นคือคุณค่าแบบสิทธิมนุษยชนและเราจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความหมายได้เมื่อได้เติมเต็มคุณค่าด้านอื่น ๆ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.2

การวิเคราะห์ศักยภาพตนเอง

6.4 คุณค่าโดยการแบ่งแยกประเภทมนุษย์จาก เพศ วัย ผิวสี เชื้อชาติ สภาพทางกายชาติกำเนิด เขตแดน ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม การศึกษา สถานภาพทางสังคมฐานะทางเศรษฐกิจ ความคิดเห็นทางการเมือง หากเราใช้คุณค่า เหล่านี้ในการตัดสินหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ เราจะเริ่มทำให้มนุษย์มีค่าไม่เท่ากันนำมาซึ่งปัญหาการละเมิดเป็นมนุษย์หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนยกคุณค่ารองเหล่านี้มาทำลายคุณค่าหลัก

ชั้นสอน

ผู้สอนอธิบายประเด็นวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกถึงที่มาและความสำคัญว่าทำไมโรงเรียนเลือกประเด็นวัฒนธรรมนั้น ๆ ทำไมถึงเลือก มีใครบ้างที่เกี่ยวข้อง ใครบ้างจะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้หรือถ่ายทอดความรู้โดยผู้สอนเชิญผู้รู้ในประเด็นวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกมาด้วยเพื่อมาให้ความรู้เล่าเรื่องราววัฒนธรรมให้ผู้เรียนฟังแล้วผู้สอนสอบถามผู้เรียน ดังนี้

1. ความถนัดในประเด็นวัฒนธรรมแต่ละโรงเรียน (ความถนัดคืออะไร)

ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัดและความชอบ

2. ความชอบในประเด็นวัฒนธรรมแต่ละโรงเรียน (ความชอบคืออะไร)

ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัดและความชอบ

ตั้งแต่วันนี้เราจะเรียนรู้ศักยภาพของตัวเองกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกกว่าใครมีความสามารถ ความถนัดหรือความชอบ อย่างไรก็ตามเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมไม่ให้หายไป เรียนรู้ ลงมือทำถ่ายทอด รักษา

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียนจำนวนเท่ากัน โดยใช้เกมสีที่ชอบ

1.1 ผู้สอนกำหนดสีพร้อมกับกำหนดจุดของแต่ละสีเพื่อให้ผู้เรียนไปยืนตามสีที่ตนเองชอบ เช่น สีแดง สีเขียว สีขาว สีดำ สีชมพู

- 1.2 ให้ผู้เรียนเลือกสีที่ชอบใครชอบสีอะไร ไปไปรวมกลุ่มอยู่ด้วยกัน

- 1.3 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าทำไมต้องชอบสีที่เลือกเพราะอะไร

1.4 ผู้สอนต้องสังเกตจำนวนของแต่ละกลุ่มมีความเหมาะสมหรือไม่หากจำนวนมากไปหรือน้อยไปผู้สอนต้องเฉลี่ยให้แต่ละกลุ่มเท่า ๆ กันหรือใกล้เคียงกัน

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 3.2 ศักยภาพของตนเอง พร้อมกับสีให้แต่ละกลุ่ม (สีแดง สีเขียว สีฟ้า สีขาว)

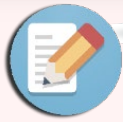
3. ผู้สอนชี้แจงขั้นตอนการวาดลูกโป่งและความหมายของแต่ละสี (ตารางประเด็นวัฒนธรรม)
 - 3.1 สีแดง นักคิดวางแผน
 - 3.2 สีเขียว นักสร้างทีม
 - 3.3 สีฟ้า นักปฏิบัติ
 - 3.4 สีขาว นักสนทนาการ
4. ให้ผู้เรียนระบายสีลูกโป่งตามความถนัดของตนเองแต่ละด้านมีความถนัดด้านใดมากที่สุด ให้ระบายสีลูกโป่งสีนั้นให้ใหญ่กว่าสีอื่น ๆ ตามลำดับ ความสามารถและความถนัดมีความถนัดน้อยสีได้ก็ระบายสีนั้นให้เล็กที่สุด
5. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนภายในกลุ่มว่าทำไมระบายสีลูกโป่งสีนั้นต้องใหญ่ที่สุดและสีที่เหลือน้อยเล็กลงมาตามลำดับจนถึงลูกโป่งสีที่เล็กที่สุดโดยที่ทุกคนในกลุ่มต้องแลกเปลี่ยนจนครบทุกคน
6. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอในกลุ่มใหญ่ว่า กลุ่มตนเองมีลูกโป่งสีใดที่ใหญ่ที่สุดและลูกโป่งสีใดที่เล็กที่สุดพร้อมบอกเหตุผล
7. ผู้สอนสรุปและเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์และการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นหาความสามารถและความถนัดที่มีอยู่ในตัวแล้วทำความถนัดของแต่ละคนสร้างสรรค์เรื่องราวของวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือก

ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน

ประเด็นทางวัฒนธรรม	โรงเรียน	การวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง
เตหน้า	โรงเรียนบ้านห้วยกระทิง โรงเรียนชด.ท่านผู้หญิง ทวีมณีบุตร	<p>นักคิดวางแผน คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในเรื่องการวางแผนการดำเนินงาน การออกแบบเครื่องดนตรี เตหน้า แต่งเพลง</p> <p>นักสร้างทีม คือ ผู้เรียนมีความถนัดในการรวมกลุ่มเพื่อนให้สามารถทำงานร่วมกันได้ เป็นผู้ประสาน</p> <p>นักปฏิบัติ คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเล่นดนตรี ทำตามคำสั่งที่หัวหน้ากลุ่มออกคำสั่ง ทำเครื่องดนตรีเตหน้า</p> <p>นักสนทนาการ คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในด้านการร้องเพลง และการสร้างความสนุกสนานให้กับคนในกลุ่ม</p>

<p>จักสาน-ทอผ้า</p>	<p>โรงเรียนบ้านสี่หลิ่ง โรงเรียนบ้านสามหมื่น ห้องเรียนสาขาบ้านห้วย ขนุน Morning glory 2</p>	<p>นักคิดวางแผน คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในเรื่องการวางแผนการดำเนินงาน ออกแบบการทอผ้า จักสาน</p> <p>นักสร้างทีม คือ ผู้เรียนมีความถนัดในการรวมกลุ่มเพื่อนให้สามารถทำงานร่วมกันได้ เป็นผู้ประสาน</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนทอผ้า ทำตามขั้นตอนการทอผ้าที่ครูหรือครูผู้รู้และเพื่อน ๆ ให้ทำ คนจักสาน ทำตามขั้นตอนการจักสานที่ครูหรือครูผู้รู้และเพื่อน ๆ ให้ทำ</p> <p>นักสนทนากการ คือ คนคอยสร้างความสนุกสนาน สร้าง</p>
<p>พืชผักพื้นบ้าน</p>	<p>โรงเรียนบ้านแม่กีดสามท่า และโรงเรียนบ้านป่าไร่ เหนือ</p>	<p>นักคิดวางแผน คือ วางแผนการดำเนินงาน ออกแบบแปลงผักให้เหมาะสมกับบริบทและพื้นที่</p> <p>นักสร้างทีม คือ คอยประสานงานกับเพื่อนๆ รวมเพื่อนในการดำเนินกิจกรรม</p> <p>นักปฏิบัติ คือ ทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย (คัดแยกเมล็ด ปลูก ดูแล เก็บเกี่ยว ขาย)</p> <p>นักสนทนากการ คือ มีหน้าที่สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างความสนุกสนานให้กับเพื่อนๆ มีความสามารถในการเชิญชวนหรือดึงดูดความสนใจได้ดี</p>
<p>ระบำเกลิยว เชือก</p>	<p>โรงเรียนบ้านพะเด๊ะ</p>	<p>นักคิดวางแผน คือ คิดวางแผนการดำเนินงาน (จำนวนอุปกรณ์ จำนวนผู้เล่น ออกแบบท่าเต้น ออกแบบชุดการแต่งกาย แต่งเนื้อเพลง)</p> <p>นักสร้างทีม คือ ประสานงานกับเพื่อน นักดนตรี นักเต้น คนร้อง</p> <p>นักปฏิบัติ คือ ทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย (คนร้องคนเต้น คนเล่นดนตรีประกอบ)</p> <p>นักสนทนากการ คือ คนที่คอยสร้างบรรยากาศให้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน</p>
<p>อาหารและขนม พื้นบ้าน</p>	<p>Morning glory 1</p>	<p>นักคิดวางแผน คือ คนที่คิดวางแผนการดำเนินงาน ออกแบบเมนูอาหาร ทำข้อมูลส่วนประกอบหรือวัตถุดิบของอาหาร</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยรวมกลุ่มเพื่อน ๆ ทำกิจกรรม ประสานงาน ค้นหาผู้รู้เรื่องของอาหารและขนม</p> <p>นักปฏิบัติ คือ ลงมือทำตามแผนที่วางไว้ ทำอาหาร ขนมตามที่คิดเมนูไว้</p> <p>นักสนทนากการ คือ คอยกระตุ้นสร้างความมั่นใจให้เพื่อน สร้างรอยยิ้ม ความสนุกสนาน หากิจกรรมมาช่วยในการเรียน</p>

ห้องภูมิปัญญา	โรงเรียนตชด. บ้านถ้ำเสือ	<p>นักคิดวางแผน คือ วางแผนการดำเนินงาน ออกแบบผังห้องภูมิปัญญาการจัดวางห้อง รายการของที่จะจัดแสดง</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยรวมกลุ่มเพื่อน ผู้รู้ ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่วางแผนไว้ ประสานงานกับเพื่อนๆ</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนที่ทำตามแผนที่วางไว้ จัดหรือสร้างห้องภูมิปัญญา จัดวางของในห้องภูมิปัญญา</p> <p>นักสนทนาการ คือ คนที่คอยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุกสนาน คอยต้อนรับผู้เข้าชมห้องภูมิปัญญา</p>
ข้าวม้ง	โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 3	<p>นักคิดวางแผน คือ คิดวางแผนการดำเนินงาน ออกแบบไร่ข้าว กำหนดพื้นที่ วางส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้าวหรือไร่ข้าวม้ง คิดบทา หรือเพลงเกี่ยวกับข้าวไร่</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยกระตุ้นเพื่อน ประสานงานหรือร่วมกลุ่มเพื่อนในการทำกิจกรรม</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนที่ทำตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้ ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้เรื่องข้าวม้ง</p> <p>นักสนทนาการ คือ คนที่คอยสร้างรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ เป็นผู้นำในการร้องบทา หรือเพลงเกี่ยวกับข้าวม้ง คอยให้ความรู้กับผู้เข้าชมกิจกรรม</p>
รำตง กระทบไม้ไผ่ และ ฮิปฮอป	ศูนย์การเรียนรู้ชูแม่คิ	<p>นักคิดวางแผน คือ คนที่คิดวางแผนการดำเนินงานกิจกรรม คิดออกแบบท่าเต้น ค้นหาเพลงประกอบหรือแต่งเพลง ออกแบบจำนวนไม้ที่จะต้องใช้อุปกรณ์ท่าไหน จำนวนคนที่คนในการแสดงหรือทำกิจกรรม</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยประสานงาน ค้นหาคนที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่วางไว้</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนที่ลงมือทำตามแผนที่วางไว้แต่ละการแสดง คนร้อง คนเต้น</p> <p>นักสนทนาการ คือ คนที่เชิญชวนผู้คนที่ให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อมารับชมการแสดง สร้างรอยยิ้ม ความสนุกสนานให้กับบุคคลภายนอก</p>

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนร่วมแลกเปลี่ยนกับผู้เรียนโดยมีคำถามดังนี้

1. ผู้เรียนคิดว่าจะใช้ความถนัดของตนเองทำประโยชน์ให้กับประเด็นวัฒนธรรมของโรงเรียนชุมชนอย่างไรบ้าง
2. ผู้เรียนจะทำอะไรให้ลูกโป่งที่เล็กที่สุดจะทำให้เป็นลูกใหญ่ขึ้นเพื่อพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพตนเอง

ทุกคนมีความถนัด ความชอบ ความสามารถที่ไม่เหมือนกัน มีความแตกต่างกันจึงทำให้ศักยภาพในการทำงานของคนในสังคมของเราไม่มีคนที่มีความถนัดทุกด้านทุกคนแต่หากคนที่มีความถนัดหลาย ๆ ด้านมาช่วยเสริมสร้างเสริมพลังให้ทีมก็ทำตามเป้าหมายที่วางไว้ได้สำเร็จและมีความเข้มแข็งดังนั้นเราถึงต้องค้นหาศักยภาพของตนเองเพื่อที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกให้ทุกคนมีส่วนร่วมสร้างพลังให้วัฒนธรรมของเราเดินไปข้างหน้าให้พร้อมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สื่ออุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัดและความชอบ
2. สีแดง สีเขียว สีฟ้า สีขาว

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 3.2 เรื่อง ศักยภาพของตนเอง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ควรอธิบายกติกาและหัวข้อให้ชัดเจน
2. การอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการพูดคุยแลกเปลี่ยนอย่างทั่วถึง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.2

การวิเคราะห์ศักยภาพตนเอง

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 3.2 เรื่อง ศักยภาพของ ตนเอง	จากการทำ กิจกรรมการ เรียนรู้	1. ให้ผู้เรียนอธิบาย ความถนัดของตนเอง ในใบงาน 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 3.2	-ผู้เรียนอธิบายสามารถ ใช้ความถนัดของตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้ 3 คะแนน -ผู้เรียนอธิบายได้ว่า ลูกโป่งสีใดแทนความ ถนัดด้านใดให้ 2 คะแนน -ผู้เรียนบอกได้ว่าลูกโป่ง สีใดมีขนาดใหญ่ที่สุด และลูกใดมีขนาดเล็ก ที่สุดให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การ ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.2

การวิเคราะห์ศักยภาพตนเอง

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.2 การวิเคราะห์ศักยภาพตนเอง

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3

ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชน

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 3 ชั่วโมง

ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชนและเห็นคุณค่าในการปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิเสรีภาพหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีตามวิถีวัฒนธรรมและวิถีประชาธิปไตย

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชนและเห็นคุณค่ามีความตระหนักในการปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนเองและไม่ละเมิดสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่นในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เข้าใจการปฏิบัติตนตามหลักการสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติตนตามหลักการสิทธิมนุษยชน
2. เพื่อให้เห็นคุณค่าตระหนักในการปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนเองและไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพผู้อื่น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 8 กลุ่ม แล้วให้ผู้เรียนส่งตัวแทนจับสลากว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้เป็นคนอาชีพใด สถานะใด จาก คนชรา เด็ก หญิงมีครรภ์ คนพิการ นักท่องเที่ยว แรงงานอพยพ นักกีฬา ทีมชาติ นักบวช ครู อื่น ๆ ตามความเหมาะสม
2. ให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม ทบทวนว่าถ้าเราเป็นคนในสถานะนั้นหรือสวมบทบาทเป็นคนนั้น เราต้องเป็นคนนิสัยอย่างไร ทำไมถึงมาทำอาชีพนั้น ๆ หรืออยู่ในสถานะนั้น ๆ และเราเป็นคนชอบหรือไม่ชอบอะไร มีความฝันอะไรในชีวิต
3. ให้ผู้เรียนในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนคำตอบของตนเองให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังจนครบทุกคน
4. ให้ผู้เรียนจับกลุ่มใหม่โดยให้ทุกกลุ่มมีบุคคลจากทุกสถานะแล้วให้ผู้เรียนช่วยกันตอบคำถาม 2 ข้อ คือ บุคคลทั้งหมดในกลุ่มมีอะไรที่เหมือนกันบ้างและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มมีอะไรแตกต่างกันบ้าง
5. ผู้สอนจำลองสถานการณ์ว่า หากเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้นแล้วถ้าต้องคัดคนออกจากกลุ่ม 5 คน เพื่อให้คนที่เหลืออยู่รอดจะให้ใครหรือสถานะใดออกจากกลุ่ม โดยเปิดเวลาให้ทุกคนในกลุ่มคุยกัน

คำถามชวนคุยและแลกเปลี่ยน

5.1 เราเลือกใครให้อยู่ และเราเลือกใครให้ออก เพราะอะไร

5.2 เมื่อสักครู่ เราเป็นใคร รู้สึกยังไง คิดอะไร

5.3 คิดว่า อะไรที่ทำให้เรารู้สึกว่าใครต้องออก เรารู้สึกว่าตัวเองหรือคนอื่นมีความเป็นคน เป็นมนุษย์น้อยกว่าคนอื่นหรือไม่อย่างไร

5.4 ในชีวิตจริง เราเคยพบเจอหรือได้ยินเหตุการณ์ที่เป็นการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือไม่

ชั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนจับกลุ่มตามความเหมาะสมโดยใช้เกมรวมเหรียญ ผู้หญิงมีค่า 1 บาท ผู้ชายมีค่า 2 บาท อาจจะสลับค่าของเหรียญได้เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมของหญิง ชาย
2. ให้ผู้เรียนรวมเงินตามจำนวนที่ผู้สอนกำหนดเพื่อให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มในกลุ่มต้องมีทั้งผู้หญิงผู้ชายและต้องมีคนถนัดเป็น นักคิดวางแผน นักสร้างทีม นักปฏิบัติ และนักสนทนาการภายในกลุ่ม
3. เมื่อได้กลุ่มแล้วครูอธิบายให้ผู้เรียนวางแผนการทำงานภายในกลุ่มโดยทุกคนมีหน้าที่ นักคิดวางแผน นักสร้างทีม นักปฏิบัติ และนักสนทนาการ เพื่อแลกเปลี่ยนสร้างความเข้าใจใช้ความถนัดของตนเองในการวางแผนการทำงานเกี่ยวกับประเด็นวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกอย่างไร
4. ผู้เรียนนำเสนอแผนงานของตนเองพร้อมกับบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนพร้อมให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้สะท้อนแผนงานของกลุ่มที่นำเสนอต้องเพิ่มเติมหรือปรับตรงไหน
5. ผู้สอนสะท้อนการนำเสนอแผนการดำเนินงานของทุกกลุ่มโดยการเสริมพลังในการทำงานกลุ่มให้กับผู้เรียนไม่ตัดสินว่าผิดหรือถูกกิจกรรมถือเป็นการเรียนรู้ร่วมกันและนำแผนงานที่ผู้เรียนได้วางแผนไว้ไปทำกิจกรรมในการเรียนรู้ ICE ในขั้น YOU-WE ต่อไป

ขั้นสรุปทเรียน

1. เราอยู่ภายใต้มายาคติหลายอย่างทั้งอาชีพ ฐานะทางการเงิน ฐานะทางสังคม คุณงามความดี ความเชื่อในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา การแบ่งแยกทั้งหมดนี้อาจทำให้เราเผลอปฏิบัติต่อผู้คนโดยการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนอื่น ปฏิบัติต่อคนอื่นโดยลืมไปว่าเราต่างมีความเป็นมนุษย์เหมือนกัน และมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน
2. เราไม่อาจเลือกให้ใครต้องตาย หรือมีชีวิตอย่างถูกลดทอนศักดิ์ศรีไม่ว่าเขาจะเป็นคนอย่างไร เกิดมาเชื้อชาติอะไร ศาสนาไหน ความคิด การเงิน หรือมีลักษณะทางกายภาพอย่างไร

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3

ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชน

3. หากวัฒนธรรมมีผู้นำหรือผู้ถ่ายทอดที่วัฒนธรรมก็จะคงอยู่ แต่หากผู้นำหรือผู้ถ่ายทอดในทางที่ผิดจะเกิดการเข้าใจผิดในเรื่องของวัฒนธรรมอื่น ๆ ไปด้วย

ชิ้นงาน

แผนการดำเนินงานกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การล้อเลียนกันเองภายในกลุ่มผู้สอนต้องค่อยสังเกตและอธิบายให้เข้าใจถึงเรื่องการล้อเลียนสถานะของเพื่อน
2. ให้ความเวลาในการพูดคุยถอดบทเรียนภายในกลุ่ม ชวนคุยชวนคิด ให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนสรุปการเรียนรู้ได้เอง จะดีกว่าผู้สอนสรุปให้
3. พยายามให้ทุกกลุ่มมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในการเรียนรู้ภายในห้องเรียนหรือวัฒนธรรมนั้น ๆ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3

ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แผนการดำเนินงานกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเล็ก	การตอบคำถาม	1. ให้อาจารย์และเขียนอธิบายหน้าที่ของตนเองกับการเข้าร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบงาน	แผนการดำเนินงานกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเล็ก	-ผู้เรียนเขียนอธิบายแผนงานมีความเชื่อมโยงกับประเด็นวัฒนธรรมและสามารถนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้ให้ 3 คะแนน -ผู้เรียนอธิบายหน้าที่ของตนเองได้ว่าทำอะไรในกิจกรรมนั้น ๆ ให้ 2 คะแนน - ผู้เรียนมีส่วนในการคิดกิจกรรมหรือแผนงานให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	การแสดงผลพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนระหว่างร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจ การเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3

ปฏิบัติตนตามหลักสิทธิมนุษยชน

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ (พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น You

สิทธิมนุษยชน
และความรับผิดชอบ

ใบความรู้ที่ 3.1 หลักสิทธิมนุษยชน

I have the right to....
live a full life, survive
and grow up healthy.

**I have the
responsibility to...**

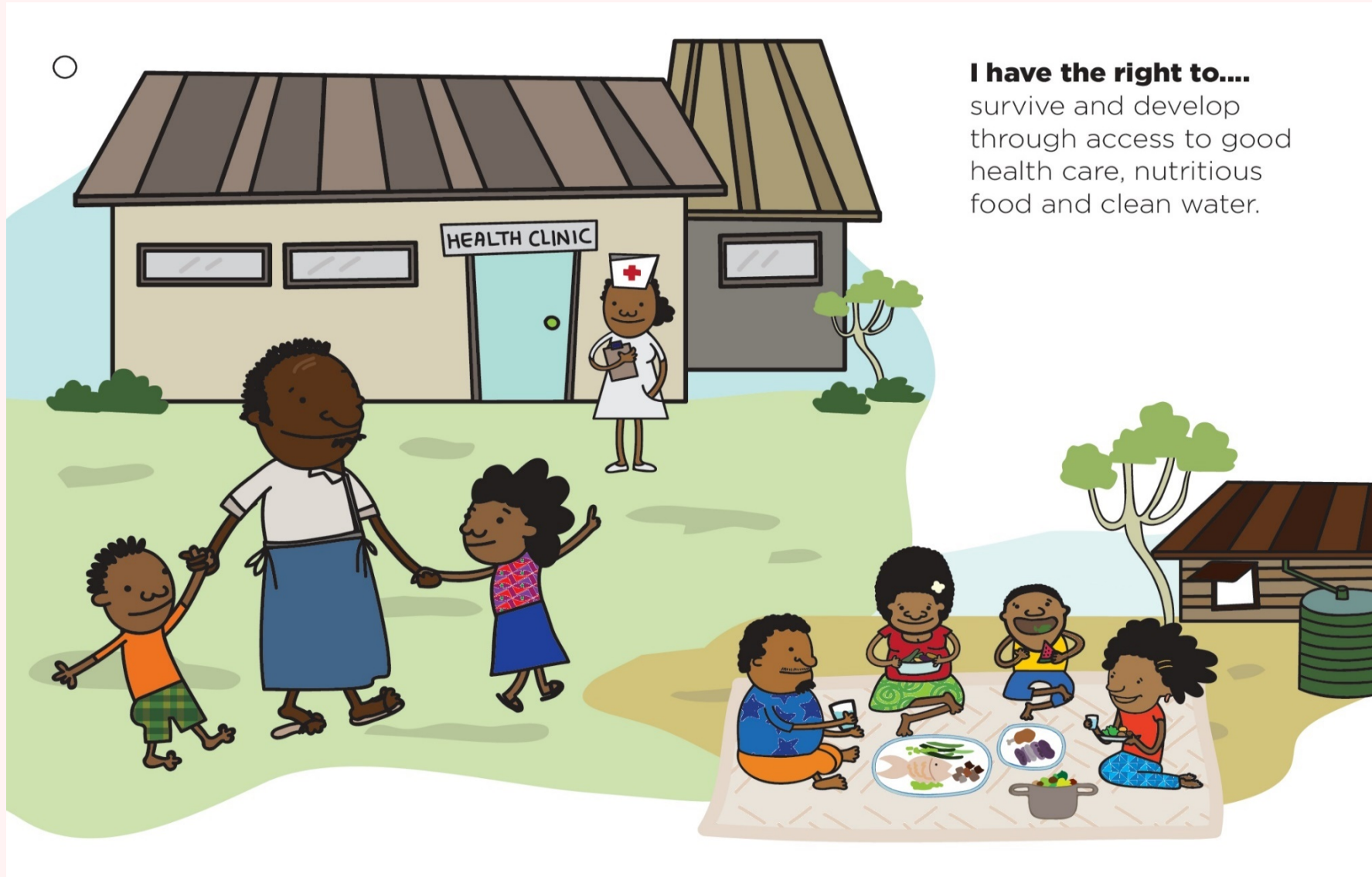
help make sure people in need
also enjoy this right.

Adapted from:

Article 6: Live a full life.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....

survive and develop through access to good health care, nutritious food and clean water.

I have the responsibility to...
help realise these rights for others.

Adapted from:
Article 6: Live a full life.
Article 24: The best health and medical care possible, and information to help you stay healthy.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
an education that respects and develops my personality and abilities. It should help me learn to live peacefully, protect the environment and respect other people.

**I have the
responsibility to...**

attend school and reach the highest
education I can and respect the
abilities of others.

Adapted from:

Article 28: An education.

Article 29: An education that develops your personality and abilities, and encourages you to respect other people and cultures and the environment.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
think and believe what I like
and use the language and
customs of my family.

**I have the
responsibility to...**

respect other people's language,
culture and beliefs.

Adapted from:

Article 14: Think and believe whatever you want to
and practise any religion, with guidance from your parent/s.

Article 30: Enjoy your own culture, religion and language,
even if these are not the same as most people in your country.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the responsibility to...
support and care for my family.

Adapted from:

Article 9: Not be separated from your parent/s, unless it is for your own good.

Article 18: Be brought up by your parents, if possible.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
a name and nationality.

**I have the
responsibility to...**

respect others' names and nationalities.

Adapted from:

Article 7: Have a name and a nationality.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
be treated equally and know my worth.

○

I have the right to....

a birth certificate (or an official record) of who I am and nobody can take it away from me.

**I have the
responsibility to...**

work with my family to look after
the record and produce it when needed.

Adapted from:

Article 8: An official identity.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
be protected from cruelty and neglect
and to be treated with respect.

**I have the
responsibility to...**

treat everyone with respect
and not bully or harm others.

Adapted from:

Article 37: Not to be punished in a cruel or hurtful way.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
find out things and share what I think with others, by talking, drawing, writing or in any other way.

**I have the
responsibility to...**

listen when others share and
not harm others in my actions

Adapted from:

Article 13: Find out information and express what you think through speaking, writing and art, unless this denies other people their rights.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....
privacy and my own
special time alone.

I have the responsibility to...
respect when others would like some time alone or privacy.

Adapted from:

Article 16: Have your privacy and family respected.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....

protection from work that harms me, and is bad for my health and education. If I work, I have the right to be safe and paid fairly.

**I have the
responsibility to...**

support my family and school
and help with tasks.

Adapted from:

Article 32: Be protected from work that harms your health or education.

United Nations Convention on the Rights of the Child

Adapted from:

Article 2: Be treated fairly no matter who you are, where you are from, what language you speak, what you believe or where you live.

Article 23: Access to education and any support you may need if you have a disability.

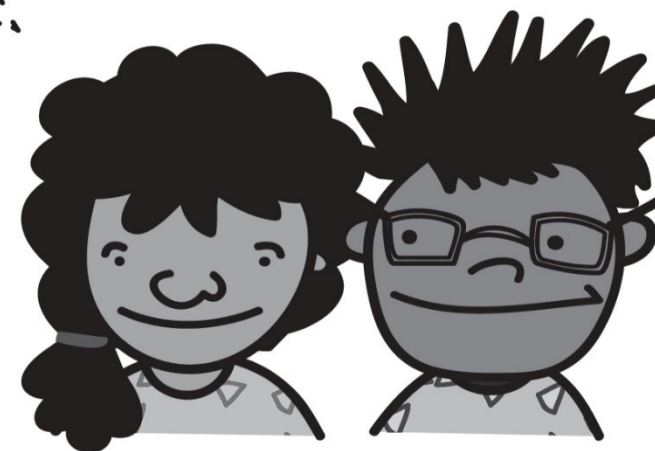
United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the responsibility to...

know and exercise the responsibilities that go with having rights and to share my knowledge with friends and family.

Adapted from:

Article 42: ALL children and adults should know and learn about these rights.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **Adults should....**
work towards
what is best for
each child.

**I have the
responsibility to...**

respect adults and work with them to do
what is best for my care and protection.

Adapted from:

Article 42: ALL children and adults should know and learn about these rights.

United Nations Convention on the Rights of the Child

○

I have the right to....

relax, play and meet with other groups of children as long as this does not harm others or stop others from enjoying their rights.

I have the responsibility to...

let all children join in and be treated equally. I can still choose my own friends!

Adapted from:

Article 15: Be with friends and join or set up clubs, unless this denies other people their rights.

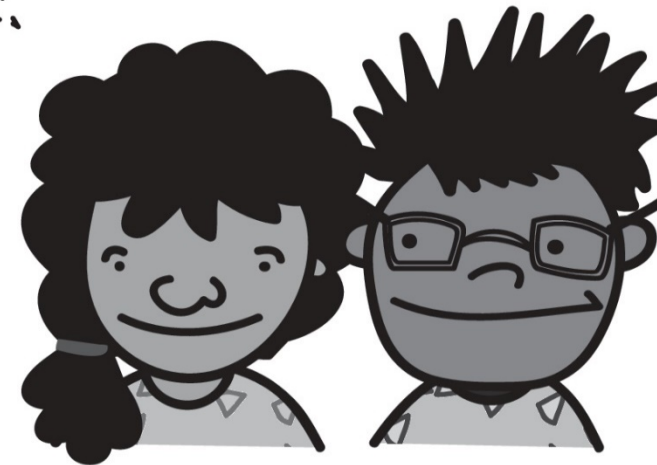
Article 31: Rest, play and relax.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....
feel safe, live in a safe
environment and be
protected from neglect
and abuse.

I have the responsibility to...
help others feel safe and protected.

Adapted from:

Article 19: Be protected from being hurt or badly treated in any way.

Article 27: A basic standard of living: food, clothing and a safe place to live.

Article 34: Be protected from sexual abuse.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....
have an opinion and for
adults to listen and take it
seriously.

**I have the
responsibility to...**

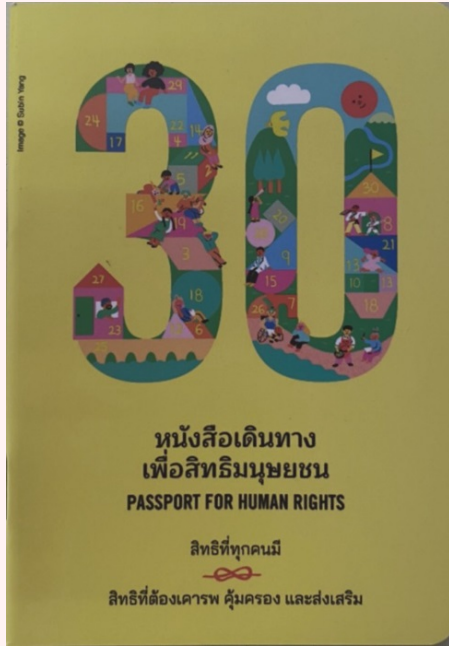
listen to others and respect their opinions.

Adapted from:

Article 12: Have your own opinion, which is listened to and taken seriously.

United Nations Convention on the Rights of the Child

คุณค่าสากลแห่งสิทธิมนุษยชน (Core Values) **1**

●●●●●

การไม่เลือกปฏิบัติ

Non-discrimination

การไม่เลือกปฏิบัติคือ การที่ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง สถานภาพทางการเกิด หรือสถานภาพอื่นๆ ดังนั้นแล้ว การเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกัน การกีดกัน การเหยียดหยาม หรือ ความลำเอียงและอคติเพียงเพราะคนๆ นั้นมีพื้นฐานมาจากเรื่อง เพศ ผิว เชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง หรือความคิดเห็นอื่น ๆ สัญชาติ หรือ ที่มาในสังคม ความยากดีมีจน สถานะของแหล่งกำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ จึงนำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ เราอาจไม่ต้องเห็นด้วยกับทุกความคิดเห็น แต่เราให้เกียรติ (respect) ความคิดเห็นหรือความเชื่อที่ไม่เหมือนเรา และยอมรับได้ว่าคนในสังคมส่วนมีความแตกต่างหลากหลาย (diversity)

ตัวอย่างสถานการณ์ละเมิดสิทธิ **1**

●●●●●

มีตาและครอบครัวต้องลี้ภัยมาอยู่ประเทศไทย เพราะเกิดสงครามกลางเมืองในประเทศของเธอ

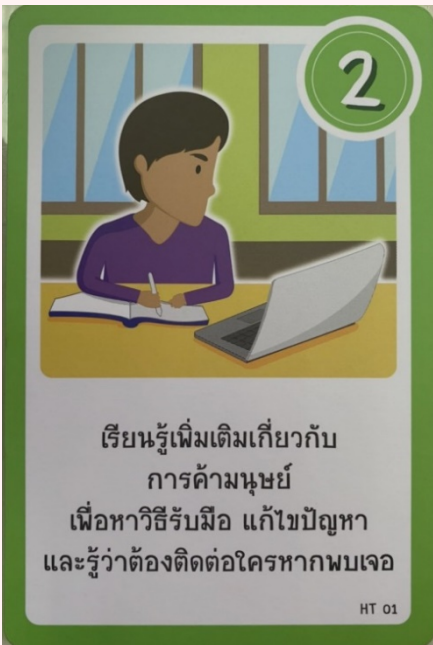
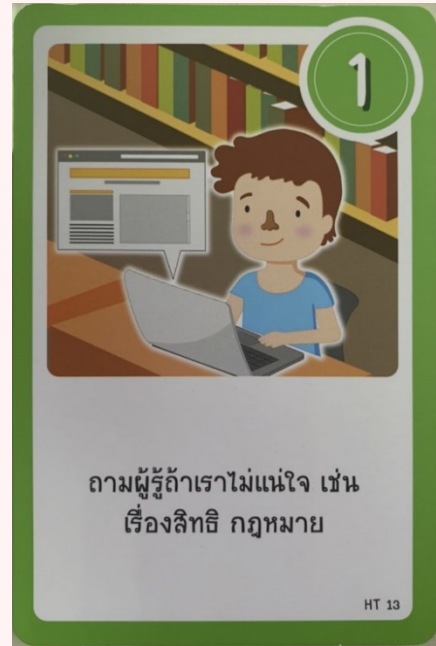
ประเภทของสิทธิ **1**

●●●●●

สิทธิพลเมือง

Civil Rights

ได้แก่ สิทธิในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพ และความมั่นคงในชีวิต ไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกทำร้ายหรือฆ่า สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สิทธิในความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย สิทธิที่จะได้รับการปกป้องจากการจับกุมหรือคุมขังโดยมิชอบ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีในศาลอย่างยุติธรรม โดยผู้พิพากษาที่มีอิสระ สิทธิในการได้รับสัญชาติ เสรีภาพของศาสนิกชนในการเชื่อถือและปฏิบัติตามความเชื่อ

ละเมิดหรือขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนเพราะ.....(เฉลย)	
	ในมุมมองสิทธิมนุษยชนเป็นการเรียกที่แสดงถึงนัยเชิงดูถูกเหยียด ซึ่งเป็นการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
	ความไม่เท่าเทียมและไม่เสมอภาค รัฐมีหน้าที่ดูแลให้ประชาชนทุกสถานะเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
	ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน เพราะเป็นการใช้ความรุนแรง กักขัง ทรมาณ หน่วงเหนี่ยว ทำร้ายร่างกาย การเป็นผู้ให้กำเนิดหรือมีบุญคุณไม่อาจนำมาเป็นเหตุผลให้กระทำการใดๆ ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนได้
	ขัดหลักการความเท่าเทียมเสมอภาคเป็นการเลือกปฏิบัติ
	ขัดต่อหลักการสิทธิมนุษยชน เพราะเป็นการทรมาณ ทำร้ายร่างกาย ซึ่งเป็นการลงโทษที่เกินกว่าเหตุ
	ลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพราะเรียกบุคคลด้วยถ้อยคำที่มีนัยของการเหยียดเชื้อชาติหรือชาติกำเนิด
	ไม่ละเมิด เป็นสิทธิที่พึงกระทำได้
	ขัดต่อหลักการสิทธิมนุษยชนเพราะนายจ้าง เลือกปฏิบัติโดยเชื้อชาติ เป็นความไม่เป็นธรรมทางสังคม หากรัฐระบุในกฎหมายว่าคนไทยย่อมได้รับค่าจ้างมากกว่าเชื้อชาติอื่นก็จะถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐอย่างชัดเจน

	หากเกิดสถานการณ์ทะเลาะวิวาทโดยมีคู่กรณีที่ทำร้ายร่างกายโดยไม่สมยอมนอกจากจะขัดต่อหลักการสิทธิเรื่องการใช้ความรุนแรงแล้ว บุคคลอื่นในสังคม สามารถเข้าแทรกแซงการละเมิดสิทธิหรือให้ความช่วยเหลือได้
	มนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน ไม่อาจเปรียบเทียบกับลักษณะทางกายภาพได้
	ถือเป็นการลงโทษที่กระทำเกินกว่าเหตุและผิดจากปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเรื่อง การทรมาน
	ไม่ขัดต่อหลักการสิทธิมนุษยชนใดๆ เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็นที่พึงกระทำได้
	ไม่ขัดต่อหลักการสิทธิมนุษยชนใดๆ เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติตามความเชื่อหรือศาสนาของตนเอง

ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัด ความชอบ

ความถนัด

ความถนัด คือ สิ่งที่เราทำได้ดี เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้อีก ต้องเรียนรู้มาแล้วสามารถทำได้ดีเป็น ศักยภาพเฉพาะด้านของบุคคลที่ทำให้การฝึกฝนหรือการเรียนรู้เป็นไปได้อย่างเต็มตาม ความสามารถของบุคคลนั้น และยังเป็นความสามารถทางการรู้คิดใด ๆ ที่อาจทำนายความสามารถที่เรียนรู้ในความสำเร็จที่เป็นไปได้ในอนาคต “ย้ำตรงที่ว่าทำได้ดี ถึงจะเรียกว่าเป็นความถนัด ซึ่งเราอาจชอบหรือไม่ก็ได้”

ความชอบ

ความชอบ คือ ความรู้สึก เรื่องบางเรื่องเราแค่รู้สึกชอบ สิ่งที่เราทำแล้ว มีความสุขเป็นสิ่งที่เราสนใจ อาจจะทำได้ดีหรือทำได้ไม่ดีก็ได้ แต่เรามีความสุขที่จะทำถึงแม้จะเป็นสิ่งที่เราไม่ถนัด แต่ถ้าเป็นสิ่งที่ชอบก็จะทำให้เรามีแรงขับในการจะเรียนรู้สิ่งเหล่านั้น และฝึกฝน อย่างเต็มใจเช่น ชอบร้องเพลง แต่ไม่แปลว่าจะร้องเพลงเพราะ ฉะนั้นสิ่งที่มันไม่ใช่ หรือสิ่งที่เราไม่ชอบอาจส่งผลให้เราไม่ถนัดได้

แผนการจัดการเรียนรู้
ชั้น You-We
การเลือกปฏิบัติ
และความเท่าเทียม

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัด วิชาสังคม+สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ย่อย	จำนวนชั่วโมง	K	S	A
YOU-WE	การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม	ผลกระทบจากการเลือกปฏิบัติและแสวงหาแนวทางในการออกแบบการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่างหน้าตา สรีระทางร่างกาย และฐานะทางเศรษฐกิจ		ม.2 1.นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติพร้อมยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน 2. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองได้ทำการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน 3.ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม	1.ผลกระทบที่ได้รับจากถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น (เพศ): ใจเขาใจเรา 2. ระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ : บันทึกความทรงจำ CD Print 3.การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา	10	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ 2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่ตนเองได้ทำการเหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น (เพศ) 3. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำงานร่วมกับกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายสาเหตุและผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ พร้อมยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน 2. ผู้เรียนสามารถนำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองได้ทำการเหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น (เพศ) พร้อมยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน 3. ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม	ผู้เรียนมีความตระหนักในการพยายามหลีกเลี่ยงพฤติกรรม การสร้างอคติ ตีตราเหมารวมและการเลือกปฏิบัติกับผู้อื่นในกระบวนการทำงานของกลุ่ม

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

จำนวน 10 ชั่วโมง

1. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
2. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองได้ทำการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
3. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

ความคิดรวบยอด

ผลกระทบของการเลือกปฏิบัติและแสวงหาแนวทางในการออกแบบการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีสัน สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

สาระการเรียนรู้

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ)

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ
2. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องผลกระทบที่ตนเองได้ทำการเหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)
3. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำงานร่วมกับกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ
4. ผู้เรียนสามารถอธิบายสาเหตุและผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
5. ผู้เรียนสามารถนำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองได้ทำการเหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
6. ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม
7. ผู้เรียนมีความตระหนักในการพยายามหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการสร้างอคติ ติตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติกับผู้อื่น ในกระบวนการทำงานของกลุ่ม

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบ
ที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 1 ชั่วโมง

1. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
2. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อการเรียนรู้และเข้าใจผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ)
2. มีความตระหนักในการลดเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มจำนวนเท่า ๆ กัน ให้แข่งการตั้งคำถามจากก้อนหิน 2 ก้อนที่มีลักษณะไม่เหมือนกัน จากนั้นให้ผู้เรียนแข่งกันตั้งคำถามจากก้อนหิน 2 ก้อนให้เวลา 5 นาที กลุ่มที่แต่งคำถามได้มากที่สุดและเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องถือว่ากลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ
2. ผู้สอนเกริ่นให้ผู้เรียนฟังว่า “กิจกรรมนี้ทำให้เรารู้ว่าสิ่งที่เราคิดและได้ตั้งคำถามออกมานี้เป็นชุดความจำในสมองของเรา ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ทั้งด้านดีและด้านไม่ดีของแต่ละคน”
3. ผู้สอนเกริ่นนำว่า “ดังนั้นชั่วโมงนี้เราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น (เพศ) ผ่านกิจกรรมใจเขาใจเรา”

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกรวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการรวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนเขียนคำเรียกแทนบุคคลโดยมีอัตลักษณ์ทางด้านเชื้อชาติ สีผิว ความเชื่อ เพศ สถานะทางสังคมลงบนกระดาษคนละ 1 อัตลักษณ์ต่อ 1 แผ่น ยกตัวอย่างให้ผู้เรียน เช่น คนดำ นักท่องเที่ยว จีน ผู้หญิงมุสลิม นักโทษทางการเมือง แรงงานพม่า เกย์หน้าตาดี แม่หม้าย ท้องก่อนแต่ง กะเทย ลองคิดและเขียนคำออกมาโดยไม่ให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น
2. ผู้เรียนจับคู่กันแล้วใช้กระดาษขาวแปะกระดาษคำที่ตนเขียน แปะไว้บนหน้าผากเพื่อนที่คู่กัน โดยคนที่โดนแปะนั้นจะต้องไม่เห็นว่าที่หน้าผากตัวเองมีคำว่าอะไร และติดใบงานที่ 4.1 กระดาษบอกความรู้สึกไว้ด้านหลังของทุกคน
3. แต่ละคนเดินทักทายกันและกันเหมือนเราเจอคนตามคำที่เขียนอยู่โดยไม่พูดคำที่แปะอยู่บนหน้าผากเพื่อนออกมาแล้วลองเดาไว้ในใจว่าตัวเราได้รับบทบาทเป็นใคร โดยสังเกตจากคำพูดหรือท่าทีที่เพื่อนปฏิบัติต่อเรา ให้เวลา 5 นาที
4. ให้ผู้เรียนแต่ละคนเดินไปแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ต่อบทบาทสมมติที่เพื่อนแต่ละคนได้รับโดยการเขียนที่หลังเพื่อนแต่ละคน ให้เวลา 15 นาที
5. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน (ตามความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียน) จากนั้นให้ตั้งกระดาษที่ติดหลังและกระดาษที่แปะไว้บนหน้าผากออก
6. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม ประมาณ 10 นาที จากนั้นส่งตัวแทนนำเสนอกลุ่มละ 3 นาที โดยมีคำถามชวนคุยเพื่อแลกเปลี่ยนดังต่อไปนี้
 - 6.1 คนแรกที่เราได้ทักทายและเราเห็นคำนั้น ๆ บนหน้าผากเขา เราารู้สึกอย่างไร (ตัวอย่างความรู้สึก: ชื่นชอบ ขำ ตกใจ แปลกใจ รังเกียจ สงสัย กลัว) และเรามีคำพูดหรือท่าทีต่อเขาอย่างไร (เช่น ล้อเลียน ต่อว่า ชม คุยด้วย วิ่งหนี ปลอดภัย)
 - 6.2 เพื่อนพูดคุยกับเราหรือแสดงท่าทีต่อเราในลักษณะไหนบ้าง (เช่น ล้อเลียน สงสาร รังเกียจ ต่อว่า ชื่นชม เดินหนี เห็นอกเห็นใจ สงสัย กลัว) แล้วทำให้เรารู้สึกอย่างไร
 - 6.3 เราารู้สึก คิด หรือเชื่อว่าคนคนนั้นต้องเป็นแบบนั้นแบบนี้มาจากอะไร (เช่น ประสบการณ์ตรง เคยเจอ ดูหนัง อ่านเจอในหนังสือ เขาบอกกันมา)
 - 6.4 เราจะรู้สึกอย่างไรหากเราถูกเลือกปฏิบัติจากคนอื่นเพราะสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ วัฒนธรรม เพศ ฯลฯ (เช่น เราจะรู้สึกอย่างไรถ้าเราไปเที่ยวต่างจังหวัดแล้วตำรวจขอค้นกระเป๋า กล่าวหาว่าเราขโมยของเพราะเราเป็นคนชาติพันธุ์ เราจะรู้สึกอย่างไรถ้าพนักงานธนาคารไม่บริการเราเพราะเราเป็นคนชาติพันธุ์)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า ในชีวิตจริง เราเคยใช้คำพูด มีท่าที หรือเลือกปฏิบัติกับใครต่างออกไป เพราะสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ ค่านิยม หรือสถานะทางสังคมหรือไม่ เกิดจากสาเหตุอะไรและส่งผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร โดยให้แต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่มประมาณ 3 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2. เมื่อผู้เรียนยกตัวอย่างเสร็จแล้ว ผู้สอนกล่าวต่อไปว่าการที่เรามีท่าทีหรือใช้คำพูด ที่เลือกปฏิบัติกับใครต่างออกไปเป็นจุดเริ่มต้นของการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากนั้นผู้สอนอธิบายผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) ปิดท้ายกิจกรรม สามารถดูคำอธิบายเพิ่มเติมได้จากใบความรู้ที่ 4.1 การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

อุปกรณ์

1. กระดาษ A4

2. เทปกาว

3. ดินสอหรือปากกา

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 4.1 การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 4.1 กระดาษบอกความรู้สึก (โดยเอาจากกระดาษที่เพื่อนเขียนในช่วงกระบวนการมาเป็นชิ้นงาน)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

บทบาทสมมติที่เขียนติดไว้บนหน้าผาก
ไม่ควรตรงกับชีวิตจริงของผู้เรียนคนนั้น
เนื่องจากเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนซึ่งจะ
เป็นการไปซ้ำเติมชีวิตจริงของเขาทำให้
เขามีความคิดฝังใจที่ไม่ดีจนนำไปสู่การ
ลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ของเขา

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 4.1 กระดาษบอกความรู้สึก	กระดาษที่เพื่อนเขียน ในช่วงกระบวนการ	ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 4.1 กระดาษบอก ความรู้สึก	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรม มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือ กับเพื่อนและผู้สอน ในกิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนเป็นรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกรวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการถูกรวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน			รวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ความตั้งใจ ในการเรียน (4)	การตอบ คำถาม (4)	การให้ความ ร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนใน กิจกรรม (4)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	สนใจในการเรียน ไม่คุยหรือเล่นกัน ในขณะที่เรียน	สนใจในการเรียน คุยกันเล็กน้อยใน ขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันและเล่นกัน ในขณะที่เรียนเป็น บางครั้ง	ไม่สนใจในการเรียน คุยและเล่นกัน ในขณะที่เรียน
2. การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้งและตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในขณะที่ทำกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบ
ที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 1 ชั่วโมง

1. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ได้รับจากการถูกอคติ การตีตรา พร้อมยกตัวอย่าง
2. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองมีอคติ และทำการตีตรา ผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน
3. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ตระหนักรู้เข้าใจระบบคิด แหล่งที่มาของทัศนคติ ที่นำไปสู่การอคติ ตีตราและการปรับทัศนคติในการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตระหนักรู้เข้าใจระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติ
2. ตระหนักรู้เข้าใจการปรับทัศนคติ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเรื่องระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติผ่านกิจกรรม CD print
2. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มจำนวนเท่าๆ กัน ให้แข่งกัน ถ้าเห็นรูปสามเหลี่ยมนึกถึงอะไรบ้าง ใช้เวลา 5 นาที กลุ่มที่เขียนคำตอบได้มากที่สุดและเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องถือว่ากลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการคิดอย่างรวดเร็ว

ขั้นสอน

1. ผู้เรียนจับคู่ แล้วนั่งหันหน้าเข้าหากัน ให้เลือกกว่าใครจะเป็นผู้เริ่มถามเป็นคนแรก
2. ประเด็นของการถามจะเริ่มจากสิ่งที่ยากก่อน เช่น ผู้หญิง-ผู้ชาย, ดารา โดยผู้ตอบจะตอบความคิดแรกๆ ของประเด็นนั้นและสลับบทบาทกัน เช่น A: ผู้ชาย B: แข็งแรง A: ผู้ชาย B: เจ้าชู้ ประเด็นของการถามจะเพิ่มระดับของการคิดมากขึ้น เช่น คนเฒ่า, คนจีน, ประเทศจีน เป็นต้น
3. จากนั้นให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อกันเองที่เกี่ยวข้องกับการเหมารวม โดยให้แนวทางว่าให้เป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับตัวเองและคนอื่น เช่น ถ้านึกถึงคนชาติพันธุ์ปกากะญอหรือม้ง นึกถึงอะไร ถ้าเป็นเรื่องอื่น ๆ อาจจะเป็นแม่บ้าน คนต่างด้าว ฝรั่ง เป็นต้น ตอบให้คู่ฟังจากนั้นสลับบทบาทกัน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2

ระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ

: บันทึกความทรงจำ CD Print

4. ให้ผู้เรียนชวนคุยแลกเปลี่ยนกันในห้อง โดยมีคำถาม ได้แก่ รู้สึกอย่างไรที่ต้องตอบคำถามที่ต้องใช้ความคิด ประสบการณ์ ที่เราเคยเห็นเคยพบเจอ เราได้สังเกตตนเองและเพื่อนที่จับคู่ของคุณหรือไม่ มีทัศนคติเชิงบวกและทัศนคติเชิงลบกี่ข้อ ด้านใดมากกว่ากัน เพราะอะไร อะไรที่ทำให้ส่งผลให้เกิดทัศนคติเหล่านี้

5. เมื่อแลกเปลี่ยนเสร็จแล้วให้ผู้เรียนบันทึกความจำใหม่ลงใน CD Print ที่เกี่ยวกับแนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยปราศจากการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติตามความคิดของตนเอง จำนวน 5 ข้อ ซึ่ง 1 ข้อต่อ 1 วง ลงใน ใบงาน 4.2 เรื่อง “แผน CD ของฉัน”

6. ให้ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอ “แผน CD ของฉัน” หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ ซึ่งจะนำไปสู่การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่นทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

สิ่งที่หล่อหลอมระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติของเราเกิดจากการปลูกฝัง ข้อมูลที่เราได้รับจากคำบอกเล่า ข่าวสาร ทวี ฯลฯ ประสบการณ์ที่ได้พบเจอ ซึ่งเป็นการกระทำซ้ำ การตอกย้ำ การได้ยิน ได้อ่าน ได้พบเจอ ได้เห็น ผ่านการรับรู้ ความเชื่อ ทัศนคติ จนทำให้เกิดการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ นำไปสู่การใช้ความรุนแรงในที่สุด กิจกรรม CD Print เป็นการทำความเข้าใจกับระบบความคิดของตนเอง ทำไมเราถึงมีความคิดการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นกับตัวเราเสมอ CD ไม่สามารถลบข้อมูลในแผ่นได้แต่สามารถใส่ข้อมูลเข้าไปใหม่ได้ ดังนั้นชีวิตคนเราก็เหมือนกันไม่สามารถจะลบข้อมูลที่อยู่ในระบบความคิดของเราได้ทันทีแต่สามารถเพิ่มความรู้สึก ความทรงจำ ทัศนคติที่ดีในระบบความคิดของเราได้ใหม่ ซึ่ง 5 สิ่งนี้ที่เราบันทึกใน CD Print จะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติโดยปราศจากการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

อุปกรณ์

1. กระดาษ A4
2. ปากกา

ชิ้นงาน

ใบงาน 4.2 เรื่อง “แผน CD ของฉัน”

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตั้งคำถามไม่ควรจะเป็นคำถามที่ กระทบจิตใจของเพื่อนที่จับคู่ เนื่องจากเนื่องจากเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน จะเป็นการไปซ้ำเติมชีวิตจริงของเขาและจะทำให้เขามีความคิดฝังใจที่ไม่ดี จนนำไปสู่การลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเขา

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงาน 4.2 เรื่อง “แผน CD ของฉัน”	ข้อมูลที่บันทึกลงใน CD Print	ตรวจใบงาน โดยดูจากข้อมูลที่บันทึกลงใน CD Print จะต้องเป็นทัศนคติเชิงบวกที่นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติปราศจากการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ	ใบงานที่ 4.2	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	การแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนระหว่างร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเพื่อวัดและจดบันทึกความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2
ระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ
: บันทึกความทรงจำ CD Print

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน			รวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ความตั้งใจ ในการเรียน (4)	การตอบ คำถาม (4)	การให้ ความ ร่วมมือกับ เพื่อนและ ผู้สอนใน กิจกรรม(4)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	สนใจในการเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันเล็กน้อยในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันและเล่นกันในขณะเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจในการเรียน คุยและเล่นกันในขณะเรียน
2. การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้งและตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในขณะทำกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและ
ความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 8 ชั่วโมง

1. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
2. นำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองมีเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
3. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

นำเสนอผลกระทบที่ได้รับจากการถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) และแสวงหาแนวทางในการออกแบบการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีทักษะการนำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ได้รับจากการถูกการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติพร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
2. มีทักษะการนำเสนอประสบการณ์และผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ) พร้อมยกตัวอย่าง ได้อย่างชัดเจน
3. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ
4. มีความภูมิใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับและเต็มใจที่จะทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างสุดความสามารถ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่าๆ กัน จากนั้นแจกกระดาษ A4 หรือกระดาษที่ไม่ได้ใช้แล้วให้กับแต่ละกลุ่มจำนวนเท่ากัน (ประมาณกลุ่มละ 50 ชิ้นไป) ผู้สอนอธิบายกฎกติกาการเล่น คือให้แต่ละกลุ่มทำอย่างไรก็ได้ให้กระดาษอยู่บนเรือนร่างของผู้เรียนในกลุ่มให้ได้มากที่สุด เมื่อวางเสร็จแล้วให้ผู้เรียนค้ำท่านั้นไว้ โดยผู้สอนจะจับเวลา 3 นาที เมื่อครบ 3 นาทีแล้วให้ผู้สอนนับจำนวนกระดาษที่อยู่บนเรือนร่างของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนวางกระดาษได้เยอะถือว่าเป็นผู้ชนะ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและ ความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

สรุปกิจกรรมนี้ การทำงานเป็นทีมจะต้องมีการวางแผน อาศัยความร่วมมือจากทุกคนในกลุ่ม เพื่อทำตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในสำเร็จ หากทุกคนในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือ เป้าหมายที่ตั้งไว้ก็จะไม่สำเร็จ

2. ผู้สอนอธิบายวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 8 ชั่วโมงต่อไปนี้ การเรียนรู้แบบโครงงานหรือ Project based Learning เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 6 ขั้นตอน โดย 3 ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อม การกำหนดและการเลือกหัวข้อ ขั้นตอนเขียนเค้าโครงงาน ขั้นตอนปฏิบัติ อยู่ในขั้นตอนการเรียนรู้ You-We และ 3 ขั้นตอนหลัง ได้แก่ ขั้นตอนปฏิบัติ ขั้นตอนนำเสนองาน และขั้นตอนประเมินผล อยู่ในขั้นตอนการเรียนรู้ We โดยชั่วโมงที่ 1 เป็นเตรียมความพร้อม การกำหนดและการเลือกหัวข้อ ชั่วโมงที่ 2 เป็นการเขียนเค้าโครงงาน ชั่วโมงที่ 3-7 เป็นการลงมือปฏิบัติ และชั่วโมงที่ 8 เป็นการสรุปภาพรวมการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมในชั้น YOU-WE

3. จากนั้นผู้สอนอธิบายต่อว่า “ระหว่างที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียนให้ผู้เรียนแต่ละคน สังเกตกระบวนการทำงานกลุ่มของตนเองว่าเกิดการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ เกิดขึ้นหรือไม่ ในระหว่างที่ทำกิจกรรมและมีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร จากนั้นบันทึกลงในใบงานที่ 4.3 ภารกิจนักสืบโคนัน”

ขั้นสอน

เรียนรู้และลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก รายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและ
ความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

1. พืชผักพื้นบ้าน

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อมและเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการเรียนรู้ (ชนิดของพืชผักพื้นบ้านที่เหมาะสมในการปลูกในพื้นที่ของแต่ละโรงเรียน) โดยผู้สอนจะต้องศึกษาชนิดของพืชผักพื้นบ้านที่เหมาะสมในการปลูกในพื้นที่ของแต่ละโรงเรียนมาก่อน 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้ (ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกพืชผักพื้นบ้านกลุ่มละ 2-4 ชนิด ห้ามซ้ำกันขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่)	ม.2 1. ใบงานนักสืบโคนัน เรื่อง ผลกระทบจากการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ 2. ตรวจสอบผักพร้อมอธิบาย 3. แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1. ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2. นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	
การลงมือปฏิบัติ	5	1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ 1.1 การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ (ลักษณะเมล็ดพันธุ์ที่ดีเหมาะสมในการปลูก) 1.2 การเตรียมดินปลูก (การเลือกพื้นที่ในการปลูก/ออกแบบแปลงผักอย่างสร้างสรรค์และลงมือขึ้นแปลงตามที่ได้ออกแบบไว้) 1.3 การปลูก (การเพาะต้นกล้า/การจัดวางระยะห่างของการปลูก) หมายเหตุ หลังจากให้ผู้เรียนปลูกพืชผักพื้นบ้านให้ผู้สอนทำการประเมินแปลงผัก	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและ ความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

2. ระบายเกลียวเชือก

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อม และเลือกหัวข้อในการ เรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการเรียนรู้ (การระบายเกลียวเชือก/การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก) 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้ (การระบายเกลียวเชือก/การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก)	ม.2 1. ใบงานนักสืบโคนัน เรื่อง ผลกระทบจาก การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1. ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/อุปกรณ์/ แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2. นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	
การลงมือปฏิบัติ	5	1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ 1.1 การระบายเกลียวเชือก 1.1.1 เรียนรู้องค์ประกอบของระบายเกลียวเชือก เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรี 1.1.2 เรียนรู้เรื่อง อุปกรณ์ในระบายเกลียวเชือก เช่น เชือก เส้า เครื่องดนตรี เครื่องแต่งกาย 1.1.3 ฝึกการพันเชือกหรือผ้าให้เป็นเกลียวและเตรียมสถานที่ในการฝึก 1.1.4 ฝึกระบายเกลียวเชือกทำพื้นฐาน 1.2 การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก 1.2.1 เรียนรู้องค์ประกอบของระบายเกลียวเชือก เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรี 1.2.2 เรียนรู้เรื่อง อุปกรณ์ในระบายเกลียวเชือก เช่น เชือก เส้า เครื่องดนตรี เครื่องแต่งกาย 1.2.3 เรียนรู้เรื่องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือกขั้นพื้นฐาน 1.2.4 ฝึกร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือกขั้นพื้นฐาน	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและ
ความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

3. ข้าวมัด

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อม และเลือกหัวข้อในการ เรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการ เรียนรู้ (ชนิดของข้าวที่เหมาะสมในการปลูกในพื้นที่ของแต่ละโรงเรียน การเลือกพื้นที่ การ คัดเลือกเมล็ดพันธุ์ การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวและการเก็บเมล็ดพันธุ์ การแปรรูปข้าว อย่างสร้างสรรค์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่าย) 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	ม.2 1.ทำใบงานนักสืบโคนัน เรื่อง ผลกระทบจาก การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ 2.แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1. ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/ อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2. นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	
การลงมือปฏิบัติ	5	1. การแปรรูปข้าวอย่างสร้างสรรค์ 1.1 ออกแบบและพัฒนาการแปรรูปข้าวอย่างสร้างสรรค์ กลุ่มละ 1 อย่าง 1.2 แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ เช่น สบู่ น้ำนมข้าว คูกี้ข้าวมัด ข้าวแต่น	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

4.การแสดง: รำตง รำกระทบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อมและเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	1	1.ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการเรียนรู้ (รำตง รำกระทบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป) 2.แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	ม.2 1.ทำใบงานนักสืบโคนัน เรื่องผลกระทบจากการเหมารวม และการเลือกปฏิบัติ
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1.ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2.นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	2.แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การลงมือปฏิบัติ	5	1.รำตง 1.1 เรียนรู้องค์ประกอบและอุปกรณ์ของรำตง เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรีประกอบ 1.2 เรียนรู้ ทำรำตงขั้นพื้นฐาน จังหวะ เพลงและดนตรีประกอบการรำตง 1.3 ฝึกรำตงขั้นพื้นฐาน 2 รำกระทบไม้ไผ่ 2.1 เรียนรู้องค์ประกอบและอุปกรณ์ของรำกระทบไม้ไผ่ เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรีประกอบ ชุดการแต่งกาย 2.2 เรียนรู้ ทำรำกระทบไม้ไผ่ขั้นพื้นฐาน จังหวะการกระทบไม้ไผ่ เพลงและดนตรีประกอบการรำกระทบไม้ไผ่ 2.3 ฝึกรำกระทบไม้ไผ่ขั้นพื้นฐาน 3.เต้นฮิปฮอป 3.1 เรียนรู้องค์ประกอบและอุปกรณ์ของการเต้นฮิปฮอป เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ 3.2 เรียนรู้ ทำเต้นฮิปฮอป ขั้นพื้นฐาน พร้อมเพลงประกอบ 3.3 ฝึกเต้นฮิปฮอปขั้นพื้นฐาน	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

บทบาทของผู้สอน

1. ผู้สอนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับผู้เรียนอย่างทั่วถึง เท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ
2. ผู้สอนเป็นผู้เอื้อในกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
3. แต่ละสัปดาห์ที่มีการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติให้ผู้เรียนสังเกตตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ว่ามีการเหมารวมและเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ ส่งผลกระทบอย่างไรต่อตัวเราและผู้อื่นที่ได้รับจากถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ จากนั้นจัดบันทึกลงในใบงานที่ 4.3 การกิจนักสืบโคนัน และผู้สอนสรุปกิจกรรมทุกท้ายชั่วโมง เช่น สิ่งที่ได้เรียนรู้ในสัปดาห์นี้ สิ่งที่น่าสนใจ สิ่งที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในชั่วโมงถัดไป โดยใช้แผนที่ร่างกาย มีวิธีการดังนี้ 1.ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ทให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นให้ตัวแทนผู้เรียน 1 คน นอนลงบนกระดาษ และเพื่อนๆที่เหลือให้ช่วยกันลากเส้นตามโครงร่างของเพื่อนที่นอนลงบนกระดาษ 2.ให้ผู้เรียนระดมความคิดเห็นตามประเด็นและเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ท ส่วนหัว คือ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ส่วนหัวใจ คือ สิ่งที่น่าสนใจ ส่วนแขนทั้ง 2 ข้าง คือ สิ่งที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในชั่วโมงถัดไป

ขั้นสรุปบทเรียน (ชั่วโมงที่ 8 สรุปกิจกรรมทั้งหมด)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้เรียนจากการได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติ ได้เรียนรู้อะไรบ้างในการลงมือปฏิบัติหรือการทำงานร่วมกับผู้อื่น สิ่งที่ยากเรียนรู้แต่ไม่ได้เรียนรู้มีหรือเปล่า ถ้ามีแสดงว่ามี การเลือกปฏิบัติอยู่
2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “ในระหว่างการลงมือปฏิบัติ แต่ละกลุ่มมีการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ และเกิดผลกระทบที่ได้รับจากถูกเหมารวมและเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) บ้างหรือเปล่า อย่างไร”
3. ผู้สอนถามคำถามกับผู้เรียนให้ครบทุกคนโดยกระจายข้อคำถามจากข้อที่ 1-2 โดยไม่ให้ซ้ำกัน
4. ผู้สอนสรุปถึงผลกระทบที่ได้รับจากถูกเหมารวมและเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีเหมารวมและเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) และการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยปราศจากการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ บนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ตามใบความรู้ ผลกระทบที่ได้รับจากถูกเหมารวมและเลือกปฏิบัติ)

5. ผู้สอนสรุปให้ผู้เรียนเข้าใจว่า กระบวนการและกิจกรรมที่นำมาใช้ครั้งนี้ชื่อว่า ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา มีเป้าหมายเพื่อ 1. มีทักษะการสื่อสารทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเพศ 2. มีความตระหนักในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยปราศจากการเหมารวมและเลือกปฏิบัติ บนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานทางเศรษฐกิจ แต่ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ครั้งต่อไปสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมในอนาคตได้ ขอให้ตอบโจทย์วัตถุประสงค์กระบวนการจัดการเรียนรู้นี้ได้

อุปกรณ์

ขึ้นอยู่กับแต่โรงเรียนที่เลือกประเด็นทางวัฒนธรรม

สื่อการเรียนรู้

ขึ้นอยู่กับแต่โรงเรียนที่เลือกประเด็นทางวัฒนธรรม

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ขึ้นอยู่กับแต่โรงเรียนที่เลือกประเด็นทางวัฒนธรรม
2. ใบงานที่ 4.3 ภารกิจนักสืบโคนัน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 4.3 ภารกิจนักสืบโคนัน	การเขียนบรรยายใน ใบงาน	ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 4.3	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
สังเกตพฤติกรรม ตนเองของผู้เรียน	การแสดงพฤติกรรม ตนเองของผู้เรียน	ตรวจแบบ สังเกต พฤติกรรม ตนเองของ ผู้เรียน	แบบสังเกต พฤติกรรมตนเองของ ผู้เรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมตนเองของผู้เรียน)
แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	การแสดงพฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละคน ในการทำงานกลุ่ม ระหว่างร่วมกิจกรรม	สังเกต พฤติกรรมการทำงาน กลุ่มของ ผู้เรียนแต่ละ คน	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นรายบุคคล)

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม ครั้งที่ 1

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินแปลงผักของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่ม.....ผัก 2-4 ชนิด คือ.....

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมในการปลูก			
2.	การเลือกพื้นที่ในการปลูก			
3.	การออกแบบแปลงผักอย่างสร้างสรรค์			
4.	การลงมือขึ้นแปลงตามที่ได้ออกแบบ			
5.	คุณภาพในการปลูก			
6.	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผัก			

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมในการปลูก	เมล็ดพันธุ์สมบูรณ์เหมาะสมในการปลูก	เมล็ดพันธุ์สมบูรณ์บางส่วน	เมล็ดพันธุ์ไม่สมบูรณ์
2.	การเลือกพื้นที่ในการปลูก	พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกตามชนิดของผักแต่ละชนิด	พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกผักบางชนิด	พื้นที่ที่ไม่มีความเหมาะสมในการปลูกผัก
3.	การออกแบบแปลงผักอย่างสร้างสรรค์	มีความคิดแปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	ทำตามคำแนะนำและปฏิบัติตามแบบเดิม	ไม่ทำ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง
4.	การลงมือขึ้นแปลงตามที่ได้ออกแบบ	ขึ้นแปลงได้ตรงตามแบบที่ได้ออกแบบไว้	ขึ้นแปลงได้ตรงตามแบบที่ได้ออกแบบไว้บางส่วน	ขึ้นแปลงได้ไม่ตรงตามแบบที่ได้ออกแบบไว้
5.	คุณภาพในการปลูก	ผลผลิตงอกดีมาก	ผลผลิตงอกบางส่วน	ผลผลิตไม่งอก
6.	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผัก	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผักได้ถูกต้องชัดเจน	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผักได้ถูกต้องชัดเจนบางส่วน	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผักได้ถูกต้องเพียงส่วนน้อย

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม (16)	ระดับ คุณภาพ
		การปฏิสัมพันธ์กัน (4)	การสนทนาเรื่อง ที่กำหนด (4)	การ ติดต่อสื่อสาร (4)	พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (4)		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายกลุ่ม (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. การปฏิสัมพันธ์กัน	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในขณะทำกิจกรรม
2. การสนทนาเรื่องที่กำหนด	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหา	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหาบางส่วน	สนทนาตรงประเด็น	สนทนาไม่ตรงประเด็น
3. การติดต่อสื่อสาร	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นบางครั้ง	ไม่มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น
4. พฤติกรรมการทำงาน	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และไม่มีแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน			รวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ความตั้งใจ ในการเรียน (4)	การตอบ คำถาม (4)	การให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอน ในกิจกรรม(4)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	สนใจในการเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันเล็กน้อยในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันและเล่นกันในขณะเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจในการเรียน คุยและเล่นกันในขณะเรียน
2. การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้ง และตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในขณะทำกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น You-We

การเลือกปฏิบัติ
และความเท่าเทียม

ใบความรู้ที่ 4.1 การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

การเหมารวม

การเหมารวม (stereotype) คือทัศนคติจากประสบการณ์ที่เคยเจอ ซึ่งคนกลุ่มหนึ่งมีต่อคนอีกกลุ่มหนึ่ง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา การเมือง เพศ ไปจนถึงกลุ่มการชอบที่เป็น sub-culture ของสังคม จนกลายเป็นมาตรฐานในการตัดสิน และเชื่อไปว่าพวกเขาเป็นแบบนั้นเหมือนกันหมด ทั้งที่ยังไม่รู้จักตัวตนจริงๆ โดยอาจเป็นได้ทั้งในทางที่ดี และไม่ดี แต่แนวคิดของการเหมารวมส่วนใหญ่มักมาพร้อมอคติ จนกลายเป็นการเหมารวมยกเชิง ที่ไม่ค่อยยุติธรรมกับบางคนที่ไม่ได้เป็นแบบนั้นเสมอไป

นอกจากการเหมารวมแล้ว นักจิตวิทยาสังคมยังบอกว่า อคติที่ก่อให้เกิดการมองแบบเหมารวม มีสิ่งเรียกว่า ‘การตัดสินไปก่อน’ (prejudice) พร้อมกับ ‘การแบ่งแยก’ (discrimination) ร่วมอยู่ จนท้ายที่สุดนำไปสู่ การเลือกปฏิบัติ ความขัดแย้ง และเกลียดชัง

ภาพเหมารวมที่เห็นกันบ่อยครั้ง

เรามักเห็นภาพของการเหมารวมได้ทั่วไปในสังคม แต่กับเรื่อง ‘เชื้อชาติ’ คือสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด พุดให้เห็นภาพชัดกับประเด็นล่าสุด ‘ไวรัสโคโรนา’ (covid-19) ที่มีจุดกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งอยู่ในทวีปเอเชีย กลายเป็นว่าคนเอเชียเกือบทั้งหมด หรือใครก็ตามที่มีหน้าตาโซนเอเชีย จะโดนเหมารวมว่าเป็นคนแพร่เชื้อโคโรนาไปเสียหมด หนักถึงขั้นโดนทำร้ายร่างกาย อย่างนักศึกษาชาวสิงคโปร์ ที่เรียนอยู่ในลอนดอนถูกทำร้ายหลังจากถูกเหยียดเรื่องเชื้อชาติและการแพร่เชื้อไวรัสโคโรนา

ตัวอย่างการเหมารวม หรือ STEREOTYPE

คนใส่แว่น มักจะเป็นคนเนิร์ด/เรียนเก่ง..

คนมีรอยสัก มักจะน่ากลัว/ก้าวร้าว..

ผู้ชาย มักจะซบถเก่งกว่าผู้หญิง..

คนชาว ตี คือคนรวย คนดำคือคนจนเพราะทำงานหนัก กลางแดด

คนต่างจังหวัดมีความรู้น้อยกว่า คนในเมืองใหญ่

ลองเปิดใจ ใจให้กว้างพอ แล้วนั่งคิดตามเรา

คนต่างจังหวัดที่คุณได้พบเจอ บางคนก็เก่งกว่าคุณ บางคนก็ด้อยกว่าคุณ จริงหรือไม่ คนใต้ที่คุณพบเจอ เป็นคนโง่ผางทุกคนหรือไม่ บางคนก็เป็นคนเรียบร้อย พุดจาตึกก็มีเยอะไป คนเหนือไม่ได้พุดจาหวาน นุ่มทุกคน บางคนก็พุดจาแซบไม่แพ้คนภาคใดๆ คนอีสานไม่ได้นั่งจกปลาร้า ปลาก่อม อย่างที่พวกคุณเหมารวมพวกเขาก็กินอาหารเหมือนที่พวกคุณทานไม่ใช่หรือ

ลดเหมารวม แต่เข้าใจตัวตน

“Do not judge a book by its cover” – อย่าตัดสินกันเพียงแค่เห็นเปลือกนอก

สำนวนนี้คือทางออกของการลดการเหมารวมที่เกิดขึ้นในสังคมได้ดีที่สุด ด้วยการวางอคติที่มี หยุตคิดกันสักหน่อย แล้วทำความรู้จักถึงตัวตนของแต่ละคนอย่างปราศจากการตัดสินไปก่อนว่าใครเป็นอย่างไร ทบพวนให้มากขึ้น เพื่อลดความขัดแย้งให้น้อยลง และยุติความคิดเหมารวม

ตัวอย่างผลกระทบจากการถูกเหมารวมในละครโทรทัศน์ไทย

ละครโทรทัศน์ไทยสามารถกระตุ้นและสร้างความเชื่อให้กับเด็กและเยาวชนต่อบทบาทในเรื่องเพศได้ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะตัวละครละครโทรทัศน์ถูกทำให้มีความเหมาะสมผ่านการเลือกอาชีพของหญิงชาย และเป้าหมายในการใช้ชีวิตเฉพาะเพศตน บุปผา, คิมบอล, โอบรอยอัล และ คอร์ดอร์-โบซ Beuf (1974, Kimball, 1986; O'Bryant and Corder-Bolz, 1978) อธิบายว่า มุมมองต่อความเหมาะสมทางเพศของลักษณะและพฤติกรรมบางอย่างของหญิงชาย เดวิดสัน, ยาสุนะ และ ทาวเวอร์ Davidson, Yasuna, and Tower, (1979; McGhee and Frueh, 1980) และการรับรองรูปแบบเพศ เซอร์เรท-สเกจลัม และ เอเลน, มอแกน Herrett-Skjellum and Allen (1996; Morgan 1987). การมีส่วนร่วมในการรับชมละครโทรทัศน์ไทยที่สะท้อนแบบแผนเรื่องเพศอาจแตกต่างกันไปตามช่วงวัย ผลกระทบของละครโทรทัศน์ไทยอาจเป็นตัวสร้างจุดยืนให้กับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในช่วงการเริ่มพัฒนาความเสมอภาคทางเพศ ดังที่ โคล์เบอร์ก Kohlberg (1966) อธิบายว่า ความเสมอภาคทางเพศ เป็นความตระหนักรู้ของเด็กในเรื่องเพศเป็นหมวดหมู่ทางสังคมที่ไม่เปลี่ยนแปลง ดังเช่นความยาวของผมและเครื่องนุ่งห่ม และอื่น ๆ ซึ่ง รูเบิล และคณะ (Ruble et al., 1981) กล่าวว่าเด็กที่เพิ่งเริ่มมีสัมพันธภาพทางเพศจะสนใจในการรับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในเรื่องเพศของพวกเขา ซึ่งคาลเวิร์ท, สลาบี และ เฟรย์, สแตงกอร์ และ รูเบิล (Calvert, 2000; Slaby and Frey, 1975; Stangor Ruble, 1989) ในสภาวะการณ์จริง พบว่า เด็กที่ได้รับความไม่เท่าเทียมทางเพศมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากภาพเหมารวมจากสื่อโทรทัศน์ ซึ่งเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ ควรจะกลายเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุดจากภาพเหมารวมในการรับชมโทรทัศน์นอกจากนี้ ภาพเหมารวมความเป็นหญิงเป็นชายในละครโทรทัศน์ยังคงมีอิทธิพลต่อการรับรู้จดจำและนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามแบบฉบับของสังคมประกอบสร้างจากสถาบันสื่อ ดังที่ เดวิส, โดมินิค ดาวน์ส Davis (1990; Dominick, 1979; Downs, 1981; Sternglanz & Serbin, 1974) วิเคราะห์เนื้อหาจำนวนมากชี้ว่าโทรทัศน์จมอยู่กับรูปแบบภาพเหมารวมของผู้ชายและผู้หญิง เมื่อเทียบกับเพศหญิงจะมีมากขึ้นล้วนนำเสนอภาพ อ่อนแออบอบบาง อารมณ์เปลี่ยนแปลงไว รู้สึกอ่อนไหวง่ายส่วน ทอมป์สัน และ เซอร์บิโนส Tompson and Zerbinos (1995) พบว่าผู้ชายมีภาพที่เป็นนักแก้ปัญหา โดยที่ ดาวน์ส, แมคอาร์เธอร์ และ อีเซน Downs (1981; McArthur & Eisen, 1976) มีความอิสระมีการแสดงออกที่ใช้ความรุนแรง

การเลือกปฏิบัติ

การเลือกปฏิบัติ หมายถึง การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

การพิจารณาว่า การกระทำใดเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่นั้น มีเกณฑ์ที่ควรจะต้องพิจารณาอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันหรือไม่ การปฏิบัติที่ต่างต่างนั้น หมายความว่ารวมถึงการกระทำในลักษณะของการกีดกัน การแบ่งแยก การจำกัด หรือการให้ประโยชน์ที่มากกว่า ระหว่างบุคคลสองคน หรือสองกลุ่ม หรือหลายกลุ่ม

2. มีสถานการณ์ที่เหมือนหรือคล้ายกัน กล่าวคือต้องเป็นการปฏิบัติที่ต่างต่างกันบนสถานการณ์ที่เหมือนหรือคล้ายกันจึงจะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หากเป็นการปฏิบัติที่ต่างต่างกันต่อบุคคลที่มีสถานการณ์ที่ต่างต่างกันย่อมไม่ใช่การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอย่างใดก็ได้ การปฏิบัติที่เหมือนกันต่อบุคคลที่มีสถานการณ์ต่างต่างกันก็อาจถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้ โดยอาจเรียกว่าเป็นการเลือกปฏิบัติทางอ้อม (Indirect Discrimination) เช่น การนัดสัมภาษณ์งานผู้สมัครงานทุกคนโดยกำหนดให้ทำการสัมภาษณ์บนอาคารชั้นสามในอาคารซึ่งไม่มีลิฟต์หรือทางขึ้นสำหรับผู้พิการ ทำให้ผู้พิการไม่สามารถเข้าสัมภาษณ์งานได้แม้ว่าจะมีการปฏิบัติที่ไม่ต่างต่างกัน แต่เมื่อการปฏิบัตินั้นส่งผลกระทบต่อบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่ม (ในตัวอย่างนี้คือคนพิการ) ให้เสียเปรียบโดยไม่เป็นธรรม ก็ถือเป็นการเลือกปฏิบัติได้

3. การปฏิบัติที่ต่างต่างกันต่อบุคคลที่มีสถานการณ์เหมือนหรือคล้ายกันจะถูกพิจารณาว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมก็ต่อเมื่อมีการพิสูจน์ว่าการเลือกปฏิบัตินั้นไม่มีความเป็นกลาง (objective) ไม่มีเหตุผลที่เหมาะสม (reasonable justification) ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งกฎหมายนั้นๆ (legitimate aim) และไม่สอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วน (proportionality) ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณากันเป็นกรณี ไป

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้น We

สันติภาพ
และความขัดแย้ง

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัด วิชาสังคม+สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ย่อย	จำนวนชั่วโมง	K	S	A
WE	สันติภาพและความขัดแย้ง	ศักยภาพของตนเองสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความหลากหลายวัฒนธรรมได้อย่างสันติ	<p>ม.2</p> <p>ส 2.1 ม.2/2 เห็นคุณค่าในการปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิเสรีภาพ หน้าที่ในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย</p> <p>ส 2.1 ม.2/4 อธิบายความคล้ายคลึงและความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของประเทศในภูมิภาคเอเชียเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน</p>	<p>ม.2</p> <p>1. ทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น</p> <p>2. นำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)</p>	<p>1.ภารกิจร่วมภารกิจเรา</p> <p>2. การเตรียมการนำเสนอผลงาน</p> <p>3.การนำเสนอผลงานและการประเมินผล</p>	10	<p>1.ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือและการแก้ปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศตามวิถีประชาธิปไตย</p> <p>2.ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)</p>	<p>1.ผู้เรียนมีทักษะในการประสานความร่วมมือและการแก้ปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศตามวิถีประชาธิปไตย</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)</p>	<p>ผู้เรียนตระหนักถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาย่างสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพศตามวิถีประชาธิปไตย</p>

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

จำนวน 10 ชั่วโมง

1. มีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง และวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. นำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)

ความคิดรวบยอด

ศักยภาพของตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความหลากหลายวัฒนธรรมได้อย่างสันติ

สาระการเรียนรู้

การประสานความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพศตามวิถีประชาธิปไตย และนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย
2. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) (K)
3. ผู้เรียนมีทักษะในการประสานความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย
4. ผู้เรียนสามารถนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) (S)
5. ผู้เรียนตระหนักถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย (A)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 6 ชั่วโมง

มีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง และวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ทักษะการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มและการแก้ปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย

วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

เรียนรู้ทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยสันติวิธีบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 2 กลุ่มหรือตามความเหมาะสมโดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มนับ 1-2 เพื่อเป็นการแบ่งกลุ่มหรือตามความเหมาะสม
2. หลังจากการจับกลุ่มเสร็จให้ผู้สอนแจกลูกโป่ง 5 ลูกต่อ 1 กลุ่มแล้วให้ผู้สอนอธิบายเกมให้ผู้เรียนดังนี้ ให้แต่ละกลุ่มเป่าลูกโป่งให้มีขนาดไม่เท่ากันโดยกำหนดให้มีลูกขนาดใหญ่ 2 ลูก ลูกขนาดกลาง 2 ลูก และลูกขนาดเล็ก 1 ลูก
3. หลังจากผู้เรียนได้เป่าลูกโป่งเสร็จแล้วให้ผู้เรียนกอดคอเพื่อนภายในกลุ่มแล้วนำลูกโป่งที่เป่าทั้ง 5 ลูกนั้นสอดไว้ช่องว่างระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม
4. ผู้สอนอธิบายการเดินโดยให้ผู้เรียนเดินกอดคอกันไปจุดที่กำหนดแล้วเดินกลับมาจุดเริ่มต้นกลุ่มไหนที่ใช้เวลาน้อยและกลับมาถึงจุดเริ่มต้นโดยลูกโป่งไม่ตกหรือแตกกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ โดยให้ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเวลาในการเล่นตามความเหมาะสม
5. จากนั้นให้ผู้สอนสอบถามกลุ่มผู้เรียนว่าที่ชนะรู้สึกอย่างไร ได้เรียนรู้อะไร มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอย่างไร มีการวางแผนอย่างไรจึงสามารถชนะได้ และให้กลุ่มผู้เรียนที่แพ้ รู้สึกอย่างไร ได้เรียนรู้อะไร มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอย่างไร และจุดไหนที่ต้องแก้ไขเพื่อให้กลุ่มสามารถชนะได้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1 ภารกิจร่วมภารกิจเรา

6. ผู้สอนสรุปดังนี้ เห็นไหมว่าหากเรามีการวางแผนที่ดี มอบหมายงานให้เหมาะสมกับคนหากพบปัญหาวิธีการสื่อสารภายในกลุ่มคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้กลุ่มมุ่งหน้าในทิศทางเดียวกันได้และมีการหาวิธีการแก้ไข เพื่อให้งานสามารถเดินหน้าต่อไป ดังนั้นในรายชั่วโมงนี้เป็นต้นไปจนถึงชั่วโมงที่ 6 จะเป็นการเรียนรู้ตามประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน

ชั้นสอน

1. ให้ผู้สอนอธิบายวิธีการจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีในการทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยผู้สอนสามารถอ่านได้จากใบความรู้ที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานระหว่างลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน
2. ให้ผู้สอนดำเนินการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือกในหัวข้อการเรียนรู้และให้มอบหมายภาระงานชิ้นงานตามรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

ตารางการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก

1. พืชผักพื้นบ้าน

ประเด็นทางวัฒนธรรม	ชั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
พืชผักพื้นบ้าน	การลงมือปฏิบัติ	6	1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ 1.1 การดูแลรักษา (ทำปุ๋ยชีวภาพ/การกำจัดวัชพืช และศัตรูพืช/การรดน้ำ) 1.2 การเก็บเกี่ยว (ระยะเวลาที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้/ระยะเวลาที่สามารถนำเมล็ดมาทำพันธุ์ได้) 1.3 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น นำผักมาทำอาหาร โดยเมนูจะต้องสร้างสรรค์ ผักอบแห้งฯลฯ 1.4 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ผักพื้นบ้านอย่างสร้างสรรค์ 1.5 การจำหน่าย (ช่องทางการจัดจำหน่าย/วิธีการจัดจำหน่าย)	1. ใบงานที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี 2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พืชผักพื้นบ้าน) โดยผู้สอน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

2. ระบายเกลียวเชือก

ประเด็นทางวัฒนธรรม	ชั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
ระบายเกลียวเชือก	การลงมือปฏิบัติ	6	<p>1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้</p> <p>1.1 การระบายเกลียวเชือก</p> <p>1.1.1 ออกแบบทำต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.2 ฝึกต้นทำต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.3 ฝึกต้นพร้อมทั้งเพลงและดนตรีประกอบ</p> <p>1.2 การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก</p> <p>1.1.1 ออกแบบเพลงและดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.2 ฝึกร้องเพลงและดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.3 ฝึกร้องเพลงและเล่นดนตรีพร้อมประกอบทำต้น</p>	<p>1. ใบงานที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี</p> <p>2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบายเกลียวเชือก) โดยผู้สอน</p>

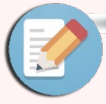
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1 ภารกิจร่วมภารกิจเรา

3. ข้าวม้ง

ประเด็นทางวัฒนธรรม	ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
ข้าวม้ง	การลงมือปฏิบัติ	6	1. ออกแบบบรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่าย 1.1 ออกแบบบรรจุภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ 1.2 การจำหน่ายอย่างสร้างสรรค์ (ช่องทางการจัดจำหน่าย/ วิธีการจัดจำหน่าย)	1. ใบงานที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการ แก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี 2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง) โดย ผู้สอน

4.การแสดง: รำตง รำกระทบบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป

ประเด็นทางวัฒนธรรม	ชั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
รำตง รำกระทบบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป	การลงมือปฏิบัติ	6	<p>1.ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้</p> <p>1.1 การรำตง</p> <p>1.1.1 ออกแบบท่าเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.2 ฝึกเต้นพร้อมร้องเพลงและดนตรีประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.3 นำการแสดงทั้ง 3 อย่างมารวมกัน อย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.2 การรำกระทบบไม้ไผ่</p> <p>1.2.1 ออกแบบท่ารำที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.2.2 ฝึกรำพร้อมร้องเพลงและดนตรีประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.2.3 นำการแสดงทั้ง 3 อย่างมารวมกัน อย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.3 เต้นฮิปฮอป</p> <p>1.3.1 ออกแบบท่าเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.3.2 ฝึกเต้นพร้อมร้องเพลงและดนตรีประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.3.3 นำการแสดงทั้ง 3 อย่างมารวมกัน อย่างสร้างสรรค์</p>	<p>1. ใบงานที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี</p> <p>2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (รำกระทบบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป) โดยผู้สอน</p>

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนในชั่วโมงที่ 6 โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติโดยใช้แผนที่ร่างกาย ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

1.1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลมตามกลุ่มของตนเอง จากนั้นผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี และสี แบ่งให้แต่ละกลุ่มเท่าๆ กันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

1.2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่ม 1 คน ลงนอนบนกระดาษฟลิปชาร์ต ที่กางไว้ จากนั้นให้เพื่อนร่วมใช้ปากกาเคมีในการวาดรูปร่างลักษณะของเพื่อนที่นอนบนกระดาษฟลิปชาร์ต โดยต้องมีองค์ประกอบของร่างกายให้ครบดังนี้ ส่วนหัว ลำตัว แขน ขา จนถึงเท้า

1.3. ให้แต่ละกลุ่มระดมความคิดเห็นสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามประเด็นดังนี้ 1) หัว เป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ 2) แขนซ้าย เป็นขั้นตอนในการเรียนรู้ 3) แขนขวา เป็นการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม 3) หน้าท้อง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการลงมือปฏิบัติ 4) ขาซ้าย เป็นปัญหาและอุปสรรค 5) ขาขวา เป็นแนวทางการแก้ไข 6) เท้า เป็นสิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 7) ปาก เป็นวิธีการสื่อสารภายในกลุ่มที่ทำให้การทำงานกลุ่มสำเร็จได้ 8) หัวใจ ความรู้สึกในการเรียนรู้ โดยผู้สอนสามารถกำหนดเวลาได้ตามความเหมาะสม

2. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลจากการระดมความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มโดยผู้สอนมีหน้าที่ในการจดบันทึกการนำเสนอลงในกระดาษ

3. ผู้สอนสรุปผลการปฏิบัติอีกครั้งชี้ให้เห็นถึงข้อดีของการทำงานกลุ่มและลักษณะการทำงานกลุ่มที่ทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จและวิธีการสื่อสารที่ทำให้สมาชิกภายในกลุ่มรู้สึกดี โดยผู้สอนต้องสรุปให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ี้ โดยมีดังนี้ ผู้เรียนมีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น และสามารถนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

อุปกรณ์

1. ตามประเด็นของแต่ละพื้นที่
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเคมี
4. สี

สื่อการเรียนรู้

1. ใช้สื่อการเรียนรู้จริงตามประเด็นโรงเรียน
2. ใบความรู้ที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี
2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)
3. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)
4. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)
5. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (รำตง รำกระทบไม้ไผ่ ฮิปฮอป)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ผู้สอนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับผู้เรียนอย่างทั่วถึง เท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ
2. ผู้สอนเป็นผู้เอื้อในกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
3. แต่ละสัปดาห์ที่มีการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติให้ผู้สอนสรุปกิจกรรมทุกท้ายชั่วโมง เช่น สิ่งที่ได้เรียนรู้ในสัปดาห์นี้ สิ่งที่น่าสนใจ สิ่งที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในชั่วโมงถัดไป

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี	การเขียนบรรยายในชิ้นงาน	ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 5.1	1. เขียนและอธิบายได้ตรงตามคำถามได้ครบถ้วน ให้ 3 คะแนน 2. เขียนและอธิบายได้ตรงตามคำถามได้บางส่วน ให้ 2 คะแนน 3. เขียนและอธิบายได้ 1 ข้อ ให้ 1 คะแนน 4. อธิบายไม่ได้ให้ 0 คะแนน
แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)	การแสดงพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)	การแสดงพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)	การแสดงพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (รำตง รำกระทงไม้ไผ่ ฮีปฮอป)	การแสดงพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (รำตง รำกระทงไม้ไผ่ ฮีปฮอป)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม ครั้งที่ 2

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินแปลงผักของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่ม.....ผัก 2-4 ชนิด คือ.....

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การดูแลรักษาหลังการปลูก			
1.1	การทำปุ๋ยชีวภาพ			
1.2	การกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช			
1.3	การรดน้ำ			
2.	การเก็บเกี่ยว			
2.1	การเก็บเกี่ยวผลผลิต			
2.2	ผลผลิตที่สามารถนำเมล็ดทำพันธุ์			
3.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษาและการเก็บเกี่ยว			
4.	การสื่อสารภายในกลุ่ม			
5.	การนำเสนอ			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การดูแลรักษาหลังการปลูก			
1.1	การทำปุ๋ยชีวภาพ	อธิบายวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพและวิธีการใช้ได้ถูกต้องครบถ้วน	อธิบายวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพและวิธีการใช้ได้ถูกต้องบางส่วน	อธิบายวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพและวิธีการใช้得不ถูกต้อง
1.2	การกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช	แปลงผักไม่มีวัชพืชและศัตรูพืช	แปลงผักมีวัชพืชและศัตรูพืชบางส่วน	แปลงผักมีวัชพืชและศัตรูพืชเต็มแปลง
1.3	การรดน้ำ	ผู้เรียนรดน้ำแปลงผักอย่างสม่ำเสมอ	ผู้เรียนรดน้ำแปลงผักบางครั้ง	ผู้เรียนไม่รดน้ำแปลงผัก
2.	การเก็บเกี่ยว			
2.1	การเก็บเกี่ยวผลผลิต	ผู้เรียนสามารถอธิบายการเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถอธิบายการเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถอธิบายการเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดได้
2.2	ผลผลิตที่สามารถนำเมล็ดมาทำพันธุ์	ผู้เรียนสามารถอธิบายผลผลิตที่นำมาเป็นเมล็ดพันธุ์ได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถอธิบายผลผลิตที่นำมาเป็นเมล็ดพันธุ์ได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถอธิบายผลผลิตที่นำมาเป็นเมล็ดพันธุ์ได้
3.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษาและการเก็บเกี่ยว	มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ตามศักยภาพของสมาชิกภายในกลุ่มได้	มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ตามศักยภาพของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มได้ไม่ตรงตามศักยภาพของสมาชิก
4.	การสื่อสารภายในกลุ่ม	สามารถสื่อสารภายในกลุ่มได้อย่างเข้าใจตรงกัน	สามารถสื่อสารภายในกลุ่มได้แต่บางครั้งความเข้าใจคลาดเคลื่อน	สามารถสื่อสารภายในกลุ่มได้ไม่เข้าใจตรงกัน
5.	การนำเสนอ	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิมๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พืชผักพื้นบ้าน)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินชิ้นงานการออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกกลุ่ม

1..... เลขที่.....ชั้น.....

2..... เลขที่.....ชั้น.....

3..... เลขที่.....ชั้น.....

4..... เลขที่.....ชั้น.....

5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	บรรจุภัณฑ์สามารถสื่อสารถึงผลิตภัณฑ์พืชผักพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์			
2.	วัสดุที่ใช้สามารถช่วยสร้างเอกลักษณ์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์			
3.	รูปทรงของบรรจุภัณฑ์มีความสวยงามและเหมาะสมและสร้างสรรค์			
4.	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสมและสร้างสรรค์			
5.	การแก้ไขปัญหา			
6.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
7.	การนำเสนอผลงาน			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	บรรจุกุณธ์สามารถสื่อสารถึงผลิตภัณฑ์ที่ซัพพักพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	บรรจุกุณธ์สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	บรรจุกุณธ์สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้แต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิม	บรรจุกุณธ์ไม่สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้
2.	วัสดุที่ใช้สามารถช่วยสร้างเอกลักษณ์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	วัสดุที่ใช้สามารถบ่งบอกเอกลักษณ์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	วัสดุที่ใช้สามารถบ่งบอกเอกลักษณ์แต่ไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้แต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิม	วัสดุที่ใช้ไม่สามารถบ่งบอกเอกลักษณ์และไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้
3.	รูปทรงของบรรจุกุณธ์มีความสวยงามและเหมาะสมและสร้างสรรค์	รูปทรงของบรรจุกุณธ์มีความดึงดูดน่าสนใจและเหมาะสมและสร้างสรรค์	รูปทรงของบรรจุกุณธ์มีความดึงดูดน่าสนใจและเหมาะสมแต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิม	รูปทรงของบรรจุกุณธ์ไม่มีความดึงดูดน่าสนใจและไม่เหมาะสม
4.	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกุณธ์มีความเหมาะสมและสร้างสรรค์	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกุณธ์มีส่วนประกอบมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งหมดและสร้างสรรค์	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกุณธ์มีส่วนประกอบมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบางส่วนแต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิม	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกุณธ์ไม่มีส่วนประกอบมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
5.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธีในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
6.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
7.	การนำเสนอผลงาน	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิม ๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินผลการงานออกแบบเพลงและดนตรีประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบ			
2.	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง			
3.	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้อง			
4.	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง			
5.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการร้องเพลงประกอบเทหน้า			
6.	การแก้ไขปัญหา			
7.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
8.	การนำเสนอผลงาน			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบ	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบได้อย่างเหมาะสม	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบได้
2.	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะแต่ไม่ตรงตามทำนอง	ผู้เรียนร้องเพลงไม่ตามจังหวะและไม่ถูกทำนอง
3.	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้อง	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้องได้ถูกต้อง	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้องได้บางส่วน	ผู้เรียนมีการแบ่งวรรคตอนของเนื้อร้องไม่ถูกต้อง
4.	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้บางส่วน	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ไม่ถูกต้อง
5.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการร้องเพลงประกอบเทหน้า	ผู้เรียนร้องได้อย่างมีความมั่นใจไม่กลัวความผิดพลาด	ผู้เรียนร้องได้แต่ไม่มี ความมั่นใจ	ผู้เรียนร้องไม่ได้และไม่มีความมั่นใจ
6.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธีในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
7.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
8.	การนำเสนอผลงาน	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิม	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินชิ้นงานบรรจุก้อนตัวอย่างสร้างสรรค์ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่..... ชั้น.....
- 2..... เลขที่..... ชั้น.....
- 3..... เลขที่..... ชั้น.....
- 4..... เลขที่..... ชั้น.....
- 5..... เลขที่..... ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	บรรจุก้อนที่สามารถสื่อสารถึงผลิตภัณฑ์ข้าวม้งได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์			
2.	วัสดุที่ใช้สามารถช่วยสร้างเอกลักษณ์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์			
3.	รูปทรงของบรรจุก้อนที่มีความสวยงามและสร้างสรรค์			
4.	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุก้อนที่มีความเหมาะสมและสร้างสรรค์			
5.	การแก้ไขปัญหา			
6.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
7.	การนำเสนอผลงานและสร้างสรรค์			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	บรรจุกฎบัตรสามารถสื่อสารถึงผลิตภัณฑ์ซ้ำวามังได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	บรรจุกฎบัตรสามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	บรรจุกฎบัตรสามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้แต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ	บรรจุกฎบัตรที่ไม่สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้
2.	วัสดุที่ใช้สามารถช่วยสร้างเอกลักษณ์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	วัสดุที่ใช้สามารถบ่งบอกเอกลักษณ์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	วัสดุที่ใช้สามารถบ่งบอกเอกลักษณ์แต่ไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้แต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ	วัสดุที่ใช้ไม่สามารถบ่งบอกเอกลักษณ์และไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้
3.	รูปทรงของบรรจุกฎบัตรมีความสวยงามและสร้างสรรค์	รูปทรงของบรรจุกฎบัตรมีความดึงดูดน่าสนใจและเหมาะสมและสร้างสรรค์	รูปทรงของบรรจุกฎบัตรมีความดึงดูดน่าสนใจและเหมาะสมแต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ	รูปทรงของบรรจุกฎบัตรที่ไม่มี ความดึงดูดน่าสนใจและไม่เหมาะสม
4.	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกฎบัตรมีความเหมาะสมและสร้างสรรค์	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกฎบัตรมีส่วนประกอบมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งหมดและนำดึงดูดน่าสนใจ	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกฎบัตรมีส่วนประกอบมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบางส่วนแต่ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ	วัสดุที่นำมาทำเป็นบรรจุกฎบัตรไม่มีส่วนประกอบมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
5.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธีในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
6.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
7.	การนำเสนอผลงานและสร้างสรรค์	อธิบายกระบวนการออกแบบและพัฒนาบรรจุกฎบัตรได้ครบทุกขั้นตอนและมีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	อธิบายกระบวนการออกแบบและพัฒนาบรรจุกฎบัตรได้บางส่วน มีนำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติตามเดิมๆ	ไม่สามารถอธิบายกระบวนการออกแบบและพัฒนาบรรจุกฎบัตรและไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ร่ำตง ร่ำกระทบไม้ไผ่ อิปฮอป)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินผลการะงานออกแบเพลงและดนตรีประกอบ ตามประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มร่ำตง

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถออกแบเพลงและดนตรีประกอบ			
2.	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง			
3.	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้อง			
4.	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง			
5.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการร้องเพลงประกอบ			
6.	การแก้ไขปัญหา			
7.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
8.	การนำเสนอผลงาน			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

กลุ่มร่ำกระทบไม้ไผ่

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบ			
2.	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง			
3.	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้อง			
4.	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง			
5.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการร้องเพลงประกอบ			
6.	การแก้ไขปัญหา			
7.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
8.	การนำเสนอผลงาน			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

กลุ่มฮิปฮอป

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบ			
2.	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง			
3.	ผู้เรียนมีการแบ่ง วรรคตอนของเนื้อร้อง			
4.	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง			
5.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการร้องเพลงประกอบ			
6.	การแก้ไขปัญหา			
7.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
8.	การนำเสนอผลงาน			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบ	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบได้อย่างเหมาะสม	ผู้เรียนสามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถออกแบบเพลงและดนตรีประกอบได้
2.	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะและทำนองได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถร้องเพลงตามจังหวะแต่ไม่ตรงตามทำนอง	ผู้เรียนร้องเพลงไม่ตามจังหวะและไม่ถูกทำนอง
3.	ผู้เรียนมีการแบ่งวรรคตอนของเนื้อร้อง	ผู้เรียนมีการแบ่งวรรคตอนของเนื้อร้องได้ถูกต้อง	ผู้เรียนมีการแบ่งวรรคตอนของเนื้อร้องได้บางส่วน	ผู้เรียนมีการแบ่งวรรคตอนของเนื้อร้องไม่ถูกต้อง
4.	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ถูกต้อง	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้บางส่วน	ผู้เรียนร้องตามเนื้อร้องได้ไม่ถูกต้อง
5.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการร้องเพลงประกอบ	ผู้เรียนร้องได้อย่างมีความมั่นใจไม่กลัวความผิดพลาด	ผู้เรียนร้องได้แต่ไม่มีความมั่นใจ	ผู้เรียนร้องไม่ได้และไม่มีความมั่นใจ
6.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธีในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
7.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
8.	การนำเสนอผลงาน	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงาน มีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิมๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

1. มีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง และวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. นำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม เพื่อเตรียมนำเสนอผลงาน อย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ

จุดประสงค์ของการเรียนรู้

1. มีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง และวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. เตรียมนำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น 2 กลุ่มให้มีจำนวนเท่าๆ กันทั้งหญิงและชายโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจเสมอในการเรียนรู้
2. ผู้สอนอธิบายกติกาในการเล่นเกมที่ให้ผู้เรียนดังนี้ 1) ให้แต่ละกลุ่มระดมความคิดของการต่อสิ่งของให้ยาวที่สุดโดยใช้สิ่งของภายในตัวสมาชิกในกลุ่ม 2) ให้แต่ละกลุ่มรวบรวมสิ่งของที่อยู่ภายในตัวเพื่อนเพื่อต่อให้ยาวที่สุดโดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเวลาตามความเหมาะสม 3) หลังจากหมดเวลาที่กำหนดให้ผู้สอนวัดความยาวของทั้งสองกลุ่มว่ากลุ่มไหนมีความยาวมากที่สุด โดยให้กลุ่มที่มีความยาวมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ
3. ผู้สอนถามกลุ่มที่ชนะว่ามีวิธีการวางแผนในการทำให้กลุ่มชนะอย่างไร และกลุ่มที่แพ้สิ่งที่จะต้องแก้ไขหากมีโอกาสอีกครั้ง

4. ผู้สอนกล่าวสรุปว่า จากเกมทำให้รู้ใหม่ว่าการวางแผนนั้นมีความสำคัญอย่างไร และการวางแผนงานอย่างไรถึงจะประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นการวางแผนที่ดีควรมีการเตรียมการที่ดีคิดให้รอบคอบเพื่อผลงานที่ดีของพวกเราเหมือนดังชั่วโมงนี้ที่จะต้องอาศัยการวางแผนเพื่อผลงานที่ดีและประสบผลสำเร็จ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายว่าชั่วโมงนี้เป็นชั่วโมงของการเตรียมการนำเสนอ โดยจะให้ผู้เรียนได้เตรียมการนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนเตรียมการนำเสนอการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนเตรียมนำเสนอประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยมีหัวข้อที่ผู้เรียนจะต้องนำเสนอดังนี้ 1) ขั้นตอนในการเรียนรู้ 2) อุปสรรคในการเรียนรู้ 3) การแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม 4) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติและแนวทางแก้ไขปัญหา 5) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียน โดยให้ผู้เรียนเลือกสื่อที่อยากจะนำเสนออย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนเลือกทำ 1 สื่อเพื่ออธิบายตามหัวข้อที่กำหนด และจะต้องเป็นสื่อที่มีความสร้างสรรค์เป็นสื่อใดก็ได้ที่ผู้เรียนคิด ซึ่งผู้สอนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ในใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น

4. ผู้เรียนเตรียมสื่อประกอบการในการนำเสนอผลงานโดยผู้สอนจะทำหน้าที่คอยให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมสื่อประกอบการในการทำเสนอ และสังเกตการจัดเตรียมของผู้เรียนโดยผู้สอนจะต้องทำแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนกลุ่ม ไปด้วยเพื่อให้คะแนนผู้เรียน

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ให้ผู้สอนถามผู้เรียนแต่ละกลุ่มว่าทำไมถึงเลือกสื่อชนิดนี้มานำเสนอ เพราะอะไร
2. ให้ผู้สอนสรุปการเตรียมนำเสนอผลงานของผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีว่ามีสื่อที่ผู้เรียนเลือกมีกี่ชนิดพร้อมกับสรุปการจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีของแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร และให้ผู้สอนทบทวนการจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีอีกครั้ง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2

การเตรียมนำเสนองาน

อุปกรณ์

ตามประเด็นของแต่ละพื้นที่

สื่อการเรียนรู้

1. ใช้สื่อการเรียนรู้จริงตามประเด็นโรงเรียน
2. ใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทาง เศรษฐกิจเสมอในการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	การแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนในการทำงานกลุ่มระหว่างร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนแต่ละคน	แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็นรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2

การเตรียมนำเสนองาน

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม (16)	ระดับ คุณภาพ
		การปฏิสัมพันธ์กัน (4)	การสนทนาเรื่อง ที่กำหนด (4)	การ ติดต่อสื่อสาร (4)	พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (4)		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน
ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายกลุ่ม (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. การปฏิสัมพันธ์กัน	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในขณะทำกิจกรรม
2. การสนทนาเรื่องที่กำหนด	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหา	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหาบางส่วน	สนทนาตรงประเด็น	สนทนาไม่ตรงประเด็น
3. การติดต่อสื่อสาร	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นบางครั้ง	ไม่มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ
4. พฤติกรรมการทำงาน	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และไม่มีการแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.3 การนำเสนอผลงานและการประเมินผล

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

1. มีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง และวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. นำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม และการนำเสนอผลการดำเนินงานอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศได้อย่างสันติ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีทักษะในการประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง และวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. นำเสนอผลการดำเนินงานร่วมกับผู้อื่นและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีได้อย่างสันติ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้สอนอธิบายถึงการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนฟังว่าในชั่วโมงนี้เป็นการนำเสนอผลการปฏิบัติ
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนยืนหลับตาทำสมาธิก่อนการนำเสนอประมาณเวลา 1 นาที จากนั้นให้ผู้เรียนลืมตาเบา ๆ และให้ผู้เรียนรวมพลังโดยการนำมือวางซ้อนกันจนครบทุกคนจากนั้นให้ผู้เรียนตะโกน ชื่อโรงเรียนของตนเองดัง ๆ หรือจะใช้คำไหนก็ได้ที่เหมาะสม

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยมีหัวข้อที่ผู้เรียนจะต้องนำเสนอ ดังนี้ 1) ขั้นตอนในการเรียนรู้ 2) อุปสรรคในการเรียนรู้ 3) การแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม 4) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ และแนวทางแก้ไขปัญหา 5) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียนในรูปแบบการนำเสนอที่จัดเตรียมไว้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ดูแลการนำเสนอ
3. หลังจากการนำเสนอให้ผู้เรียนประเมินตนเองในการทำผลงานออกมาว่าสิ่งไหนที่ทำได้ดีที่สุด และสิ่งไหนที่ต้องพัฒนาหรือยังทำไม่ได้ตามเป้าหมายที่วางกันไว้ในตอนแรก
4. หลังจากการนำเสนอเสร็จแล้วให้เพื่อนกลุ่มที่ไม่ได้นำเสนอและผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียน โดยการให้คำแนะนำต้องเป็นการใช้คำในด้านบวกหรือการติชมแบบเสริมพลัง ดังนี้
 - 1) ชื่นชมผลงานของผู้เรียนสิ่งที่คุณเรียนทำได้ดีส่วนไหนบ้าง
 - 2) ประทับใจในผลงานของคุณเรียนตรงจุดไหนเป็นพิเศษ
 - 3) สิ่งที่คุณพัฒนาต่อยอดและจะทำให้ผลงานของคุณเรียนจะมีความสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นสรุปทบทวน

1. ผู้สอนสรุปให้ผู้เรียนฟังตั้งนี่ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เป็น การเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม หรือ ICE ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งจะเน้นการเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ที่ตัวเอง หรือ ชั้น I เชื่อมไปสู่การเรียนรู้ผู้อื่น หรือ ชั้น You และการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกัน หรือ ชั้น We การมีเป้าหมายร่วมกัน และการทำงานเป็นทีม กระบวนการ ICE มิใช่เพียงกิจกรรมสร้างทีม แต่เป็นกระบวนการที่สร้างความตระหนักให้เห็นว่าในสังคมเรามีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มากกว่าเครื่องแต่งกาย ภาษา ประเพณี วิถีวัฒนธรรม พิธีกรรม รวมถึงความคิด ความเชื่อ สิ่งที่ยึดถือประสบการณ์ที่หล่อหลอมให้เป็นบุคคล ๆ หนึ่ง และในการอยู่ร่วมกันในสังคมจะต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกันและปฏิบัติต่อกันอย่างไรเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างหลากหลายได้อย่างสันติและมีความสุข

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.3 การนำเสนอผลงานและการประเมินผล

2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่ารู้สึกอย่างไรบ้างหลังจากการนำเสนอและหลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน แล้วนำส่งผู้สอนภายในชั่วโมง
อุปกรณ์

ตามประเด็นของแต่ละพื้นที่

สื่อการเรียนรู้

ใช้สื่อการเรียนรู้จริงตามประเด็นโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจเสมอในการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน	การแสดงผลพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ตรวจแบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน)
แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของ	การแสดงผลพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ตรวจแบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน)

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น We

สันติภาพ
และความขัดแย้ง

ใบความรู้ที่ 5.1 การจัดการความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี

ความขัดแย้ง หมายถึง มักมีคุณลักษณะบางประการร่วมกันหรือใกล้เคียงกัน คือ ความขัดแย้งเป็นสถานการณ์ที่เกิดความขัดกัน ไปด้วยกันไม่ได้ในเรื่องของเป้าหมาย ค่านิยม การแสดง ความเชื่อ การแข่งขัน ผลประโยชน์ การไม่ลงรอยกันด้านความต้องการ ความสนใจ การรับรู้ การตีความ และการแสดงความรู้สึกในด้านลบ นอกจากนี้ ความขัดแย้งยังหมายถึง สถานการณ์ที่คนสองคน หรือมากกว่านั้นมี การปฏิบัติที่สื่อถึงการบั่นทอน การเกลียดชัง และการใช้พฤติกรรมที่ข่มขู่และไม่เป็นมิตรต่อกันฝ่าย จึงเกิด ความขัดแย้งขึ้น

หลักคิดของสันติวิธี (Non-Violence Concepts) หลักคิดของสันติวิธีคือการไม่ใช้ความรุนแรง เนื่องจากการใช้ความรุนแรงเป็นตัวก่อให้เกิดความแตกแยก และสร้างความเสียหายต่อจิตใจและร่างกายทั้งในส่วนของปัจเจกและส่วนรวม ในการใช้แนวทาง สันติวิธีจึงต้องทำความเข้าใจถึงหลักคิดของสันติวิธี ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 8 ประการ ดังต่อไปนี้

1) ปฏิเสธการใช้ความรุนแรงอย่างสิ้นเชิง ความรุนแรงมีผลเป็นการทำลาย ทำลายทั้งในแง่ของความสัมพันธ์ของคู่กรณีและสถานการณ์ ความขัดแย้ง ทำให้ทิศทางของความขัดแย้งเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ และความรุนแรงจะทำให้ข้อเรียกร้องที่ขอบธรรมของฝ่ายผู้ไม่ใช้ความรุนแรงกลายเป็นสิ่งที่ไม่ชอบธรรม ฉะนั้นจะเห็นว่า แม้ว่าจะมีข้อเรียกร้องที่เป็นธรรมเพียงใด หากวิธีการเรียกร้องข้อเรียกร้องนั้นไม่เป็นธรรมก็ไม่สามารถได้รับการตอบสนองจากฝ่ายตรงข้าม

2) โจมตีที่ปัญหา ไม่โจมตีที่ ‘ตัวบุคคล’ หลักคิดนี้เป็นการแยกปัญหา ออกจากตัวบุคคล คือ เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น สิ่งที่ต้องจัดการกับความขัดแย้งนั้น คือ จัดการที่ปัญหา ไม่โจมตีหรือมุ่งจัดการที่ตัวบุคคล เพราะหากเรามุ่งโจมตีหรือ จัดการที่ตัวบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับคู่กรณีจะยิ่งตึงต่ำลง ต่างฝ่ายต่างปกป้องตนเองและคิดหาแต่วิธีโจมตีกลับกันไปมา ซึ่งแน่นอนว่า วิธีการดังกล่าวไม่ได้เป็น ประโยชน์ต่อการจัดการความขัดแย้ง ในขณะที่เดียวกันก็จะยิ่งเป็นการสร้างกำแพงปิดกั้นทางออกที่เป็นไปได้ ของปัญหา

3) สร้างความสัมพันธ์อันดี ความสัมพันธ์ที่ดี ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจต่อกัน (Trust) ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนั้น จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนสำคัญลำดับต้นๆ ของการจัดการความขัดแย้งด้วยแนวทางสันติวิธี เนื่องจากในการจัดการความขัดแย้งนั้น ก่อนที่คู่กรณีจะไปสู่ขั้นตอนของการพูดคุยกันสัมพันธภาพของคู่กรณีต้องได้รับการฟื้นฟูเสียก่อน เพราะหากสัมพันธภาพที่ดีหรือความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันของคู่กรณีไม่ได้รับการฟื้นฟู คู่กรณีก็จะเกิดความหวาดระแวงต่อคำพูดของอีกฝ่ายมากเสียกว่าการเปิดใจยอมรับฟังอีกฝ่าย จนกระทั่ง ในท้ายที่สุดก็จะทำให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายไม่สามารถเข้าใจกันและกัน รวมทั้งไม่ยอมรับข้อเสนอของกันและกัน

4) ไม่มุ่งเอาชนะกัน แต่สร้างความร่วมมือกัน ในการแก้ไขความขัดแย้งนั้น คู่กรณีจะต้องไม่อยู่ บนฐานคิดแบบการเล่นเกมคือ มีฝ่ายแพ้และมีฝ่ายชนะ เพราะหากคิดเช่นนั้น คู่กรณีจะมีแนวโน้มในการใช้ วิธีการรุนแรง การบิดเบือนข้อมูล และการหักหลังกัน ซึ่งการกระทำทั้งหมดที่กล่าวมานี้ มีแต่จะทำให้ความ ขัดแย้งเกิดการขยายตัวและบานปลายมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม หากคู่กรณีสละทิ้งวิธีการคิดแบบการ เล่นเกมออกไป และหันหน้ามาร่วมมือกัน คิดหาทางออกที่สร้างสรรค์ ก็จะสามารถบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ได้อย่างเต็มที่

5) ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่าย โดยส่วนใหญ่แล้ว ความขัดแย้งที่มีความรุนแรงเข้ามา เกี่ยวข้องด้วย เกิดจากการที่ความต้องการขั้นพื้นฐานของคู่กรณีไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น ถ้าจะแก้ไข Journal of MCU Peace Studies Vol.5 No.2 (May-August 2017) 9 ความขัดแย้ง ความต้องการขั้น พื้นฐานของทุกฝ่ายจะต้องได้รับการตอบสนองเสียก่อน ซึ่งจะได้บนพื้นฐาน ของการร่วมมือกัน

6) มองทุกคนมีความเป็นมนุษย์เหมือนกัน การมองผู้อื่นว่าเป็นมนุษย์เหมือนๆ กับเรา เป็นปัจจัยที่จะ ป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อกัน เพราะการทำลาย หรือการทำร้ายบุคคลอื่นที่เราคิดว่ามีความเป็นมนุษย์มี ครอบครัวยุติธรรม มีสุข มีทุกข์ มีเจ็บ มีเสียใจเฉกเช่นเดียวกับเรา เราก็จะกระทำรุนแรงต่อเขาได้ยาก ลำบากขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากเรามองผู้อื่นว่ามีใจมนุษย์ เราจะกระทำรุนแรงต่อผู้อื่นได้ง่ายขึ้น ดังเช่นที่ครั้งหนึ่ง พระกิตติวุฒโฑ เคยเสนอแนวคิดที่ว่า “ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป” แนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดที่ มีอิทธิพลต่อ ความคิดของผู้คนให้เชื่อว่า การฆ่าหรือการใช้ความรุนแรงต่อคนที่มีอุดมการณ์คอมมิวนิสต์เป็น สิ่งที่สามารถ กระทำได้ โดยไม่บาป (Kasetsiri 2008) ซึ่งแนวคิดข้างต้น เป็นการชี้ให้เห็นว่า เราไม่ได้นับว่า ‘ชีวิต’ ทุกชีวิต คือ ‘ชีวิต’ แต่เราพยายามมองว่า ‘ชีวิต’ ของใครควรถูกนับว่าเป็น ‘ชีวิต’ บ้าง และเมื่อเรา มองว่าคอมมิวนิสต์ ‘ไม่ใช่ชีวิต’ เราจึงเกลียด ต่อต้านและพร้อมที่จะใช้ความรุนแรงต่อคนที่เป็นคอมมิวนิสต์ อันเป็นวิธีคิดและ วิธีปฏิบัติที่ตรงข้ามกับสันติวิธีอย่างสิ้นเชิง

7) เน้นทั้งเหตุผลและความรู้สึก การจัดการความขัดแย้ง คือ การจัดการกับวิธีที่ผู้คนคิดและรู้สึก ดังนั้นการใช้เหตุผล (Head) เพียงอย่างเดียวในการจัดการความขัดแย้ง เป็นสิ่งที่นักสันติวิธีมองว่า ไม่สามารถ แก้ไขปัญหาได้ เนื่องจากการจัดการความขัดแย้งที่ดี ควรต้องใช้ทั้งเหตุผลและความรู้สึกเป็นปัจจัยขับเคลื่อน ดังเช่น ตัวอย่างการเจรจาสันติภาพระหว่างอียิปต์กับอิสราเอล ในปี พ.ศ. 2521 คู่เจรจาในฐานะตัวแทนของ ประเทศใช้เวลาในการเจรจาเป็นปี ก็ไม่สามารถสงบศึกและหาข้อตกลงร่วมกันได้ แต่ภายหลังจากที่คู่เจรจา จากทั้งสองประเทศใช้เวลาพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจความรู้สึกกันและกันเพียงไม่กี่นาที ในฐานะคนเป็นพ่อ หรือผู้นำของประเทศ ที่ไม่ต้องการเห็นลูกของตนได้รับผลกระทบจากสงคราม ทั้งสองฝ่ายก็กลับตกลงกันได้ อันเป็นที่มาของสนธิสัญญาสันติภาพระหว่างกันในที่สุด

8) กล้าและสร้างสรรค์ ความรุนแรงมีแรงผลักดันมาจากความกลัว เช่น กลัวสูญเสียอำนาจ จึงต้องมีการใช้ความรุนแรงในการปกป้องอำนาจของตนไว้ แต่การใช้สันติวิธีนั้นต้องขจัดความกลัวออกไปและจะต้องมีแรงผลักดันมาจากความกล้า คือ ต้องมีความกล้าเผชิญกับความจริง กล้าที่จะตั้งคำถาม กล้าคิด กล้ากำจัดอคติ กล้าที่จะยอมสูญเสียผลประโยชน์บางสิ่งบางอย่าง และกล้าที่จะพุดคุย ซึ่งความกล้าเหล่านี้จะ นำพาเราไปสู่การเปิดใจยอมรับการพุดคุยกับอีกฝ่ายอันเป็นการกระทำที่สร้างสรรค์และจำเป็นอย่างมากต่อการจัดการรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี (Non-Violence Approaches) รูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธีโดยพื้นฐานที่ใช้กันอยู่นั้น มีหลายรูปแบบ ส่วนการเลือกว่าจะนำรูปแบบใดไปใช้ขึ้นอยู่กับสภาพความขัดแย้ง ความต้องการของคู่กรณี ขึ้นอยู่กับ ทรัพยากรที่มี และสภาพแวดล้อม ซึ่งสามารถสรุปรูปแบบได้เป็น 9 รูปแบบ ตามแผนภูมิ ดังต่อไปนี้

การเจรจาไกล่เกลี่ยโดยคนกลาง (Mediation) การเจรจาต่อรอง (Negotiation) การใช้อนุญาโตตุลาการ (Arbitration) กระบวนการนิติบัญญัติ (Legislation) อารยะขัดขืน (Civil Disobedience) การเจรจาไกล่เกลี่ยข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Mediation) การสานเสวนา (Dialogue) การไต่สวน (Inquiry) ไม่ให้ความร่วมมือ (Non-Cooperation)

1) การเจรจาไกล่เกลี่ยโดยคนกลาง (Mediation) หมายถึง กระบวนการที่คู่กรณีซึ่งอาจจะเป็น รัฐบาล บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใช้ในการแก้ไขปัญหา โดยสมัครใจมาพุดคุย อภิปรายถึงความแตกต่างกันในเรื่อง ต่างๆ และเป็นกระบวนการที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างตกลงพร้อมใจกันให้มีคนกลางเป็นผู้ไกล่เกลี่ย โดยหลัก การสำคัญของการเจรจาไกล่เกลี่ยโดยคนกลางมี 4 ประการ คือ 1. แยกคนออกจากปัญหา 2. พิจารณาถึงจุด สนใจและผลประโยชน์ร่วมของคู่กรณี โดยไม่มุ่งเน้นที่จุดยืน 3. สร้างทางเลือกที่หลากหลายให้กับคู่กรณี และ 4. ใช้กฎ กติกาในกระบวนการเจรจาไกล่เกลี่ย เพื่อความยุติธรรม ฉะนั้น การเลือกบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็นคนกลางก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ได้กล่าวถึง คุณสมบัติที่ดีของคนกลางไว้ คือ 1. มีความเป็นมิตรและเป็นที่ยอมรับทางสังคม เคารพต่อความคิดเห็นของ บุคคล 2. มีประสบการณ์หรือความชำนาญในการจัดการความขัดแย้งมาก่อน 3. มองโลกในแง่ดี มีความรู้สึก ร่วม 4. มีความยืดหยุ่น ความอดทน 5. มีความใจกว้าง มีความน่าเชื่อถือ และ 6. ไม่อารมณ์ร้อน มีไหวพริบดี และมีความเชื่อมั่นใน

2) การเจรจาต่อรอง (Negotiation) หมายถึง กระบวนการของบุคคลที่ต้องการแก้ไขปัญหา โดยสันติวิธี เพื่อให้เกิดการประนีประนอม พยายามหาข้อตกลงที่ยอมรับได้ของคู่สนทนาทั้ง 2 ฝ่าย โดยมี การ เสนอข้อ แลกเปลี่ยน ซึ่งนำผลประโยชน์มาให้ทั้ง 2 ฝ่าย (Win-Win) โดยการเจรจาต่อรอง ไม่มีสูตรสำเร็จที่ตายตัว เนื่องจากเป็นการพุดคุยกับ “คน” คนแต่ละคนก็ย่อมมีความแตกต่างหลากหลายจึงไม่จำเป็นต้องมีสูตรเฉพาะ ในการเจรจาต่อรอง นอกจากนั้น กระบวนการเจรจา ไม่จำเป็นต้องอาศัยคนกลางหรือบุคคลที่สามและอาจจะ

เป็นการเจรจาต่อรองเฉพาะคู่ขัดแย้งหลัก หรือเป็นการส่งตัวแทนมาพูดคุยก็ได้ หลักการสำคัญในการเจรจาต่อรองที่ควรยึดถือปฏิบัติ คือ 1. ยอมรับสถานะของคู่ขัดแย้ง หรือคู่กรณี 2. เข้าใจจุดยืนมุมมองและเหตุผลของคู่กรณีฝ่ายตรงข้าม 3. เห็นส่วนดีของคู่เจรจาไม่ว่าจะเป็นทัศนคติหรือพฤติกรรม 4. มองคู่เจรจาว่าเป็นผู้ที่สามารถเป็นฝ่ายเดียวกับเราได้หรือจะตกลงกันได้ โดยได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน และ 5. เจรจากับคู่เจรจาอย่างสุภาพและเปิดเผย (Wattanasak, 2010) ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลในการเจรจา 2 รูปแบบ และผลลัพธ์ของแต่ละรูปแบบ

3) การใช้อินญาโตตุลาการ (Arbitration) เป็นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการตัดสินโทษ ผู้ทำหน้าที่ในการตัดสิน เรียกว่า “อินญาโตตุลาการ” อย่างไรก็ตาม แม้กระบวนการอินญาโตตุลาการจะมีผู้ตัดสินโทษแต่กระบวนการนี้ก็ต่างไปจากระบบการตัดสินโทษของศาล คือ อินญาโตตุลาการสามารถหาข้อมูลอื่นมาพิจารณาเสริมได้ โดยไม่ต้องใช้เฉพาะประเด็นที่ฟ้องร้องกันอยู่และผลของการตัดสินของอินญาโตตุลาการนั้น คู่กรณีจะนำไปปฏิบัติหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับว่า ในช่วงที่ตกลงกันได้มีการเขียนสัญญาไว้หรือไม่ รวมทั้งขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคู่กรณี (Satha-Anand, 2006)

4) กระบวนการนิติบัญญัติ (Legislation) สืบเนื่องจาก ความขัดแย้งในบางกรณีเกิดขึ้นเพราะ ผู้คนได้รับความเดือดร้อนจากข้อกำหนดที่ล้าสมัยหรือกฎหมายที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับคนบางกลุ่ม เช่น กฎหมายป่าสงวน ที่ถูกกำหนดขึ้นและบังคับใช้ภายหลังจากที่ผู้คนได้เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่ามาหลาย ปีแล้ว กฎหมายนี้ก็ออกกฎหมายภายหลังในการห้ามไม่ให้ผู้คนเข้ามาใช้พื้นที่ ฉะนั้นทางแก้ไขเพื่อระงับความ ขัดแย้งนี้ อาจจะต้องแก้ไขที่ตัวกฎหมาย โดยการใช้กระบวนการนิติบัญญัติ เช่น การร่างกฎหมายป่าชุมชน หรือสิทธิชุมชนขึ้นมาเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหา เป็นต้น

5) การเจรจาไกล่เกลี่ยข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Mediation) การเจรจาไกล่เกลี่ยข้ามวัฒนธรรม เป็นการเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อให้คู่กรณีที่ต่างวัฒนธรรมกันได้รับผลประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย โดยมีบุคคลที่สามทำหน้าที่เป็นคนกลาง (Mediator) ในการไกล่เกลี่ย ซึ่งบุคคลที่สามนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ วัฒนธรรมของคู่กรณี และจะต้องเป็นคนที่เปิดกว้างรับความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ ชนชั้น เพศ และศาสนาได้นอกจากนั้นการเลือกใช้ภาษาในการเจรจาไกล่เกลี่ยก็เป็นกุญแจสำคัญ โดยคนกลางต้องเลือก ใช้ภาษาที่สามารถทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจได้ ซึ่งอาจจะเป็นภาษาของคนกลางที่ทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ย แต่ต้องพิจารณาว่าภาษาที่ใช้ในการสื่อสารนั้นได้รับการยินยอมจากคู่กรณีทั้งสองฝ่าย เป็นต้น (Bernard Mayer 2010)

6) การสานเสวนา (Dialogue) สานเสวนา หมายถึง กระบวนการกลุ่มในการจัดการกับความ ขัดแย้ง ที่อาศัยบุคคลที่สามช่วยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้เกิดการพูดคุยสนทนากันระหว่างกลุ่มบุคคลที่ เกี่ยวข้องใน สถานการณ์ความขัดแย้งที่มีความซับซ้อนและความตึงเครียด โดยเฉพาะความตึงเครียดระหว่าง ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในความขัดแย้ง โดยการสานเสวนาจะเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการลดอคติและสร้างความ เข้าใจอัน ติระหว่างผู้เรียนกระบวนการ (Sotthibandhu, 2010) การสานเสวนา นอกจากจะเป็นกระบวนการ การทำ ความเข้าใจซึ่งกันและกันของผู้มีส่วนได้ส่วน เสียทุกฝ่าย และสร้างสัมพันธภาพที่ดีของคู่ขัดแย้งทุกฝ่ายแล้ว การสานเสวนายังเป็นวิธีการจัดการความ ขัดแย้งหนึ่งที่สามารถช่วยเยียวยาบาดแผลในจิตใจของผู้เรียนการ สานเสวนาด้วย เพราะเมื่อผู้เรียนการสานเสวนาได้มีโอกาสพูดหรือบอกเล่าความรู้สึกที่มีในใจก็เปรียบเสมือน ได้แบ่งเบาความคิดความรู้สึก ที่ทุกข์ของตัวเองลงมาให้ผู้อื่นรับทราบร่วมกัน โดยมีเพื่อนๆ ผู้เรียนสาน เสวนาท่านอื่นๆ คอยรับฟัง เสนอ ความเห็นและเยียวยาจิตใจกันและกัน เป็นต้น Journal of MCU Peace Studies Vol.5 No.2 (May-August 2017) 13

7) การไต่สวน (Inquiry) แนวทางนี้เป็นวิธีที่มุ่งเน้นการจัดการข้อพิพาททั้งในระหว่างประเทศเกิดขึ้น จากผลการประชุมสันติภาพครั้งแรกที่กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1899 ในมาตรา 9 และ 14 มี สาระสำคัญเกี่ยวกับการไต่สวนว่า หากประเทศคู่กรณีทั้งสองประเทศไม่สามารถตกลงกันได้โดย ทางการพูด อันเนื่องมาจากมีความเห็นขัดแย้งกัน ให้จัดตั้งคณะกรรมการไต่สวนขึ้นอำนวยความสะดวกในการศึกษา วิเคราะห์ปัญหา โดยหาข้อเท็จจริงอันแน่ชัดด้วยการสืบสวนที่ปราศจากความลำเอียงและด้วยความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนนั้น ประกอบด้วยบุคคลซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายและสาขาต่างๆและการ สอบสวนของคณะกรรมการนี้จะทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากคู่พิพาทอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งในดินแดนที่ จะมีการสอบสวน (Suthipan, 2011)

8) ไม่ให้ความร่วมมือ (Non-Cooperation) การไม่ให้ความร่วมมือ เป็นเจตนาที่จะหยุดยั้งหรือเพิก ถอนความร่วมมือในรูปแบบที่เคยให้แก่ บุคคล กิจกรรม สถาบันหรือระบอบการปกครอง เพื่อแสดงให้เห็นว่า แท้จริงแล้วอำนาจในการปกครองล้วนมีที่มาจาก การยอมรับและสนับสนุนของประชาชนและเมื่อใดที่ ประชาชนพร้อมใจกันเพิกถอนความยินยอมนั้น บุคคล กิจกรรม สถาบัน กระทั่งระบอบการปกครองก็ไม่อาจ ดำเนินต่อไปได้ วิธีการไม่ให้ความร่วมมือสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) การไม่ให้ความร่วมมือทาง สังคม (2) การไม่ให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อาทิ การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ และ (3) การไม่ให้ความร่วมมือทางการเมือง (Chayanit Poonyarat 2010)

9) อารยะขัดขืน (Civil Disobedience) แนวคิดของวิธีการนี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิด “อหิงสา” ของมหาตมะ คานธี ประยูกต์ใช้เป็นคำว่า “อารยะขัดขืน” โดยอธิบายว่า “อารยะขัดขืน” (SathaAnand, 2006) เป็นเรื่องของการขัดขืนอำนาจรัฐที่เป็นทั้งเป้าหมายและตัววิธีการอันทำให้สังคมการเมืองโดยรวมมีอารยะมากขึ้น ทั้งนี้การจำกัดอำนาจรัฐโดยพลเมืองด้วยวิธีการอย่างอารยะ คือ เป็นไปโดยเปิดเผยไม่ใช้ความรุนแรง และยอมรับผลตามกฎหมายที่จะเกิดขึ้นกับตัวผู้ใช้สันติวิธีแนวนั้นเพื่อให้สังคมการเมืองเป็นธรรม มีการเคารพสิทธิเสรีภาพของคนมากขึ้นและเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น อารยะขัดขืนเป็นการใช้สันติวิธีในลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันกับวิธีการ “ไม่ให้ความร่วมมือ” กล่าวคือ ไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมายหรือนโยบายของรัฐบาล โดยต้องการให้สังคมโดยรวมเห็นว่ามี ความอยุติธรรมเกิดขึ้นในกฎหมายหรือนโยบายนั้นๆ ซึ่งลักษณะเด่นของ “อารยะขัดขืน” อยู่ที่การไม่ใช้ความรุนแรง และการมุ่งเน้นละเมิดกฎหมาย แต่ผู้ละเมิดจะยอมรับผลของการละเมิดกฎหมายนั้น สรุป การที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในระดับใดหรือพื้นที่ใดก็ตามหากต้องใช้ความพยายามในการแก้ปัญหา ดังกล่าว สันติวิธี จึงเป็นคำตอบเสมอ ส่วนวิธีการว่าจะทำอย่างไรที่จะสามารถแก้ปัญหาคความขัดแย้งโดยไม่ ใช้ความรุนแรง นั่นคือ การใช้แนวทางสันติวิธีซึ่งก็คือการต่อสู้โดยไม่ใช้ความรุนแรงสันติวิธีไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิต แต่ผู้ที่ใช้นแนวทางนี้ต้องอาศัยความอดทนและกล้าหาญ ส่วนแนวคิดในการต่อสู้ 14 วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2560)

สรุปโดยสันติวิธีมีถึง 8 แนวทาง คือ ปฏิเสธการใช้ความรุนแรงอย่างสิ้นเชิงโจมตีที่ปัญหา ไม่โจมตีที่ตัวบุคคล สร้างความสัมพันธ์อันดี ไม่มุ่งเอาชนะกัน แต่สร้างความร่วมมือกัน ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่าย มองทุกคนมีความเป็นมนุษย์เหมือนกัน เน้นทั้งเหตุผลและความรู้สึกกล้าและสร้างสรรค์ ส่วน 9 รูปแบบของการจัดการความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี คือ การเจรจาไกล่เกลี่ยโดยคนกลาง การเจรจา การใช้อนุญาโตตุลาการ กระบวนการนิติบัญญัติ การเจรจาไกล่เกลี่ยข้ามวัฒนธรรม การสานเสวนา การไต่สวน ไม่ให้ความร่วมมือ และอารยะขัดขืน ทั้งนี้การดำเนินการที่จะใช้แนวทางใดนั้นขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสภาพความขัดแย้ง ความต้องการของคู่กรณี ทรัพยากรที่มีอยู่ และสภาพแวดล้อม

ใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น

ความหมายของสื่อ

คำว่า “สื่อ” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ดังนี้ “สื่อ (กริยา) หมายถึง ติดต่อให้ถึงกัน เช่น สื่อความหมาย, ชักนำให้รู้จักกัน สื่อ (นาม) หมายถึง ผู้หรือสิ่งที่ติดต่อให้ถึงกันหรือชักนำให้รู้จักกัน เช่น เขาใช้จดหมายเป็นสื่อติดต่อกัน, เรียกผู้ที่ทำหน้าที่ชักนำให้ชายหญิงได้แต่งงานกันว่า พ่อสื่อ หรือ แม่สื่อ; (ศิลปะ) วัสดุต่างๆ ที่นำมาสร้างสรรค์งานศิลปกรรม ให้มีความหมายตามแนวคิด ซึ่งศิลปินประสงค์แสดงออกเช่นนั้น เช่น สื่อผสม”

คำว่า “สื่อ” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 และ พ.ศ. 2525 หมายถึง ทำการติดต่อให้ถึงกัน ชักนำให้รู้จักกัน

ในกระบวนการสื่อสารมวลชน คำว่า “สื่อ” (Channel or Medium) คือ พาหนะนำข่าวสาร (Message Vehicles) หรือพาหนะของสารหรือสิ่งที่ขนส่งสาร (Carrier of Messages) จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารไปได้ก็ต้องอาศัยสื่อที่จะถ่ายทอดข่าวสารออกไปและข่าวสารจะไปถึงผู้รับได้ก็ต้องอาศัยสื่อพาไป เช่น คลื่นวิทยุในอากาศนำเสียงพูดไปให้ผู้ฟัง กระจาดนำตัวอักษรและภาพที่ปรากฏไปให้ผู้รับสารได้อ่าน เป็นต้น ทางด้านผู้รับสารก็เช่นเดียวกัน ต้องอาศัยสื่อในการรับสารนั้น ๆ เช่น ผู้รับสารจะต้องมีเครื่องรับวิทยุ เป็นต้น ดังนั้นทั้งสองฝ่ายต่างอาศัยสื่อเพื่อการติดต่อให้ถึงกัน มนุษย์ได้คิดค้นประดิษฐ์สร้างขึ้น เสาะหาวิธีการหาช่องทางในรูปแบบต่าง ๆ กัน ตามสภาพของทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเอง และพัฒนาวิธีการ กระบวนการ และเครื่องมืออุปกรณ์ให้ก้าวหน้า เพิ่มพูนสมรรถนะ คุณภาพและประสิทธิภาพในการแสวงหาสาร การเก็บสาร การส่งสาร การรับสาร และการสื่อสารกลับ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารของมนุษย์ต่อไป

การพิจารณาถึงเรื่องสื่อนี้มีปัจจัย 3 ประการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) วัสดุที่รองรับ (2) สัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นอย่างมีความหมายเป็นสาร (3) พาหนะที่จะนำวัสดุที่มีสารไปให้ถึงผู้รับสาร

ดังนั้น ในการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นของคนแตกต่างกันไปตามยุคตามสมัย เช่น ใช้ “สื่อบุคคล” หรือ “คน” เพื่อการสื่อสารด้วยวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ต่างกัน โดยคนได้คิดทำทาง อากัปกริยาเป็นสารให้คนอื่น ๆ เข้าใจความหมายใช้สื่อบุคคลในลักษณะเป็นพาหนะที่มีสารโดยเป็นเจ้าของที่ส่งเสริมและเผยแพร่ การเกษตร สาธารณสุขออกไปพบปะพูดคุยกับประชาชน การใช้ศิลปินสื่อพื้นบ้านเพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติการทำหมัน และการวางแผนครอบครัว การใช้บุรุษไปรษณีย์เพื่อนำจดหมายไปบริการประชาชน นอกจากนั้น สื่อบุคคลยังพยายามหาวัสดุเพื่อรองรับสาร เป็นช่องทางในการเผยแพร่ เช่น ใช้ฝาผนัง ผนังถ้ำ ดินเหนียว หนังสัตว์ ไม้ไผ่ กระจาดสา แผ่นใส และแม่แตงงานศิลปหัตถกรรม การปั้น แกะสลัก

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2 การเตรียมนำเสนองาน

สื่อ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ปรากฏด้วยอักษร เครื่องหมาย ภาพ หรือเสียง ไม่ว่าจะจัดทำในรูปแบบของเอกสาร สิ่งพิมพ์ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี รูปภาพ ภาพโฆษณา รูปถ่าย ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ การแสดง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือได้จัดทำในรูปแบบอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 3 วรรค 2)

ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

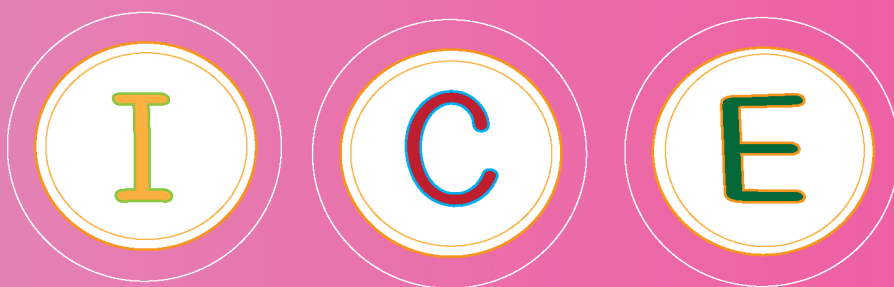
ความคิดสร้างสรรค์ คือ กระบวนการคิดของสมองซึ่งมีความสามารถในการคิดได้หลากหลายและแปลกใหม่จากเดิม โดยสามารถนำไปประยุกต์ทฤษฎี หรือหลักการได้อย่างรอบคอบและมีความถูกต้อง จนนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่แปลกใหม่หรือรูปแบบความคิดใหม่ นอกจากลักษณะการคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้แล้ว ยังสามารถมองความคิดสร้างสรรค์ในหลาย ซึ่งอาจจะมองในแง่ที่เป็นกระบวนการคิดมากกว่าเนื้อหาการคิด โดยที่สามารถใช้ลักษณะการคิดสร้างสรรค์ในมิติที่กว้างขึ้น เช่นการมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน การเรียน หรือกิจกรรมที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ด้วย อย่างเช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์ หรือการเล่นกีฬาที่ต้องสร้างสรรค์รูปแบบเกมให้หลากหลายไม่ซ้ำแบบเดิม เพื่อไม่ให้คู่ต่อสู้รู้ทัน เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะการคิดสร้างสรรค์ในเชิงวิชาการ แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะการคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ที่กล่าวมานั้นต่างก็อยู่บนพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ โดยที่บุคคลสามารถเชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดด้านความคิดสร้างสรรค์ไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีไว้หลายประการ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ ควรจะประกอบไปด้วย 3 ประการ คือ

1. สิ่งใหม่ (new, original) เป็นการคิดที่แหวกวงล้อมความคิดที่มีอยู่เดิม ที่ไม่เคยมีใครคิดได้มาก่อน ไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร แม้กระทั่งความคิดเดิมๆ ของตนเอง
2. ใช้การได้ (workable) เป็นความคิดที่เกิดจากการสร้างสรรค์ที่ลึกซึ้ง และสูงเกินกว่าการใช้เพียง "จินตนาการเพ้อฝัน" คือ สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจริง และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม และสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของการคิดได้เป็นอย่างดี
3. มีความเหมาะสม เป็นความคิดที่สะท้อนความมีเหตุมีผล ที่เหมาะสม และมีคุณค่า ภายใต้อาณัติมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

ลักษณะความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดแบบอเนกนัย(Divergent Thinking) คือการคิดในหลายแง่หลายทาง เป็นการมองปัญหาในแนวกว้างเอกรอบด้าน คนที่มีความคิดสร้างสรรค์นั้นจะเป็นคนที่มี

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) คือมีความคิดที่แปลกใหม่ต่างจากความคิดธรรมดาของคนทั่วไป
2. มีความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) คือมีความสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลายทิศทางหลายแง่หลายมุม
3. มีความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) คือสามารถคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว รวดเร็ว และได้คำตอบมากที่สุดในเวลาที่กำหนด
4. มีความคิดละเอียดลออ (Elaboration) คือการคิดได้ในรายละเอียดเพื่อขยายหรือตกแต่งความคิดหลักให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม
(Interculture Education: ICE)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Pestalozzi Children's Foundation

